

செங்கதிர்

ISSN 2630-7367

இலட்சியம் இல்லாமல் இலக்கியம் இக்கலை

கிழக்கிலங்கையிலிருந்து நிலனிவரும்
கலை - இலக்கியம் - பண்பாட்டுப்பண்புகள் சிறுகதை

காலாண்டிதழ்

ஜனவரி - மார்ச் 2018

வீச்சு - 62

Nadaa Civil Engineering Pvt Ltd

Civil Engineer & General Contractor

R.M.C - Road Development Department

(ICTAD) Reg. No - C - 2426

VAT Reg No : 602650669 - 7000

Proprietor & Director :

Eng.N.R. Pathmanathan (J.P) (Civil Engineer)

Project Manager :

Eng. Lion.N.B.Ranjan (Civil Engineer)

No.26A, Upstair's Road, Batticaloa.

Tel : 065 2223446

Mobile : 077 7805291

Fax : 065 2225558

தோற்றம் 30.01.2008

செங்கதிர்

இலக்கியம் | இலக்கியம் | இலக்கியம் | இலக்கியம்

வீச்சு - 62

ஜனவரி - மார்ச் 2018

ஆசிரியர்
செங்கதிரோன்
இணையாசிரியர்
அன்பழகன் குருஸ்
துணையாசிரியர்
சபா. மதன்
ஒலியம்
தங்க யுவன்
அலுவலகம்
45A, பிரதான வீதி
சின்ன உறாணி,
மட்டக்களப்பு, இலங்கை.

தொலைபேசி இல
0771900614
0777492861
0652053003

e-mail:
senkathirbatti@gmail.com

web:
www.senkathir.com

அச்சுப்பதிப்பு
வணசிங்கா அச்சகம்,
496A, திருமலை வீதி,
மட்டக்களப்பு
065 2227170

கணினி வடிவமைப்பு
சங்கர்.ரி

ஆக்கங்களுக்கு
ஆக்கியோரே பொறுப்பு

வெளியீடு

அன்பழகன் குருஸ்
45A, பிரதான வீதி, சின்ன உறாணி,
மட்டக்களப்பு, இலங்கை.

விலை. ரூபா 150.00

ISSN 2630-7367

உள்ளீடு

ஆசிரியர் பக்கம் கதை சொல்லும் படங்கள்	2
அதிதிப் பக்கம்	3
கவிதைகள்	4
தேம்பாவணி	5
மண்டுரான் சரிதம்	10
விழுந்தாலும் எழுவோம் (ஊழிச்சல்) வளர்கதிர்	12
வெளி - மௌனகுருவின் எழுத்துகள்	13
எல்லாப்புகழும்... (ஊழிச்சல்)	14
விகவாமித்திர பக்கம்	15
விதி இப்படியும் செய்யுமா? (சிறுகதை)	17
தம்பட்டம் (உருவக்கதை)	19
புத்தக உலகில் புதிய வரவுகள்	20
பறப்பிழந்த வண்ணத்தாப்பூச்சி (பதிவு)	22
வாழ்வின் தரிசனம் (ஊழிச்சல்) பாயட்டும் ஒளிவெள்ளம் (கவிதை)	24
மழையை அனுப்புகிறவன் (ஊழியாக்க சிறுகதை)	25
நாட்டம் (குறும்பா)	28
நெஞ்சத்து இரகசியம் (சிறுகதை)	29
பாடம் (ஊழிச்சல்)	32
பசி தீர்க்கும் உணவே... (நூல்அறிமுகம்)	33
ஒரு அரசியல்வாதியின் அங்கலாய்ப்பு (வழிநெறிச்சல் கதை) மெழுகு (ஊழிச்சல்)	34
பக்கங்களோடு பயணித்தல் (ஊழிச்சல்) தலைப்பிரசவம் (கவிதை)	35
விசனம் (சிறுகதை)	36
விளாசல் வீரக்குட்டி	37
பூக்களே காதல் செய்யுங்கள் (புனைவுக் கூட்டுரை)	38

ஆசிரியர் பக்கம்

“செங்கதிர்” கலை-இலக்கிய-பண்பாட்டுப் பல்கலைத் திங்களிதழ் 2008ம் ஜனவரி 30ம் திகதி முதல் கிரமமாக வெளிவந்து 61 வீச்சுக்களைக் தொட்டதனை அதன் வாசகர்களாகிய தாங்கள் நன்கு அறிவீர்கள். செங்கதிர் வெளிவந்த காலங்களில் பல்தரப்பட்ட காத்திரமான ஆக்கங்களை வெளியிட்டுக் கணிசமான

அளவு படைப்பாளிகளுக்குக் களமமைத்துப் புதிய பல ஆக்க இலக்கியக்காரர்களை உள்வாங்கி உருவாக்கித் தமிழ்க் கலை இலக்கியப் பண்பாட்டுத் தளத்தில் பங்களிப்புச் செய்திருந்தது என்பதனைக் காலம் மறவாது.

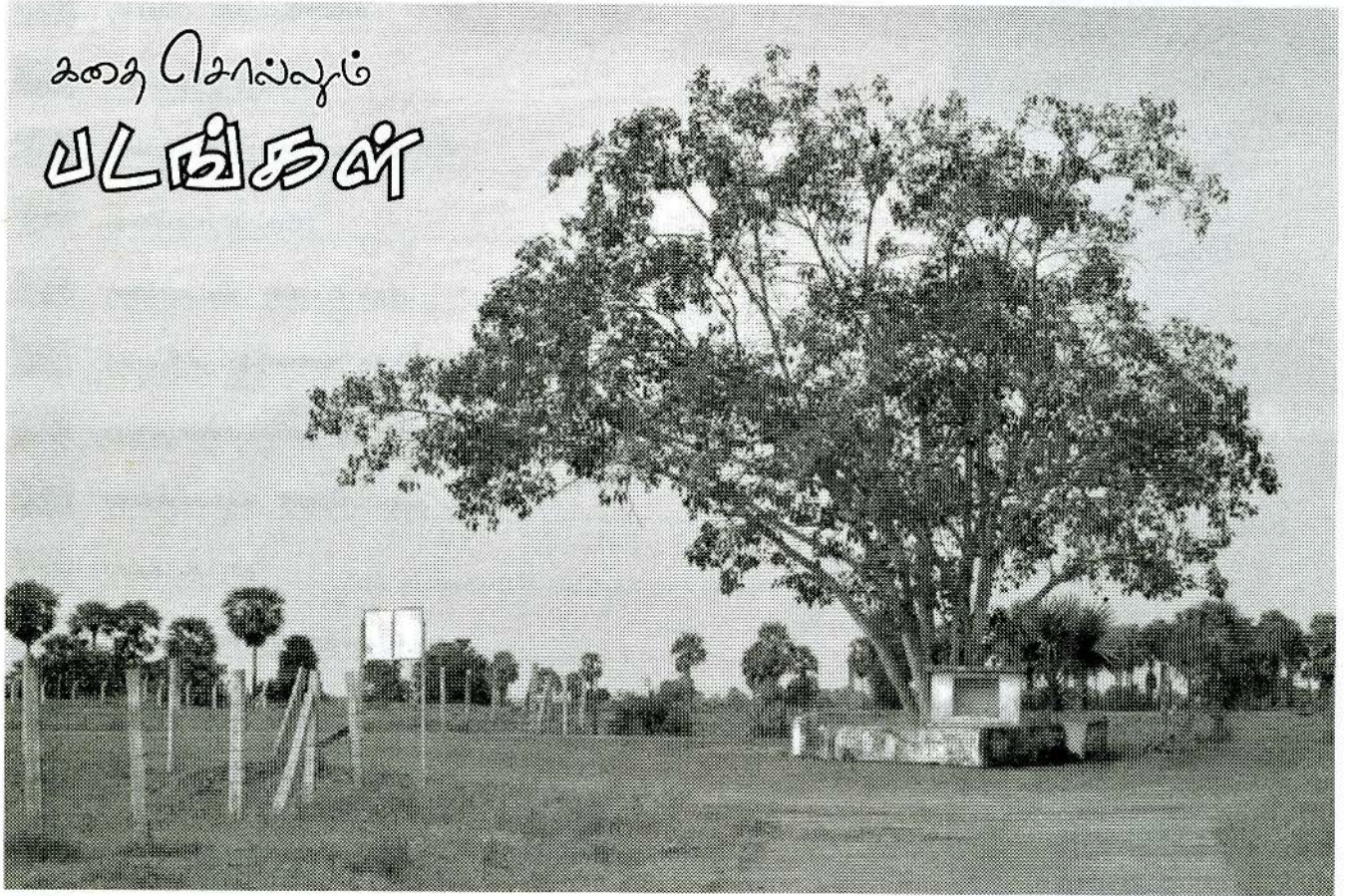
செங்கதிரின் செயற்பாடானது கலை இலக்கிய ஆக்க முயற்சிகளுக்கும் அப்பால் வெளியீடுகளையும் மேற்கொண்டு தனித்துவமான நிலையை எய்தியிருந்தது. பொருளாதார நிலைமையின் காரணமாக 2013 - 2017 வரை செங்கதிர் நின்று போனது. 61 வெளியீடுகளை ஐந்து (2008 - 2013) ஆண்டுகள் தொடர்ந்து வெளியிடுவது என்பதன் சவால்களை வெளியீட்டாளர்கள் நன்கு அறிவர். பொருளாதார நெருக்கடி காரணமாக 2013 பெப்ரவரி காலப்பகுதியில் நின்று போனபோது 61 இதழ்கள் வெளிவந்த சாதனையையும், நின்று போன இழப்பையும் தரவு போட்டுப்பார்த்துக் கணிப்பீடு செய்ய முடியாத கலை இலக்கியப் பொறிகளின் கண்முடித்தனம் ஒரு புறமிருக்க, மீண்டும் செங்கதிர் வெளிவரவேண்டும் என வினவிக் கொண்டே இருக்கும் வாசகர்களின் வேண்டுகோள் இன்று செங்கதிர் மீண்டும் கதிர் விரிக்கின்றது.

இச்சஞ்சிகை இனிவரும் காலங்களில் புதிய உத்வேகத்துடன் நிறுவனமயப்படுத்தப்பெற்றுக் காலாண்டு சஞ்சிகையாக வெளிவரவுள்ளது. எழுத்தாளர்கள் உங்களது தளமான செங்கதிரில் எழுத முன் வாருங்கள். வாசகர்கள் தொடர்ந்து வாசித்துக் கருத்துக்களைப் பகிர்ந்து கொள்ளுங்கள்.

நன்றி.

- அன்பழகன் குருஸ் - இணையாசிரியர்

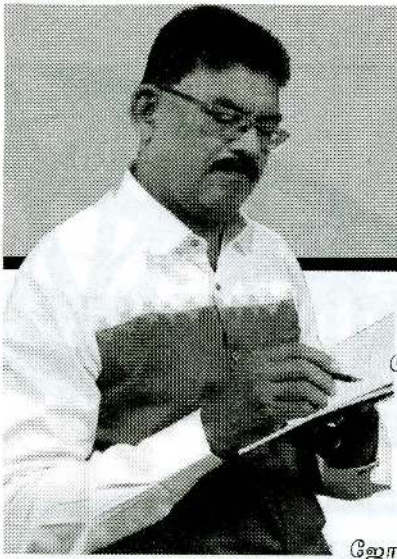
கைமொழியும் படங்கள்

தியானம் கலைக்கப்பட்டிருந்தது
யுத்தம் முடிவடைந்த பூமியில்
புத்தர் புலம்பெயர்ந்திருந்தார்
கறுப்புத் தரைகள் தயாராகின
இரத்தக் கறைகளை மறைக்க

மீண்டும் ஒருமுறை குடியமர்த்தப்படலாம்
குளிர்ராச்சியத்தின் தார்ச்சாலைகள் தோறும்
தியானமிருக்கும் ஒரு சித்தார்த்தன்.

க.டனிஸ்கரன்

எழுத்தாளர், கலைஞர்,
கலைக்கோட்டன்

அ. இருதயநாதன்

**அதிதிப்
பக்கம்**

IDட்டக்களப்பு நகரின் வங்கக் கடலினின்று வாவி உட்புகும் முகத்துவாரம் எனும் பிரதேசத்தின் கலங்கரை விளக்கான வெளிச்ச வீடு அமைந்துள்ள கடலோரக் கிராமமான பாலம்மீட்டு எனும் அழகிய கிராமத்தில் பொன்னையா ஜோசப் அழகையா, மனைவி ஜோன் பீற்றர் திரேசா பூரணம்மா ஆகியோருக்கு 08.05.1949 அன்று

பிறந்தவர் கலைக்கோட்டன் அ. இருதயநாதன் அவர்கள்.

இவர் ஆரம்பக் கல்வியை பாலம்மீட்டு ஆரம்பப் பாடசாலையிலும், உயர் கல்வியை மட/புனித மிக்கேல் கல்லூரியிலும் பயின்று, ஆசிரியராக மட/அரசினர் ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலையில் பயிற்சி பெற்று 1975 இல் ஆசிரிய நியமனம் பெற்று தன் தொழிலை வாண்மையிடு ஆசிரியராகத் தெரிந்துகொண்டார்.

1975 தொடக்கம் 1987 வரை மட/புனித மிக்கேல் கல்லூரியில் பணியாற்றினார். 1988 தொடக்கம் 2009ல் அதிபராக ஓய்வு பெறும் வரை மட்டக்களப்பின் அதி கல்டப் பிரதேசமான படுவான்கரையில் பல பாடசாலைகளில் பணியாற்றிக் கல்விச் சேவையையும், கலைப்பணியையும் சமந்தரமான வாழ்வாக்கியவர் இவர். ஓய்வு பெறும் காலத்தில் அதிபராக மட்டக்களப்பின் முன்னணிப் பாடசாலைகளில் பணியாற்றி ஓய்வு பெற்றமை இவரது பணிச் சிறப்பாக அமைகின்றது.

மேடை நாடகங்கள்

சிறு வயது முதல் இன்றுவரை சமூக, இலக்கிய, புராண, வரலாற்று நாடகங்களுடன் விவேகமாக யேசுக்கிறிஸ்துவின் பாடுகளைச் சித்தரிக்கும் பாஸ்கா நாடகங்களிலும் இவர் தன் கலைத் திறனை வெளிப்படுத்தி இன்று மட்டக்களப்பின் கலைத்துறையில் குறிப்பிடத்தக்க கலைஞராகப் பரிணமித்துள்ளார்.

வடமோடக் கூத்துக்கள்

மட்டக்களப்பின் தனிச் சிறப்பான கூத்து இவரது அடையாளமாக விளங்கிற்று. மட/புனித சிலிலியா பெண்கள் பாடசாலை மாணவிகளைக் கொண்டு "வீர அபிமன்யு" எனும் வடமோடக் கூத்தினை இயக்கி தேசிய அளவில் முதலிடம் பெற்று தங்கப் பதக்கம் பெறச் செய்தமை இவரது கலைத்துறையின் முக்கிய நிகழ்வாகும். இக் கூத்தினை தனது பாலம்மீட்டு கிராமத்து இளைஞர்களைக்கொண்டு மீள உருவாக்கி யுத்தகாலத்தில் பல பாதுகாப்புக் கெடுபிடிகளுக்கும் மத்தியில் ரூபவாஹினி தொலைக்காட்சியில் ஒளிபரப்பியமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இதன் தொடராக பல கூத்துக்களை எழுதி, இயக்கி நடத்து பல்துறைக் கலைஞராகப் பிரகாசித்துவருகிறார்.

குறுந்திரைப்படங்கள், தொலைக்காட்சி நாடகங்கள்

இவர் குறுந்திரைப்படங்களிலும் தன்னை இணைத்து வளர்த்துள்ளார். குறிப்பாக ரூபவாஹினிக் கூட்டுத்திரைப்பட சிரேஷ்ட தயாரிப்பாளர் திரு. அருணா செல்லத்துரை அவர்களினால் ஒளிப்படம் தயாரித்தல் தொடர்பான பயிற்சிகளைப் பெற்று அவரது "வீடு" எனும் நூலினை வழிகாட்டியாகக் கொண்டு "பட்டமரம் விட்ட துளிர்" எனும் குறுந்திரைப்படத்தினையும், "ஒரு சின்ன முத்தம்" எனும் தொலைக்காட்சி நாடகத்தினையும் கதையெழுதி நெறியாள்கை மற்றும் ஒளிப்பதிவு செய்து வெளியிட்டுள்ளார்.

கவிதைகள்

ஒரு கலைஞராக அறியப்பட்ட கலைக்கோட்டன் ஒரு நல்ல

கவிஞருமாவார். இவர் தொண்டன், திருமலைதீயம், தினக்குரல் போன்ற பத்திரிகைகளில் கவிதைகளை எழுதியுள்ளார்.

சிறுகதைகள்

இவரது சிறுகதை சுடர் ஓளி பத்திரிகையில் "சிகிச்சை" எனும் பெயரில் வெளிவந்தது. தொடர்ந்து சிறுகதை எழுதத் தொடங்கிய இவர் "அமேசன் காட்டில் அழகன் பூசாரி" எனும் சிறுகதையை எழுதி 2016ல் 'கொடகே விருது' பெற்றதன் மூலம் தேசிய அளவில் சிறுகதையிலும் பிரகாசித்துள்ளார்.

நாடக எழுத்தாக்கம்

இவர் எழுதிய "உணர்வுகள்" எனும் நாடகத்திற்கு கிழக்கு மாகாண பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களத்தில் முதலாவது பரிசினையும் பெற்றார்.

இவ்விரு இலக்கியங்களையும் நூலாக்கி அண்மையில் (25.02.2018) வெளியிட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

சாரணியம், வாலிஸ் கல்ட் பிரிவு

ஆசிரியத் தொழில், கலை இலக்கியச் செயற்பாடுகள் மட்டுமன்றி இவர் சர்வதேச இயக்கமான சாரணியத்தில் 1960ம் ஆண்டில் மட/புனித மிக்கேல் கல்லூரியில் மாணவராக இணைந்து, சாரண தலைவர், உதவி மாவட்ட ஆணையாளர், மாவட்ட ஆணையாளர் ஆகிய பொறுப்புக்களில் 58 ஆண்டுகள் பணியாற்றியுள்ளார். மாவட்ட ஆணையாளராக முன்னாள் ஜனாதிபதி மஹிந்த ராஜபக்ஷ அவர்களால் நியமனம் பெற்றதுடன், முவின மக்களையும் இணைந்து பல பாசறைகளை நாடாத்தியுள்ளார்.

மட/புனித மிக்கேல் கல்லூரியின் பொலிஸ் கல்டேட் பொறுப்பதிகாரியாகவும் செயற்பட்டு தன் சேவையை விரிவாக்கம் செய்துகொண்டார். தற்போது இவற்றுக்கும் மேலாக சர்வமத அமைப்புக்களிலும் இணைந்து தனது சமூகப்பணியை முன்னெடுத்துவருகிறார்.

வெற்ற விருதுகள்.

கலைக்கோட்டன், கலைஞானி, கலாபூஷணம், வித்தகர், கலா வித்தகர், கொடகே தேசிய சாகித்ய விருது-2016, தேனக கலைச்சுடர், பாரம்பரிய கலைஞர் விருது, நாடக சிரோன்மணி, ஆகிய கலையிலக்கிய விருதுகளுடன், ஆசிரிய திலகம், உலக சிறுவர் தின விருது-2011, சர்வமத விருது, சாரணிய உயர் விருது ஆகிய துறைசார் விருதுகளையும் பெற்றுள்ளார். தான் பெற்ற விருதுகளில் அகிலன் பவுண்டேஷன் நிறுவனத்தின் அனுசரணையில் கதிரவன் கலைக்கழகம் ஏற்பாடு செய்த இயக்குனர் இமயம் பாரதிராஜா கைகளால் பெற்ற விருதை உயர்வாகக் கருதுகிறார்.

இவ்வாறு கலை இலக்கிய மற்றும் சமூக சேவைகளில் தன்னை முழுமையாக அர்ப்பணித்து இன்றுவரை தொடர்ந்து செயற்பட்டுவரும் கலைக்கோட்டன் அ.இருதயநாதன் அவர்களைச் செங்கதிர் தன் 62வது வீச்சின் அதிதியாகத் தெரிவுசெய்து வெளியிட்டுப் பெருமையடைகின்றது. இவரது பணி தொடர செங்கதிர் வாழ்த்துகின்றது.

தொகுப்பு : இணையாசிரியர்

கல்லடிப் பாலம் நான்
கவலையுடன் எழுதுகின்றேன்
காலனின் கடையிடமாய் - எனைக்
கண்டபடி மாற்றிடாதீர்.

நீர் நாண்டு கொண்டு சாவதற்கு
நானென்ன தவறிழைத்தேன்
உம் நல்லுயிரை அழிப்பதற்கு
நான்தானா கிடைத்திட்டேன்?

உங்களைக் கரைகடக்க
உதவிட வந்த என்னுள்
ஊழ் வினை அறுக்கவோ
உள்விழுந்து அழிகின்றீர்?

என்மீது பயணமுறும்
எவர்க்கும் நான் நல்லவன/ளே
என்னுள் விழுவோரே
ஏன் என்பேர் கெடுக்கின்றீர்??

வீட்டில் பிணக்கெனினும்
வேலையிலே பளுவெனிலும்
சோதனையில் தவறியினும் - காதல்
சோடிசேர தடைவரினும்
தீர்க்கத் தெரியாமல்

கோழையினை மனம்மாற்று

தீர்வும் யோசிக்காமல்
கோழையாய் நீரென்னுள்
கொழுப்பெடுத்து விழுகின்றீர்!

தொண்ணூறி லோர்கவிஞன்
கரும்பூதமென எனைவிளித்தான்.
என்ன நினைத்தென்னை
இவ்வாறு அழைத்தானோ
இன்றுவரை நான் இப்
பழியோடே வாழ்கின்றேன்.

எம்பெருமானே!
என்னே நான் செய்வேன்.
கடப்பதற்கு உதவியெய்யும்
காரியமாற்றுமென்னை - கொலைக்
களமாக மாற்றி விட்ட - இந்தக்
கோழைகளை மனம்மாற்று.

நவந்தன் சரவணமுத்து
மட்டக்களப்பு

உத்தமம்

தொடரட்டுமே இந்தப் பயணம்
வளரட்டுமே சுகமாக
உனக்காகவும்
எனக்காகவும்
வந்தது இந்த உலகம்
நீ வாழ நான் வாழ
அது தந்தது பல வசந்தம்
கண்ணீரில் தித்திப்பு கூட
புன்னகை இனி மலரட்டுமே

கால்களை மறந்து விட்டு
சிறகினை விரித்திடுவோம்
வீட்டினில் உனை மறைக்காமல்
வானிலும் கொஞ்சம் வாசம் செய்
பூமி துளியாகத் தெரியும்
மனிதர் இல்லை அங்கே
மனம் பறவை போல்
பறக்கட்டும்
கற்பனைகள் கவியாக
குவியட்டும்

ஏலி தாமதம்

உன் கைகள் சிறகுகள் ஆனது
கைது செய்ய முடியாது
உன் கால்கள் தரையில் இல்லை
உன்னை விலங்கிட முடியாது
உன் தோழிகள் விண்மீன்களாகும்
உனக்கென்ன மின்மினிகளுடன்
சகவாசம்
உன் எண்ணங்களைச் சொல்ல
அனுமதி பெற்றவள் நீ
உன் பெயர் சொல்ல
ஏன் தாமதம்?

நிலாந்தி சசிசுமார்
மட்டக்களப்பு

நிலாந்தி சசிசுமாரின் பொழிச்சல்கள்

தேவப்பாவணி

நுாமி வலன்ர்ீனா பிரான்சிஸ்

முதுநிலை வீரீவுரையாளர், மொழித்துறை,
கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்

அறிமுகம்:

தேப்பாவணி என்னும் காப்பியத்தைத் தமிழில் இயற்றியவர் வீரமாமுனிவர் ஆவார். இவரது இயற்பெயர் கொன்ஸ்டன்டைன் ஜோசப் பெஸ்கி (Costanzo Giuseppe Beschi - இது ஆங்கிலத்தில் Constantine Joesph Beschi என அமையும்.) (1680 - 1747) என்பதாகும். இவர் இத்தாலியிலுள்ள கேசுதிகிலியோன் (Castiglione) என்னும் இடத்தில் பிறந்தார். தனது பதினெட்டாவது

வயதில் இயேசு சபையில் இணைந்து இவர் 1709 இல் கத்தோலிக்க மத குருவாகத் திருநிலைப்படுத்தப்பட்டார். 1710இல் சமயப் பணிக்காக இந்தியாவிற்கு வந்த இவர், 1711 இல் மதுரைத் திருச்சபையில் இணைந்து தமிழகச் சூழலுக்கு ஏற்ப தன் வாழ்க்கை முறைமைகளை மாற்றிக் கொண்டு புலால் உணவினை ஒதுக்கி இந்து சந்நியாசி போன்று உடையணிந்து வாழ்ந்தார். சுப்பிரதீபக் கவிராயரிடம் தமிழ்மொழியைக் கற்றார். தனது பெயரைத் தைரியநாதன் என முதலில் மாற்றிக் கொண்ட இவர் தமிழின் மீது கொண்ட பற்றுக் காரணமாகப் பின்னர் அதனை வீரமாமுனிவர் என மாற்றிக் கொண்டார். இவர் இத்தாலியன், இலத்தீன், பிரெஞ்சு, கிரேக்கம், எபிரேயம், போர்த்துக்கீசம், சமஸ்கிருதம், தமிழ், ஆங்கிலம்,

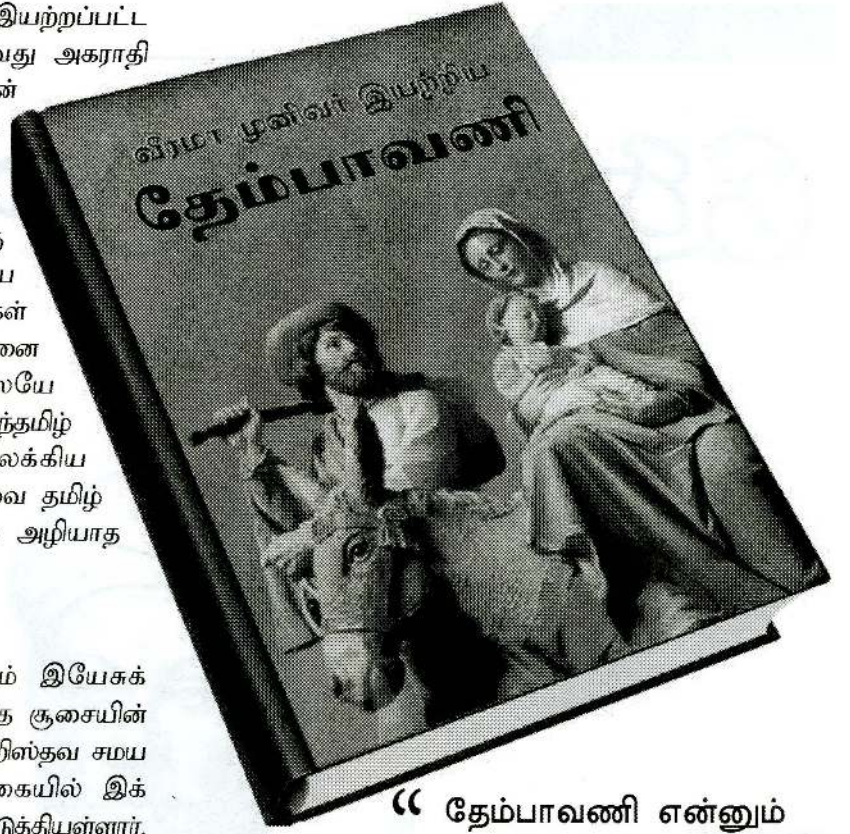
இந்துஸ்தானி ஆகிய மொழிகளில் புலமை பெற்றிருந்தார்.

வீரமாமுனிவர் பல நூல்களை எழுதியுள்ளார். இவற்றுள் தேம்பாவணி என்னும் காப்பியமும், தொன்னூல் விளக்கம், செந்தமிழ் இலக்கணம், கொடுத்தமிழ் இலக்கணம் என்னும் இலக்கண நூல்களும், அடைக்கல மாலை, திருக்காவலூர்க்கலம்பகம், அன்னை அமுங்கல் அந்தாதி, கித்தேரியம்மாள் அம்மாளை, கருணாம்பரப்

பதிகம் முதலான செய்யுள் நூல்களும் வேதவிளக்கம், வேதியர் ஒழுக்கம், ஞானக்கண்ணாடி, வாமன் கதை, பரமார்த்த குரு கதை, வாக்கிய சித்தாந்தம், திருச்சபைக் கணிதம் முதலான உரைநடை நூல்களும் காலக்கண்ணாடி, ஞானபோதகம் ஆகிய மருத்துவ நூல்களும் சதுரகராதி, தமிழ் - இலத்தீன் அகராதி, போர்த்துக்கீச - இலத்தீன் - தமிழ் அகராதி ஆகிய அகராதிகளும் குறிப்பிடத்தக்கவை.

இவற்றைத் தவிர திருக்குறளின் அறத்துப்பாலையும் பொருட்பாலையும் இலத்தீன் மொழியில் மொழி பெயர்த்துள்ளார். அத்துடன் தமிழ் எழுத்துக்களில் ஏற்படுத்திய கீர்திருத்தங்களும் (உதாரணம்: எகர ஓகர குறில்களில் பயன்படுத்தப்பட்டு வந்த மேற்புள்ளியிடும் வழக்கத்தை மாற்றியமை, ஏகார ஓகார வடிவத்தினை அறிமுகம்

செய்தமை) முக்கியமானவை. இவரால் இயற்றப்பட்ட நூல்களுள் தமிழில் வெளிவந்த முதலாவது அகராதி என்ற வகையில் சதுரகராதியும், தமிழின் முதலாவது கிறிஸ்தவக் காப்பியம் என்ற வகையில் தேம்பாவணியும், தமிழில் உரைநடையில் நகைச்சுவைக் கதைகளை அறிமுகப்படுத்திய வகையில் பரமார்த்தகுரு கதையும், எழுத்து மொழியை முதன்மைப்படுத்தியே தமிழ் இலக்கண நூல்கள் எழுதப்பட்ட சூழலில் தமிழின் பேச்சு வழக்கினையும் கருத்திற் கொண்டு அக்காலத்திலேயே இலக்கண நூல் இயற்றிய வகையில் கொடுத்தமிழ் இலக்கணம் என்னும் நூலும் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் சிறப்பிடம் பெறுகின்றன. இவை தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் வீரமாமுனிவருக்கு அழியாத இடத்தினையும் பெற்றுத் தந்துள்ளன.

தேம்பாவணி:

தேம்பாவணி என்னும் காப்பியம் இயேசுக் கிறிஸ்துவின் வளர்ப்புத் தந்தையான புனித சூசையின் (யோசேப்பு) வரலாற்றைக் கூறுவதாகும். கிறிஸ்தவ சமய தத்துவங்களை தமிழ் மரபு பிறழாத வகையில் இக் காப்பியத்தினூடாக வீரமாமுனிவர் வெளிப்படுத்தியுள்ளார். இந்நூல் ஸ்பானிய நாட்டைச் சேர்ந்த ஆகிர்த நகரில் வாழ்ந்த ஆகிர்த மரியாளால் 1665 இல் எழுதப்பட்ட சூசையின் வரலாற்றைக் கூறும் City of God (இறைநகரம்) என்னும் நூலைத் தழுவிவது. அத்துடன் விவிலியத்திற் கூறப்பட்டுள்ள வரலாற்றுச் சம்பவங்களையும், வண. ரோஸி (Fr.Rossi)அடிகள் எழுதிய வளனின் வரலாற்றினையும் இந்நூலுக்கு ஆதாரங்களாக வீரமாமுனிவர் பயன்படுத்தியிருக்கின்றார். விருத்த யாப்பில் இயற்றப்பட்ட இந்நூல் மூன்று காண்டங்களையும், முப்பத்தாறு படலங்களையும், 3615 செய்யுள்களையும் உடையது. 90 சந்த வகைகள் இக்காப்பியத்தில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளதாகக் குறிப்பிடப்படுகின்றது. இந்நூல் மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் அரங்கேற்றப்பட்டு 1726 இல் வெளியிடப்பட்டதாகக் கூறப்படுகின்றது. (இந்நூல் 1729ல் வெளியிடப்பட்டதெனவும் சிலர் கூறுவர்.)

சூசையின் வரலாறு இக் காப்பியத்திற் கூறப்பட்டாலும் அவர் இக் காப்பியத்தில் தன்னிகரில்லாத தலைவனாகச் சித்திரிக்கப்படவில்லை. பல இடங்களில் கிறிஸ்துவுக்கு தலைமைப் பண்பு அளிக்கப்பட்டுள்ளதுடன் அவரது ஏவலின்படி நடப்பவராக வளன் சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளார். வளன் என்பது சூசையின் தமிழ்ப்படுத்தப்பட்ட வடிவமாகும். சூசை என்னும் சொல்லுக்கு 'வளம் உடையவன்' என்பது பொருளாகும். வரங்களால் வளர்ந்த மாட்சிமையுடையவனான சூசை, வளன் என இக் காப்பியத்திற் குறிப்பிடப்படுகின்றார்.

தேம்பாவணி என்னும் சொல் இரு வகையாகப் பிரித்துப் பொருளுரைக்கப்படுகின்றது.

தேம்பா+அணி எனப் பிரித்து வாடாத மாலை

“ தேம்பாவணி என்னும் காப்பியம் இயேசுக் கிறிஸ்துவின் வளர்ப்புத் தந்தையான புனித சூசையின் (யோசேப்பு) வரலாற்றைக் கூறுவதாகும். கிறிஸ்தவ சமய தத்துவங்களை தமிழ் மரபு பிறழாத வகையில் இக் காப்பியத்தினூடாக வீரமாமுனிவர் வெளிப்படுத்தியுள்ளார் ”

என்றும், தேன்+பா+அணி எனப் பிரித்து தேன் போன்ற பாடல்களையுடையது என்றும் பொருளுரைப்பர். வளன் பிறந்தபோது வானத்திலிருந்து 'தேம்பாவணியே' என்ற குரல் எழுந்ததாகக் குறிப்பிடப்படுகின்றது.

.....மேலேவர் குரல் தோன்றி
ஆடா நிலையறந்தென் மார்பில் தேம்பாவணியாவான்
வாடா அருள்மகன் என்று அம்மூமாரி வழங்கிற்றே”
(திருமணப்படலம்: 106)

என்னும் செய்யுளில் இதனைக் காணலாம். 'வானத்தில் ஒரு குரல் தோன்றி வாடாத அருள்பெற்ற இம்மகன் அசையாமல் நிலைபெற்ற புண்ணியங்களால் என் மார்பில் அணியும் வாடாத மாலை ஆவான் என்று சொல்லவும் அழகிய மலர்மாரி பொழிந்தது.' என்பதே இச் செய்யுளின் பொருளாகும்.

வளனை தேம்பாவணி என்ற பெயரால் வீரமா முனிவர் அழைக்கின்றார். இறைவனின் மார்பினை அலங்கரிக்கும் வாடாத மாலை என வளன் சிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளார். எனவே இக்காப்பியத்தின் தலைவனான வளனின் சிறப்புப் பெயரே காப்பியத்தின் பெயராக அமைந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

கதைச்சுருக்கம்:

தேம்பாவணியில் வளனின் வரலாறு கூறப்படுகின்றது. யூதேயா நாட்டு அரசனான தாவீதின் மரபில் வந்த யாக்கோபு என்பவருக்கும் நீப்பி என்னும் பெண்ணுக்கும் மகனாக சூசை பிறக்கின்றார். சிறின்ப வாழ்வை வெறுத்து துறவினை மேற்கொண்டு வனத்தில் வாழும் அவருக்கு மானிட வடிவில் வந்த தேவதூதனால் 'இல்லறத்தையும் துறவறத்தையும் இணைத்து நாட்டிலிருந்து மக்களுக்கு நல்வழிகாட்டுதலாகிய தவமே தன்னலம் நாடாத அன்பறம்' என உணர்த்தப்படுகின்றது. தெளிவு பெறும் வளன் நாடு திரும்பி மானிடரது பாவம் போக்க இறைவன் அவதரிக்க வேண்டுமெனத் தவமிருக்கின்றார். மூன்று வயது தொடக்கம் ஆலயத் திருப் பணிகளில் ஈடுபட்டு கன்னிகையாய் வாழும் மரியம்மாள் (புனித மரியாள்) இல்லற வாழ்விற்கு வானதூதரால் அறிவுறுத்தப்படுகின்றாள். ஆலயத்தின் தலைமைக் குருவாக இருந்த சீமியோனுக்கு இறைவன் தோன்றி மரியாளுக்கு தாவீது மரபில் தக்க துணைவனைத் தேடி மணம் முடித்து வைக்குமாறு கட்டளையிடுகின்றார். அதன்படி தாவீது மரபினர் ஆலயத்திற்கு வருகின்றனர். இறைவனின் ஏவுதலின்படி வளனும் வருகின்றார். ஆடவர் கைகளில் கோல் கொடுக்கப்படுகின்றது. வளனின் கையிலிருந்த கோல் வெண்மலர் பூத்து நன்மணம் பரப்புகின்றது. இறைசித்தப்படி மரியாளுக்கும் வளனுக்கும் திருமணம் நடைபெறுகின்றது. இறைவன் மனுஷருவாகி மரியாளின் வயிற்றில் குழந்தையாக உருவெடுக்கின்றார். இயேசுக்கிறிஸ்து என்னும் அக்குழந்தையைக் கொல்வதற்கு ஏரோது மன்னன் திட்டமிட இறை ஏவுதலால் வளன் மரியாளையும் குழந்தையையும் அழைத்துக்கொண்டு எகிப்திற்குத் தப்பிச் செல்கின்றார். ஏரோதின் இறப்பின் பின்னர் அவர்கள் நசரேத்திற்குத் திரும்புகின்றனர். அங்கு வாழ்ந்துவரும் நிலையில் தனது ஐம்பத்திரண்டாவது வயதில் வளன் இறக்கின்றார். பின்னர் இயேசுவின் பாடுகள், மரணம், உயிர்ப்பு ஆகிய முக்கிய நிகழ்வுகள் இடம்பெறுகின்றன. வளனும் பின்னர் உயிர்ப்பிக்கப்பட்டு உடலோடு வானகம் செல்கின்றார். விண்ணிலும் மண்ணிலும் புனிதராக முடி சூட்டப்படுகின்றார். இத்துடன் காவியம் நிறைவுறுகின்றது.

சமயக் காப்பியங்கள் பெரும்பாலும் மனிதனோடு கடவுளுக்குள்ள உறவுகளையும், கடவுள் மனிதனை வழி நடத்தும் வழிமுறைகளையும் விரித்துக் கூறுவனவாக அமைந்திருக்கும். தேம்பாவணியிலும் இப்பண்பினைக் காணலாம். கிறிஸ்தவ சமயக் காப்பியமான தேம்பாவணி தண்டியலங்கார இலக்கணத்தில் கூறப்பட்ட காப்பிய

இலக்கணத்தை அவ்வாறே பின்பற்றி இயற்றப்பட்டதல்ல. பெருங்காப்பியஞ்சூரியவற்றுள் கடல் வருணனை, மதுக்களி, புலவி முதலானவும் சருக்கம், இலம்பகம் என்ற பிரிவும் தேம்பாவணியில் இல்லை. இந்திய நாட்டு மரபுகளைப் பெரும்பாலும் பின்பற்றும் வீரமாமுனிவர் மேனாட்டு மரபுகளை சிறுபான்மையாகப் பின்பற்றியும் இக்காப்பியத்தை ஆக்கியுள்ளார். இந்நூல் பற்றிக் கூறுகையில் தேம்பாவணி என்னும் ஏரியில் கிழக்கு மேற்கு ஆகிய கலையாறுகள் சங்கமாவதைக் காணலாம்." என தனிநாயகம் அடிகள் குறிப்பிடுவார்.

தமிழ் மரபு இக்காப்பியத்திற் பல இடங்களில் பின்பற்றப்பட்டுள்ளமையைக் காணலாம்.

தமிழ்இலக்கிய நூல்களை மங்கலகரமாகத் தொடங்கும் முறைமையை குறிப்பாக உலகம் என்ற சொல்லை முன்னிறுத்தித் தொடங்கும் முறைமையை தேம்பாவணியில் அதன் ஆசிரியர் பின்பற்றியுள்ளார். "உலகம் உவப்ப வலனேர்பு திறிதரு" என திருமுருகாற்றுப் படையும், "உலகெலாம் உணர்ந்தோதற்கரியவன்" என பெரிய புராணமும், "நுனந்தலையுலகம்" என முல்லைப் பாட்டும், "மூவா முதலா உலகம்" என சீவகசிந்தா மணியும், "உலகம் யாவையும்" என கம்பராமாயணமும் தொடங்குவதைப் போலவே தேம்பாவணி "சீரியவுலகம் மூன்றும்" என ஆரம்பிக்கின்றது.

அச்செய்யுள் வருமாறு:

"சீரிய உலகம் மூன்றும் செய்தனித் தமிழ்ப் வல்லாய்
நேரிய வெதிராய் பின்றி நீந்தவேர் கடவன் தூய
வேரிய கமலபாதம் வினையறப் பணிந்து போற்றி
பாரிய வளன்றன் காதை அறமுதல் விளங்கச் சொல்வாம்"

நோக்கம்:

ஆரிய வளன் தன் காதை அறமுதல்
விளங்கச் சொல்வாம்"

என்பதன் மூலம் சிறந்த வளன் என்னும் சூசை முனிவனது வரலாற்றை அறம் முதலிய பயன்கள் நான்கும் (அறம், பொருள், இன்பம், வீடு) விளங்குமாறு சொல்லுவதே ஆசிரியரின் நோக்கமெனத் தெரிகின்றது. இத்துடன் கிறிஸ்தவ தர்மங்களைக் கடைப்பிடித்து யாவரும் உய்தல் வேண்டும் என்பதும் இவரது நோக்கமாகும்.

அவையடக்கமாக தேம்பாவணியில் அமையும் செய்யுள் கம்பராமாயணச் செய்யுளினை நினைவூட்டும் வகையில் அமைகின்றது. கம்பராமாயணச் செய்யுள் வருமாறு:

"ஓசை மெற்றறயர் பாற்கடல் உற்றொரு
பூசை முற்றவும் நக்குபு புக்கென
ஆசைபற்றி அறையலுற்றேன் மற்றிக்
காசில் கொற்றத்து சீராமன் கதையரோ"

இதில் பாற்கடலை ஒரு பூசை முழுவதுமாக நக்கிக் குடித்து முடிக்கவேன முற்பட்டதை ஒப்ப குற்றமற்ற இராமனின் கதையைத் தான் சொல்ல விழைந்ததாகக் கம்பர் கூறுவார்.

தேம்பாவணிச் செய்யுள் வருமாறு:

‘சூசையற்றன வரங்கட்குய்க் கடல் கடக்கவில்லா
 ஓசையற்றொழுக மிற்றழடை கடலென்ன நண்ணிப்
 பூசையற்றதை நக்கப் புக்கென உள்தைத் தூண்கும்
 ஆசையற்றா மணினு மருங்கதை அறையலுற்றேன்’

இதில் கடலை நக்கிக் குடித்து முடிக்க எண்ணும்
 பூசையைப் போல வரங்களால் நிரம்பப்பெற்ற சூசையின்
 வரலாற்றை ஆசையினால் கூற எண்ணுவதாக வீரமாமுனிவர்
 கூறுகின்றமையைக் காணலாம்.

கம்பரில் அவர் கொண்ட நடுபாட்டினைப் பின்வரும்
 பாடலும் உணர்த்துகின்றது.

மிதிலையில் சீதையை மணம் முடிப்பதற்காக
 இராமன் வில்லை வளைத்தமை பற்றிய நிகழ்வினைக்
 கூறுகையில் கம்பர் வருமாறு கூறுவார்:

‘தகுத்திமையாமல் இருந்தவர் தாளின்
 மருத்தமும் நாணந்தி வைத்ததும் நோக்கார்
 கடுப்பினில் யாகும் அறிந்திலர் கையால்
 எடுத்தது கண்டார் இற்றது கேட்டார்.’

அதாவது இராமன் வில்லை எடுத்ததைக் கண்டார்
 கள். உடனே ஓடிந்து விழும் ஓசையைக் கேட்டார்கள்:
 வில்லை எடுத்ததற்கும் ஓடித்ததற்கும் இடையில் என்ன நடந்தது
 என்பதை எவருமறிந்திலர் எனக் கம்பர் வருணித்துள்ளார்.

தேய்பாவணியில் கொடியவனாகிய கோலியாத்தை
 எதிர்த்து நின்ற சிறுவனான தாவீது அவனை வென்ற
 விதம் பற்றிக் கூறுகையில் வீரமாமுனிவர் வருமாறு
 கூறுவார்

‘கல்லை ஏற்றலும் கவணிகளைச் சுழற்றலும் அக்கல்
 ஒல்லை ஓட்டலும் காண்கிலர் சீடக்கும்
 செல்லை ஒத்தன சீலனநுதல் யாய்தலும் அன்னான்
 எல்லை யாய்ந்திருள் இரிந்தென வீழ்தலும் கண்டார்’

என்பதில் தாவீது கொடியவனான கோலியாத்தை
 எதிர்த்து நிற்கிறான். கவணையும் கல்லையும் கையில்
 எடுத்தான். கவணில் கல்லை ஏற்றியதையும் கவணைச்
 சுழற்றியதையும், அக்கல் சென்றவிதம் பற்றியும் எவரும்
 காணவில்லை. கோலியாத்தின் நெற்றியில் அக்கல்
 பட்டதனால் அவன் நிலைகுலைந்து தரையில் வீழ்ந்ததையே
 கண்டார்கள்.. எனக் கூறப்படுகின்றது.

தமிழ் இலக்கியங்களில் குறிப்பிடப்படும் தற்குறிப்
 பேற்ற அணியினையும் மிகச் சிறப்பாக வீரமாமுனிவர்
 பயன்படுத்தியுள்ளார். குறித்த நகரங்களில் காவிய
 நாயகர்கள் எதிர்கொள்ளவிருக்கும் நன்மை தீமைகளுக்கு
 ஏற்ப அந்நகர மாடங்களின் கொடிகளின் அசைவை பல
 புலவர்கள் கற்பனை நயம் மிக்கதாய் பாடியுள்ளனர்.
 கம்பராமாயணத்திலும் சிலப்பதிகாரத்திலும் இத்தகைய
 காட்சிகள் இடம்பெற்றுள்ளன. அவை வருமாறு.

‘மையறு மலரின் நீங்கி யான் செய்யா தவத்தின் வந்து
 செய்யவன் இருந்தான் என்று செழுமணிக் கொடிகள் என்னும்
 கைகளை நீட்டி அந்தக் கழநகர் கமலச் செங்கண்
 ஐயனை ‘ஒல்லை வா’ என்ற அழைப்பது போன்றதம்மா’
 (கம்ப: பால: மிதிலை:1)

இச்செய்யுளில் திருமகளான சீதையின் இருப்பிட
 மான மிதிலைக்கு வரும் இராமனின் வருகையை

மகிழ்ச்சியுடன் வரவேற்கும் முகமாக அவனை வா என
 அழைப்பதைப் போல கொடிகள் அசைந்ததாகக் கம்பர்
 குறிப்பிட்டுள்ளார். சிலப்பதிகாரத்தில் இளங்கோவடிகள்
 மாறுபட்ட நிகழ்ச்சியினைக் குறிப்பிடுகின்றார்.

‘கருநெடுங் குவளையும் ஆம்பலும் கமலமும்
 தையலும் கணவனும் தனித்து உறுதுயரம்
 ஐயமின்றி அறிந்தன போல

.....

போருமுந்து எடுத்த ஆரெயில் நெடுங்கொழு
 ‘வாரல்’ என்பன போல் மறித்துக் கை காட்ட’

(சிலம்பு: மதுரை: புறஞ்சேரி: 184 - 186, 189 - 190)

மதுரையில் கண்ணகியும், கோவலனும்
 எதிர்கொள்ளவிருக்கும் அவலத்தை அறிந்தன போல
 (கோவலனின் இறப்பு) மதுரைநகர வாயிற் கொடிகள்
 ‘இங்கே வர வேண்டாம்’ என அவர்களை மறிப்பன
 போன்று அசைவதாக இளங்கோவடிகள் குறிப்பிட்டுள்ளார்.
 தமிழ்க்காப்பிய மரபையொட்டி கோட்டை மதிலின்
 கொடிகள் அசைவதைக் வீரமாமுனிவரும் குறிப்பிட்டுள்ளார்.
 மகனேர்ந்த படலத்திலே பெதல்கேமிலிருந்து சூசையும்
 மரியாளும் இயேசு பாலனும் எருசலேம் நகர வாயிலை
 எட்டியபோது நகர மாடங்களிலிருந்த கொடிகள் அந்நாட்டு
 அரசனான ஏரோதின் கொடுமையைக் குறித்து இந்நாட்டினுள்
 வரவேண்டாமென்பதுபோல் அசைந்தன என்கிறார்.

‘அல்லுமிழ் இருளின் இருண்ட நெஞ்சவன் செய்ய
 ரந்தையின் வெவ்வழலாற்ற
 வில்லுமிழ் பசும்பொன் மாடங்கள் நெற்றி விரிந்த
 பூங்கொடிகள் தம்மீட்டம்
 எல்லுமிழ் மூவர் வருவ கண்டரசன் சூயற்றிய
 வஞ்சனைக்கஞ்சி
 நில்லுமின் நின்றுவென இடைவிடாது நீண்டகை
 காட்டுவ போன்றே’
 என்பது அச் செய்யுளாகும்.

பன்னிரண்டு வயதில் ஜெருசலேம் தேவாலயத்திற்கு
 தன் தாயுடனும் வளர்ப்புத் தந்தையான சூசையுடனும்
 இயேசு செல்கின்றார். அங்கு காணாமற் போகும் அவரை
 சூசையும் மரியும் தேடி அலைகின்ற நிகழ்வினை அவலச்
 சுவை ததும்ப புலவர் சித்திரித்துள்ளார். வளனின்
 புலம்பலாக அமைவது பின்வரும் பாடல்

‘குயிலே கிளியே வெண்குருகே கோவனமே
 மயிலேகினைந்தென் மனங்குளிர்ப்பு அன்னான்கொள்
 எயிலே வனமே சூயம்பீரேல் போயவற்கே
 துயிலே சூலநான் துஞ்சவனென்பீர்’ என்றான்.
 (தேம்: பிரிந்த மகவைக் காண் படலம்: 44)

சோலையெங்கும் திருமகனைத் தேடியலைந்த
 வளன் அங்கிருந்த பறவைகளிடமும் அவரைக் கண்டீர்களா
 எனக் கேட்டு அழுகின்றான். அதற்குப் பதிலேதும் கிடைக்
 காததால் இவ்வாறு கூறுகின்றான். குயிலே, கிளியே,
 வெண் நாரையே, அரசஅன்னமே திருமகனின் பிரிவினால்
 வருந்திய என் மனம் குளிரும் வண்ணம் அவன் உள்ள
 இருப்பிடத்தை நீங்கள் எனக்குச் சொல்லா விட்டாலும்
 அவனைப் பிரிந்தது முதல் தூக்கமே கொள்ளாத

நான்இறந்து போவேன் என்றேனும் சொல்லுங்கள் எனக் கூறினான் என்பது பொருள்.

தமிழ்மரபிணையொட்டிய உவமைகளும், உருவகங்களும் பயன்படுத்தப்பட்டிருப்பதுடன் மேல்நாட்டுப் பெயர்களைத் தமிழ்ப்படுத்தியுமுள்ளார்.

உதாரணம்: Joseph - வளன் : John - கருணையன்: Isaq - நகுலன். கதைத் தலைவனின் பிறப்பிலிருந்து கதையைத் தொடங்குகின்ற (Chronological Narration) இந்தியக் காப்பிய மரபை வீரமாமுனிவர் பின்பற்றியுள்ளார். மேலாட்டுக் காப்பியங்கள் பொதுவாக முன்விளக்க உத்தி (Flash Back) மூலம் ஆரம்பிக்கப்படுவதுண்டென்பர். இந்த உத்தியினை காப்பியத்தின் இடையில் அவர் பயன்படுத்தியுள்ளார்.

நாட்டுப் படலத்தில் நதி பாய்ந்தோடுவதனைக் குறிப்பிடும் புலவர். முல்லை, மருதம், நெய்தல், ஆகிய நிலங்களுக்கு ஊடாக பாய்வதாகக் குறிப்பிடுகின்றார். அத்துடன் நெல் வேளாண்மை பற்றிக் குறிப்பிடுகையில் 'ஒரு நெல் பலகோடியாகு' என்று கூறி உழவர் விதைக்கும் ஒலியும் உழத்தியரின் குரவை ஒலியும் தேர்விழாவில் எழும் ஒலி போன்றது என்கிறார்.

இவ்வாறு தமிழ்க் காப்பிய மரபினைப் பின்பற்றும் அதேவேளை கிறிஸ்தவ சமயக் கருத்துக்களைச் சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும் இடங்களிலெல்லாம் வீரமாமுனிவர் வலியுறுத்திச் செல்கின்றார். இயேசு இறைமகன் என்பது வலியுறுத்தப்படுகின்றது.

**முய்யொழுது ஒருயொழுதாக முற்றுணர்ந்த
எய்யொழுது லிணைத்தும் எய்யொருள் யாவினும்
மெய்யொருள் தெளித்த லிவர் காட்சி மேன
(தேம்: பைதிரம் நீங்கு படலம்:12)**

என்பதில் இறப்பு, நிகழ்வு, எதிர்வு என்னும் முக்காலங்களையும் ஒருகாலமே போல முற்றிலும் உணர்ந்தவராகவும் எப்பொருளாயினும் யாவற்றிலும் உண்மைப் பொருளைத் தெரிவித்து விளக்கும் முற்றறிவினால் மேம்பட்டவராகவும் இயேசு குறிப்பிடப்படுகின்றார்.

**'மாறுபட்டு அழிந்த மனுக்குலத்து அறநூல்
வகுத்தளித்து உற்றவின் உலக
நீறுபட்டரு நாட்பயன்தர வருவான் நிமலை என்றது
மறையன்றே'**

(தேம்: பிரிந்த மகவைக் காண் படலம்: 89) என்பதில் பாவத்தில் அமிழ்ந்த மனுக்குலத்தை மீட்டு இரட்சிக்க ஆண்டவன் மனிதனாய் இவ்வுலகில் அவதரிப்பான் என்பதும் பின்பு உலகம் வெந்து அழியும் நடுத்தீர்வை நாளில் (உலகம் நீறு பட்டிடும் நாள்) எல்லோர்க்குமுரிய பலனைத் தருவதற்கு இரண்டாம் முறை வருவான் என்பதும் மறைநூலில் சொல்லப்பட்ட விடயங்கள் என்பதை இயேசு இப் பகுதியில் நினைவூட்டுவதாக இச் செய்யுள் அமைகின்றது. இதன் மூலம் கிறிஸ்தவத்தின் தத்துவம் வெளிப்படுத்தப்படுகின்றது.

மூவொரு கடவுள் தத்துவமான திரித்துவ-ஏகத்துவ விசுவாசம் பல இடங்களில் வலியுறுத்தப்படுகின்றது. (பிதா, சதன், தூய ஆவி) பழைய ஏற்பாட்டு செய்திகளை

இரண்டாம் காண்டத்தில் திருக்குடும்பம் எகிப்திற்குத் தப்பிச் செல்லும் நிகழ்வோடு நினைவூட்டிச் செல்கிறார் வீரமாமுனிவர். விடுதலைப் பயண நிகழ்வுகளை அவர் இதில் சித்திரித்துள்ளார். மறுபிறப்பு பற்றி கிறிஸ்தவம் கொண்டுள்ள கொள்கை வலியுறுத்தப்படுகின்றது. மறுபிறப்பு உண்டோ என சூசையிடம் ஒருவர் வினவிய போது அதற்கு சூசை பதிலாக வருமாறு கூறுவதாகக் குறிப்பிடப்படுகிறது.

**'பிரியமான்குயிர் பின்பு பிறத்தலே
கரியகங்குல் கனா என ஒதினான்'**

என்பதன் மூலம் மறுபிறப்புக் கொள்கை கிறிஸ்தவத்தில் இல்லை என்பது குறிப்பிடப்படுகிறது. வேதாகமச் செய்திகளோடு வளன் குறித்து வாய்மொழியாக நிலவிய வாய்மொழிக் கதைகளையும் இணைத்து தன் காப்பியத்தை சுவைபட நகர்த்திச் செல்கின்றார் புலவர். உதாரணமாக திருமண நிகழ்வின்போது வளனின் கையிலிருந்த கோல் தழைத்தமை பற்றிய செய்தியைக் குறிப்பிடலாம். அத்துடன் இக் காவியத்தின் நாயகனாக அமையும் வளன் குற்றமற்றவராகக் காட்டப்பட வேண்டும் என்னும் நோக்கில் வளனும் சென்மபாவமில்லாமல் பிறந்தார் எனக் குறிப்பிடுகின்றார். வேதாகமத்தில் மரியாளும் இயேசுவும் மாத்திரமே சென்ம பாவமில்லாமல் பிறந்தார்கள் என்பது கூறப்படுகின்றது. சென்மபாவம் என்பது ஆதாமும் ஏவாளுமாகிய முதல் பெற்றோர் கடவுளின் கட்டளையை மீறியதால் மனுக்குலம் முழுவதும் தன் பிறப்பில் அதனைப் பெற்றுக் கொள்ளாதல் என்பதைக் குறிக்கும்.

முடிவுரை:

இவ்வாறு தமிழ்க் காவிய மரபினையும் செய்யுள் யாப்பினையும் வர்ணனை முறைகளையும் பின்பற்றியுள்ள வீரமாமுனிவர் தமிழ் இலக்கிய மரபிற்குப் புதிய கருப் பொருளான கிறிஸ்தவ சமயக் கருத்துக்களை அவற்றின் தனித்துவமும் புனிதத்துவமும் குன்றாத வகையில் வெளிப்படுத்தியதன் மூலம் மேலாட்டு மரபினையும் தமிழ் மரபினையும் ஒன்றிணைக்கும் பாலமமாக தேய்பாவணியைத் தந்துள்ளார்.

வீரமாமுனிவருடனேயே தமிழ்க் கத்தோலிக்க இலக்கிய நடவடிக்கைகள் தமிழ் இலக்கியப் பாரம்பரிய முழுமையுடன் இணையத் தொடங்குகின்றன"என்னும் பேராசிரியர். கா.சிவத்தம்பி அவர்களின் கூற்று (1988: தமிழில் இலக்கிய வரலாறு: பக்:53) தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் வீரமாமுனிவரின் பங்களிப்பினையும் இடத்தையும் மட்டும் மதிப்பீடாக அமைவது.

செங்கதிர் கலை இலக்கியச் செய்திகளைப் பிரசுரிக்கவுள்ளது. கலை இலக்கியச் செய்திகளைச் சேகரிக்க ஆர்வமுடையவர்கள் தொடர்பு கொள்ளவும்.
senkathirbatti@gmail.com 0777492861

புறப்படா போருக்குப் போர்க்களத்தில்
பறமுதுகு காட்டாத புலியாய் நில்லு
தறித்திட்டா எதிரிகளின் தலையை தனித்தனியாய்
தறிகெட்போருமட்டும் தறித்திடாதே
யொறித்திட்டா உன்புகழைப் புவி மீதெங்கும்
புல்லர்களின் கொட்டமினி அடங்கிப் போகும்
பறித்திடவோ தமிழ் மண்ணை என்றுரைத்த
பார்புகழும் பூபதிக்குப் பணிவாய் தமிழ்

- மண்டுரான் -

இலங்கையின் கிழக்கே மீன் துள்ளி இசைபாடும்
மட்டு நகரில் இருந்து தென் திசையில் சுமார் நாற்பது
மைல்களுக்கு அப்பால், குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம்,
நெய்தல் ஆகிய நாநிலங்களையும் ஒருங்கே கொண்ட
இயற்கை எழில் கொஞ்சுகின்ற கிராமமாம் மண்டுரில்,
1952ம் ஆண்டு கார்த்திகை மாதம் 26ம் நாள் மயில்
வாகனம் - சின்னத்தங்கம் தம்பதியர்க்கு நான்காவதாய்
ஓர் உயிருள்ள கவிதையாக வந்துதித்தான் இராஜதுரை.

இவரோடு மூன்று அண்ணன்மாரும் இரு
சகோதரிகளும் வாழ்வில் பெற்றோரோடு இன்புற்றி
ருந்தனர். இராஜதுரை தனது ஆரம்ப மற்றும்
இரண்டாந்தரக் கல்வியை மண்டுர் இராமகிருஷ்ண
வித்தியாலயத்திலும், அதனைத் தொடர்ந்து பட்டிப்பு
மகா வித்தியாலயத்திலும் கற்றார். சிறுவயது முதலே
தமிழிலும், கணிதத்திலும் காதல் கொண்டார்
இராஜதுரை. தீர்க்கக் கஷ்டமான கணக்குப் புதிர்களை
இலகுவாகத் தீர்க்கும் சூட்சுமத்தை அறிந்திருந்தார்.
தமிழில் கொண்ட ஈடுபாட்டால் பல தமிழறிஞர்களின்
நட்பு கிடைத்தது. பல கவிதைகளை ஆக்குவதில்
முன்னின்றார். பலருக்கு ஆக்கியும் தந்தார். இவர்
தனது பாடசாலை நேரம் தவிர்த்த ஏனைய நேரங்களில்
இயற்கை வனப்போடு இணைந்து வாழவேண்டும்
என விரும்பியவர். இவர் சிந்தனா சக்தியில் மேலோங்
கியிருந்தார். எப்போதும் பகுத்தறிவோடு சிந்தனை
செய்வவர். பட்டதைப் பட்டென எடுத்துக்கூறும் துணிவு
படைத்தவர். யதார்த்தத்துடன் வாதம் செய்வார். இவ்வாறு
இன்னும் பல சிறப்பம்சங்கள் அவரிடம் இருந்தது.

“மண்டுர்க்கீரை அடி மண்ணும் கவிபாடும்”
என்று கவிஞர் சோமசுந்தரம் பிள்ளை பாடியது
போல இளமைப் பருவத்திலிருந்தே இராஜ
துரைக்குக் கவியாற்றல் கைவரப்
பெற்றிருந்தது. வானொலி,
மேடை நாடகங்களை இயக்கி
நடித்துள்ள இவர் வானொலி,
தொலைக்காட்சியிலும் கவியரங்கு
களிலும் பங்குபற்றி அவர் திறமையை
வெளிப்படுத்தியுள்ளார். மரபுக்கவிதை,

மண்டுரான் சரிதம்

புதுக்கவிதை என்று எழுதிய 'மண்ணூரான்' கவியரங்குகளில் கவிதை படிக்கும் போது 'கண்ணீர்' என்ற குரலில் மிக நேர்த்தியாக வாசிப்பதில் வல்லவர். 1977ம் ஆண்டு மட்டக்களப்பு மாநகர மேயராகவிருந்த மண்ணூர் செழியன் பேரின்பநாயகத்தின் வழிகாட்டலில் மண்ணூர் கவிஞர் மு. சோமசுந்தரபிள்ளை அவர்களின் தலைமையில் இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்தில் கவியரங்கில் பங்கு பற்றியமையே இவரது முதல் கவியரங்கம். இவரது ஆரம்ப காலக் கவிதைகள் எல்லாம் 1978ம் ஆண்டு சீறிய சூறாவளியில் அழிந்து போயின. 1980களில் மண்ணூரில் 'வெளிமாணவர் கலை வட்டம்' எனும் அமைப்பை உருவாக்கி 'புதுவெள்ளம்' எனும் கையெழுத்துச் சஞ்சிகையை வெளியிட்டு, அதன் ஆசிரியராகவும் இருந்த பெருமைக்குரியவர்.

இலங்கைப் போக்குவரத்துச் சபையில் உள்ளகக் கணக்காளராகப் பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கும் போது தன்னை அரச எழுதுவினைஞர் சேவையில் இணைத்துக் கொண்டார். இவர் எழுதுவினைஞராக இலங்கைப் பொலிஸ் திணைக்களம், இலங்கைப் போக்குவரத்துத் திணைக்களம் போன்றவற்றில் பணியாற்றிவிட்டு இறுதியாகக் கமநல சேவைகள் திணைக்களத்தில் பணியாற்றி ஓய்வு பெற்றார்.

1983 இல் மட்டக்களப்பு பாலமீன்மடுவில் டேவிட் - ருக்மணி தம்பதிகளின் மூத்தமகளான சகாயமலரைக் கைப்பிடித்து முதல் தனது வதிவிடத்தைப் பாலமீன்மடுவாக ஆக்கிக்கொண்டார். இவர்களது இல்வாழ்க்கையின் பயனாக மூன்று ஆண் குழந்தைகளும் ஒரு பெண் குழந்தையும் பிறந்தன. கலைவேந்தன், சஞ்ஜீவன், செந்தூரன், என முதல் மூன்று ஆண்களுக்கும் இளைய மகளுக்கு இளநிலா எனவும் பெயர் சூட்டி மகிழ்ந்தார் இராஜதுரை.

இராஜதுரை தன்னை ஒரு சமூகப் போராளியாக அடையாளப்படுத்தியிருந்தார். அனைத்துப் பிரச்சினை களுக்கும் கட்டாயமாகத் தீர்வு ஒன்று இருக்கும் என ஆணித்தரமாக நம்பினார். அதனைத் தனது செயற்பாடு களிலும் நிரூபித்தார். உதவி எனக் கேட்பவர்களுக்கு யோசிக்காமல் உதவுவதில் இவருக்கு நிகர் இவர்தான். இவர் தனது பாடசாலைக் காலம் முதலே அடுத்தவருக்கு உதவிசெய்வதையே கைக்கொண்டு வந்தார். "உடுக்கை இழந்தவன் கைபோல ஆங்கே இடுக்கன் களைவதாம் நட்பு" எனும் குறளுக்கு இலக்கணமாய்த் திகழ்ந்தார். இதற்கு ஒரு உதாரணமாக 1978ம் ஆண்டில் இடம்பெற்ற சூறாவளியின் போது எல்லாம் தரைமட்டமாகியது. அன்றிரவு யாருமே வெளிவரமுடியாதிருந்த வேளையில் இரவோடு இரவாக தனது நண்பர்களது உறவினர்களுக்கும் நண்பர்களுக்கும் என்ன நடந்ததோ என அறிந்து கொள்வதற் காகத் தனது உறவினர் ஒருவரையும் அழைத்துக்கொண்டு மின்கடர் (டோர்ச்) ஒன்றின் உதவியோடு தனது

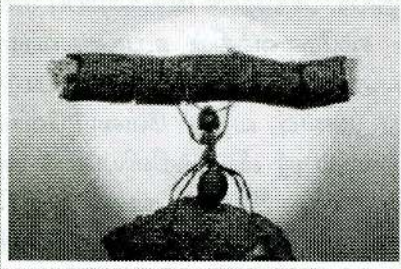
நண்பர்களிருந்த வீடுகளுக்குச் சென்று அவர்களைப் பாதுகாப்பான இடங்களுக்கு அழைத்துச்சென்று அங்கு தங்கவைத்தார். இந்தச் சம்பவத்தை அன்னாரது மறைவையொட்டி நிகழ்த்தப்பட்ட கண்ணீர் அஞ்சலி நிகழ்விலே அவரது நண்பர் ஒருவர் குறிப்பிட்டிருந்தார். பாலமீன்மடுவிலும் இவரது சமூகப்பணி தொடர்ந்தது. பாலமீன்மடு கிராம அபிவிருத்திச் சங்கத் தலைவராகச் சேவையாற்றியிருந்தார். அத்தோடு மட்டக்களப்பு மாவட்ட கடற்றொழிலாளர் சம்மேளனத்தின் உபதலைவராகவும் சேவையாற்றினார். அண்டைய கிராமமான திராய்மடுவின் கண் வீற்றிருந்து அண்டி வந்து வேண்டுவோர்க்கு வேண்டும் வரம் நல்கும் ஸ்ரீ வீர பத்தினியம்மன் ஆலய ஆலோசகராகவும் தனது இறுதிக் காலப் பகுதியில் பாலமீன்மடு - திராய்மடு மீனவர் கூட்டுறவுச் சங்கத்தின் செயலாளராகவும் தனது சமூகப்பணிகளை முன்னெடுத்திருந்தார்.

கவிதை புனைவதில் ஈடுபாடு கொண்ட இவர் தன்னைச் சுற்றி நடைபெறும் நிகழ்வுகளையே தனது கவிதைகளுக்குக் களமாக்கியவர். இவரது எழுத்தாற்றலின் வெளிப்பாடாக 2016ம் ஆண்டு "துணை" எனும் கவிதை நூலை வெளியிட்டிருந்தார். இவர் இந்நூலை ஓயாது உழைத்து உணவு கொடுத்து உயிர் காக்கும் உத்தம உழைப்பாளிகளான உழவர்களுக்கும் மீனவர்களுக்கும் சமர்ப்பணம் செய்தது மட்டுமல்லாது நூல் வெளியீட்டு விழாவில் முதிர்ந்த உழவர்களையும் மீனவர்களையும் பொன்னாடை அணிவித்தும் நினைவுச் சின்னம் வழங்கியும் கௌரவித்திருந்தார். நண்பர்கள் குழாமிலே எந்த விடயமானாலும் எதிர்த்து வாதிடுவதே இவரது பாணி. எந்தவிடயத்திலும் மற்றவர்கள் யோசிப்பதைவிட வித்தியாசமாகவே யோசிப்பார். ஒரு முற்போக்கு வாதி என்றால் மிகையாகாது. இராஜதுரை தனது நட்பு வட்டத்தை என்றும் விட்டுக் கொடுத்ததில்லை. நண்பர்களுடன் அவ்வப்போது வாக்குவாதங்கள் எழும். ஆனால் அவை எல்லாம் சூரியனைக் கண்ட பனித்துளி போல் மறுமுறை அவர்களைச் சந்திக்கும்வரைதான்.

இராஜதுரை அரசியலையும் விட்டுவைக்கவில்லை. தனது இறுதி மூச்சுவரை தமிழ்த் தேசியவாதியாகவே வாழ்ந்தார். தமிழின விடுதலைக்கான போராட்டத்தை வெகுவாக ஆதரித்தார். சொல்லின் செல்வர் இராஜதுரை, உணர்ச்சிக் கவிஞர் காசி ஆனந்தன், 'தீப்பொறி' அந்தனிகில் போன்றோரின் தேர்தல் காலப் பேச்சுக்களால் கவர்ப்பட்ட மண்ணூரான் அரசியல் மேடைகளில் தன் நாவன்மையால் முழங்கத் தவறவில்லை. இத்தனை பெருமை ஒருங்கே சேர்ப்பெற்ற மண்ணூரான் இராஜதுரை 14.12.2017 அன்று தனது 65வது வயதில் இப்பொய்யுடல் துறந்து விண்ணுலகை அடைந்தார்.

-இணையாசிரியர்

விழுந்தாலும் எழுவோம்

விட்டில் பூச்சியில்லை நீ
விளக்கில் எரிந்து கருகிடவே
குளத்துத் தவளையில்லை நீ
கொக்கின் வாயில் அகப்படவே

தலையாட்டும் பொம்மையில்லை நீ
தரங்கெட்டு வீழ்ந்திட...வே
பயந்தாங்கொள்ளி அல்ல நீ
பற முதுகு காட்டிடவே

தனித்து நின்றாலும் தன்மானம் நீ
இழந்து தந்தி அறாதே.. தோழா
துணிவு தந்திரம் கடும்பயிற்சி நீ...
துணை கொண்டு தூசிதட்டிடு

சிறிபி கைப்பட்ட கல்போலும் நீ
நல் சிலையாகி நலம் பெறு
பொறுத்தார் பூமியாண்டிடவே நீ
சகித்து நில சரித்திரம் படைத்திடவே

வீழ்ந்தாலும் எழுந்திடவே நீ
வீறு கொண்டு துணிந்திடு
வீண் பேச்சு விபரீதமே
வீரத்தமிழ் விளை நிலமே

கட்டெறும்பும் காலம் வெல்லும்
கடைசி மூச்சுவரை உழைப்பு
கல்லையும் கரைத்திடுமே
கற்பனைக் கடந்த சோதி நீயடா

சிறதை கொண்டு விந்தை கண்டு
சிறகடித்திடு தோழா முயற்சி கொண்டு
முத்தெடுத்திடு வீரா முயன்று பார்
உன்னால் முடியும் ஓர் நாள் விடியும்
உன்னால் முடியும்.... என்றும் தோழமையுடன்

அழகு தனு

இயற்பெயர் : அழகுதரை தனராஜ்
தொழில் : ஆசிரியர்
பிறந்த திகதி : 21.02.1990
முகவரி : அம்பிளாந்துறை மத்தி
கொக்கட்டிச்சோலை

அம்பிளாந்துறையை சேர்ந்த அழகுதனு பாடசாலை மற்றும் கலைக்கழகங்களில், நாடகம் நடத்து, தனது கலைப்பணியை ஆரம்பித்து தற்போது ஆசிரியராகக் கடமையாற்றிக் கொண்டு பல்துறை சார்ந்து கலைப்பணி செய்து வருகின்றார்.

"முத்தளிர்" கலைக்கழகத்திற்குத் தலைவராக இருந்ததோடு தற்போது வைரவா" கலைக்கழகத் தலைவராகக் கலைப்பணி தொடர்கின்றார். இவர் மட்டக்களப்பில் இயங்கி வரும் கதிர்வன் பட்டிமன்றத்தினூடாக பல பட்டிமன்றங்களில் பேசிவருமிவர் பட்டிப்பளை கலை இலக்கிய சமூக அபிவிருத்தி ஒன்றியத்தினூடாக கவியரங்கங்கள், கலை கலாசாரப் பணியென ஈடுபட்டு வருகின்றார்.

"நெஞ்சத்து வரிகள்", "என் விழி வழியே", போன்ற கவிதைத் தொகுப்பு நூல்களை வெளியிட்டுள்ள இவர் "சிந்திய துளிகள்", "காதலும் கடந்து போகும்", "சிறுவர் பாடல் தொகுப்பு" போன்ற நூல்களை வெளியிடக் காத்திருக்கின்றார். இவர் "கலைச்சிற்பி", "கவிச்சிகரம்" போன்ற பட்டங்களைப் பெற்றவர். 2012ல் தேசிய அரசு சிறுவர் நாடகத்தில் சிறந்த பாத்திர நட்பிழிகான விருதினையும் பெற்றுள்ளார். பாடல் எழுதுவதிலும் கைதேர்ந்தவர். "அம்பிளாந்துறை முத்துமாரியம்மனுக்குத் "தோரணம்" ஒலிப்பேழையில் இரண்டு பக்திப்பாடல், "செட்டிபாளையம் ஈசன் அலங்காரம்" ஒலிப்பேழையில் ஒரு பக்திப்பாடல், கோயில்போரதீவு, "தெய்வீககானம்" ஒலிப்பேழையில் ஒரு பக்திப்பாடல், அம்பிளாந்துறை, "ஆதியூர் ஆனைமுகன்" ஒலிப்பேழையில் ஒரு பக்திப் பாடலும் மாங்கேணியூர், "ஓங்காரநாமம்" ஒலிப்பேழையில் ஐந்து பக்திப்பாடல்களும் குறும்படங்களுக்கு இரண்டு சோகப் பாடல்கள் என பல பாடல்களை எழுதி வெளியிட்டுள்ளார்.

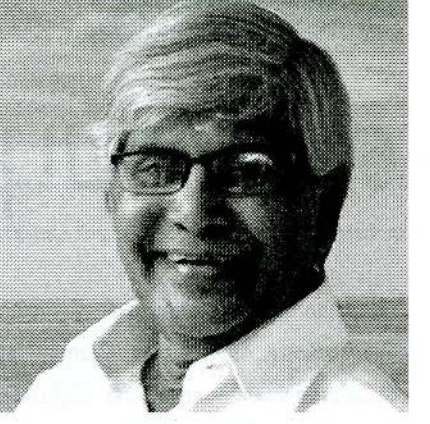
மேலும் "எங்கே அப்பா", "சுமைகள்" எனும் குறும்படங்களை இயக்கி வெளியிட்டுள்ளார். அதில் 2017ம் ஆண்டு எங்கே அப்பா" குறும்படம் மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் சிறந்த படமாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டதுடன், சிறந்த குறும்படப் பாடல், சிறந்த படம், சிறந்த நடிகர் என முன்று விருதுகளையும் பெற்றது. தற்போதும் ஒரு குறும்படத்தை இயக்கி வருகின்றார்.

கலைப்பணி சார்ந்து ஆர்வத்தோடும் துடிப்போடும் தன்னை அர்ப்பணித்துவரும் இளம் கலைஞன் அழகுதனு வளர வாழ்த்துகின்றது செந்திர்.

வெளி

மெளனகுருவின் எழுத்துக்கள்

எம்மத்தியிலுள்ள துயரம்

ஆற்றுகைக்கற்கைநெறி (Performance studies)

சில இடங்களில் முக்கிய கற்கைநெறியாகக் கற்பிக்கப்படுகிறது.

மனிதமுரண்பாடுகளுக்கான, மானுட சமூகசிக்கல் களுக்கான காரணத்தை ஆராயப்பறப்பட்ட ஆய்வாளர்கள், ஆற்றுகைகள் ஊடாக அதனைக்காண முயன்றதும், வெற்றிகள் ஈட்டியதும் இக்கற்கை நெறிகளில் வளரக் காலாயின எனலாம்

இக்கற்கை சம்பந்தமான தனிப்பட்ட கோட்பாடுகளைக் கூறாவிடினும் தத்தம் கட்டுரைகளிலும் நூல்களிலும் ஆற்றுகை பற்றிக் கூறிய நவீனயுக சிந்தனையாளர்களான சிக்மன்ட்பிரைட், கார்ல் மார்க்ஸ், ப்ரூக்லிண்ட்செ, தொடக்கம் லூயிஸ் அல்தூசர், வால்ட்ரெபென்சமின், ரேமண்ட்வில்லியம்ஸ், தெரிதா, பூக்கோ, எட்வர்ட்செய்யித், ஊடாக டிலியூஸ், கட்டாரி, யூடித்ப்லர் வரையுள்ளோரின் ஆற்றுகைபற்றிய கருத்துக்களை தனது Theory of performance எனும் நூலில் அறிமுகம் செய்கிறார் Philip Oslander. இவர் களுக்கு முன்னரேயே மேற்கிலும் கிழக்கிலும் ஆற்றுகை பற்றிக் கூறிய பல அறிஞர்களையும் காணுகின்றோம்.

அரிஸ்டோட்டில் தொடக்கம் பரதமுனிவர் வரை என நாம் வரையறுக்கலாம், அறிஞர்களதும் சிந்தனையாளர்களதும் கவனத்தை ஆற்றுகை ஈர்த்துள்ளது என்பதை இதன் சாராம்சமாகும்

தனித்துவமான ஒருதுறையாகவும் கோட்பாடாகவும் இவ் ஆற்றுகைக்கற்கை மேற்கிளம்பியது 1970களுக்குப் பின்னரே ஆகும்.

இதன் ஸ்தாபகர்களுள் முக்கியமாகக் குறிப்பிடத் தக்கவர்களுள் ஒருவர் ரிச்சர்ட்ஷெக்னர் ஆவார். Essays

on Performances Studies எனும் நூலை இவர் 1970களில் வெளியிடுகின்றார். இதன் பின்னர் ஆற்றுகைக் கற்கை நெறியானது கோட்பாடுகளின் ஊடாகவும் ஏனைய அறிவியல் துறைகளை தன்னுடன் இணைத்துக் கொண்டதன் மூலமாகவும் மீள் உருவாக்கம்பெற்று மானுடவியல், சமூகவியல், அரங்கியல், பின்னமைப்பியல், பெண்ணியல்கற்கைகள், கலாசாரக்கற்கைகள் போன்ற பல்வேறு கற்கைநெறிகளுக்கூடாக செழுமை பெற்று இன்று ஆற்றுகைக்கற்கைகள் என்பது பண்பாட்டையும், பாரம்பரியத்தையும், முரண்பாட்டையும் உளவியலையும் அறியும் பாடநெறியாகமாறியுள்ளது, இக்கற்கைநெறி எல்லாப்பக்கங்களிலிருந்தும் வரும் ஆய்வாளர்களுக்குத் திறந்துவிடப்பட்டிருக்கிறது.

சமூகத்தை அறியப் புறப்படும் சமூக விஞ்ஞானிகளும், சமூகத்தை மாற்றச் செயல்படும் செயல்பாட்டாளர்களும் இக்கற்கை நெறியால் கவரப்படுகின்றனர்.

பல்வேறு துறைகளையும் உள்ளடக்கிவளரும் இக்கற்கைநெறி தனக்குள் மானுடவியல், பேச்சு தொடர்பாடல், இலக்கியம், இசை, தத்துவம், நடனக்கற்கைகள், பண்பாட்டுக்கற்கைகள், புவியியல், உளவியல், அரசியல், ஆகியபல நெறிகளையும் உட்கொண்டு பரந்துபட்டதொரு பார்வையை தரும் கற்கை நெறியாக உருவாகியுள்ளது. இக்கற்கைநெறியானது மனிதகுலத்துள் காணப்படும் தனிமனித முரண்பாடுகளையும் சமூகமுரண்பாடுகளையும் தீர்க்கும் வழிவகைகளைக் கண்டறியும் ஒருகற்கை நெறியாகவும் மேற்கிளம்பியுள்ளது. நமது பலகல்வியாளர்களுக்கு இங்கு இது அதிகம்புரியாமல் இருப்பதுதான் எம்மத்தியிலுள்ள துயரம்.

பேராசிரியர் சி.மெளனகுரு

எல்லாப்புகழும்...

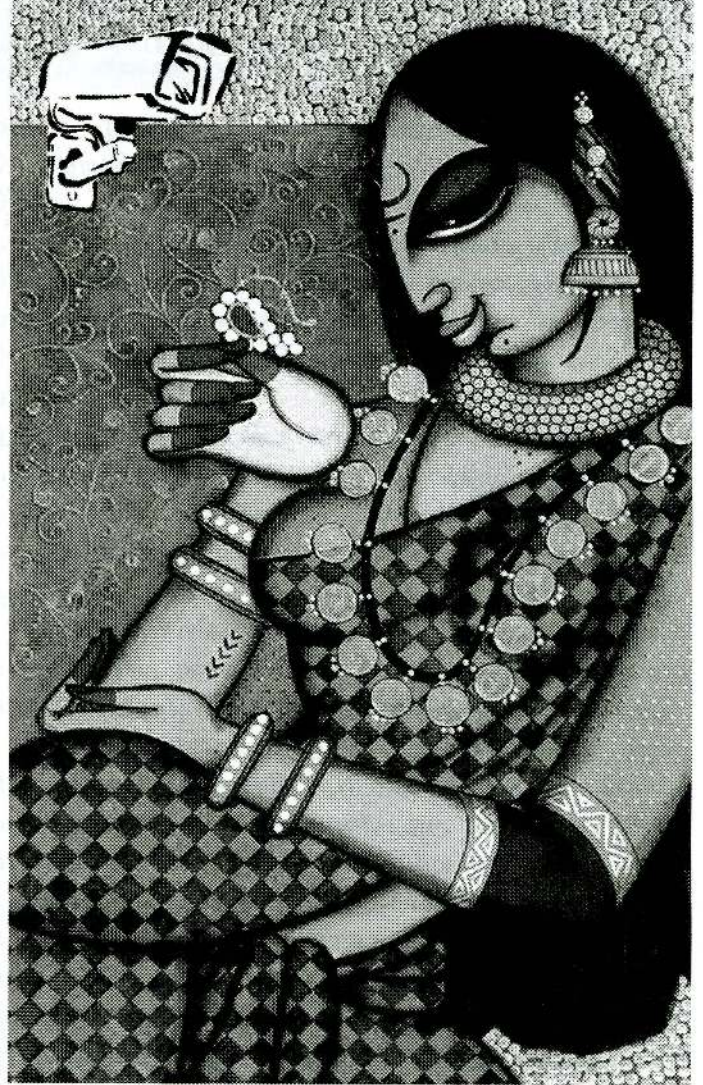
- திருக்கோவில் யோகா. யோகேந்திரன்

பிரபலமாயுள்ள கடைகள் தோறும்
பெருமையுடன் சென்று பொருட்கள் வாங்கும்,
பெண்மணியாம் எம்மூர்ப் பிரியதேவி,
பேசுகின்ற கிளிமொழியில் மெய் மறந்து
பொருட்களும் புடவைகளும் நகைகளுமாய்
பல தடவை பறிகொடுத்து ஏமாந்த
பலபேர்கள் நாட்டிலுள்ளோர் பரிதாபம்!

அண்மையிலொருநாள் நகைக்கடைக்கு
அழகாக அலங்கரித்துச் சென்றதேவி,
நகைகள் சில வாங்கவென வந்ததாக
நளிமாய்க் கூறினாள் கடையுள் சென்று,
புதிதாக வந்திருந்த நகைகளெல்லாம்
பார்வைக்கும் வைத்தனர் மேசைமீது
பார்ப்பதுபோல் ஒவ்வொன்றாய் எடுத்துப் பார்த்து,
நீண்டநேரம் செலவழித்துக் கடைசியாக
நீலக்கல் மோதிரத்தைத் தெரிவு செய்தாள்.

விலைபேசி விலை குறைத்து மோதிரத்தை
விருப்புடன் வாங்கிய தேவியவள்,
வீடு செல்லப் புறப்பட்டு எழுந்துவர,
வாயிலிலே நின்றிருந்த காவலாளி
சங்கேத மொழிமூலம் உள்ளிருந்து
சடுதியாய்ப் பெற்றிட்ட தகவல் மூலம்
விரைந்து போய்ப் பூட்டினான் வெளிக்கதவை
கையிலிருந்த அவள் பையைப் பறித்தெடுத்து
கவிழ்த்தேதான் கொட்டினான் மேசை மீது
கலகலவெனச் சிதறின நகைகளெல்லாம்
வகையாக மாட்டிக்கொண்ட நமது தேவி,
வெலவெலத்து நின்றிருந்தாள் சிலையே போல!

வேகமாய் வந்து சேர்ந்த போலிஸ்காரர்
விலங்கதனை மாட்டி நடத்திச் சென்றார்
இத்தனை நாள் கட்டிக்காத்த
இமேஜத்தை ஒரு நொடியில் இழந்ததேவி
வெட்கமும் வேதனையும் பிடுங்கித்தின்ன,
வீதியோரம் நின்றவர்கள் காறியுமிழ்,

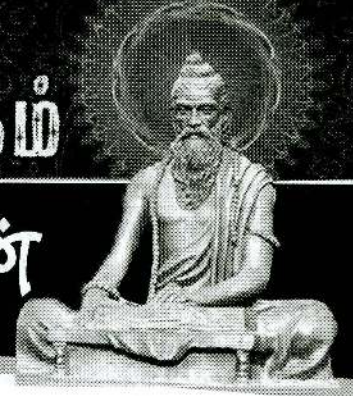

செய்வதற்கு வழியேதும் தோன்றா நிலையில்
சிந்துகின்ற கண்ணீரைத்துடைத்தவளாய்
பூமியே இரு கூறாய்ப் பிளந்து தன்னை
புதைத்துவிட்டால் நல்லதென்று
புலம்புகிறாள் மனசுக்குள் திருட்டுத்தேவி
பிறர் பொருளை அபகரிக்கும் தேவிபோன்ற
கில்லாடிப் பேர்வழிகள் சிக்கிக் கொள்ள
கடைகளிலே பொருத்தியுள்ள
கண்காணிப்புக் கமராக்களுக்கே
சேரட்டும் புகழனைத்தும்!

விசுவாமித்திர பக்கம்

இரண்டாம் விசுவாமித்திரன்

இத்தால் சகலருமறிக.

ராஜாதி ராஜ, ராஜமாத்தாண்ட, ராஜகோபால, ராஜகிருஸ்ண பெருமகனார் தமிழ்மா நிலமெங்கும் அறுபத்தியொரு திங்கள் 'செங்கதிர்' கொண்டு இலக்கிய வேள்வி நிகழ்த்தியதை நீவிர் அறிவீர். அதன்பால் சொற் சுவை நிறைந்து சுகம் பல கண்டதும் அறிவீர். ஆயினும் செங்கதிர் தன்னை மேகம் மறைத்தது. பொற்கவை குறைந்து போனதால் உளத்தால் அல்ல உடலால் ஓய்வில் இருந்ததும் அறிவீர். இப்போது மகிழ்ச்சியான காலம் மலர்ந்தது. அறுபத்தியொரு திங்கள் ஓய்வு முடிந்தது. அன்னார் தமிழ் நெடுநிலம் தழைத்திட இலக்கியப் பிரஜைகள் மகிழ்ச்சியில் திளைத்திட, மீண்டுமொருமுறை செங்கதிர் ஆட்சி செய்திட வருகிறார் என்பதை இத்தால் சகலரும் அறியக் கடவீர். பராக்.... பராக்.....பராக்

மீண்டும் செங்கதிர் சஞ்சிகை வெளிவர இருப்பதால் விசுவாமித்திர பக்கத்தைத் தொடருங்கள் என்பதான செய்தி செங்கதிரோனிடமிருந்து கிடைத்தது. விசுவாமித்திர பக்கத்தையோ அல்லது இரண்டாம் விசுவாமித்திரன் என்ற புனைபெயரில் அப்பக்கத்தில் எழுதவதையோ என்மனம் ஓப்பவில்லை. வேண்டுமானால் புதிதாக வேறொரு பக்கத்தை ஆரம்பிப்போம் என்று மறுதலித்தேன். செங்கதிர் நின்றுபோனதற்கு முன்னரான கடைசி இரண்டு வருடங்கள் விசுவாமித்திர பக்கம் மாதம் தவறாமல் பிரசுரமாகி வந்தது.

"செங்கதிரின் சிறப்பான பக்கங்களில் விசுவாமித்திர பக்கமும் ஒன்று. முனைவர் பட்டம் பெற்றவர்களில் இருந்து முனைவிடத் துடிக்கும் இலக்கியக் குஞ்சுகள்வரை பாராட்டிய பக்கம் அது. அதே புனைபெயரில் அதே பக்கத்தைப் பொறுப்பெடுத்துச் செய்யுங்கள்" என்று செங்கதிரோன் ஒற்றைக் காலில் நின்றுார்.

அப்பக்கத்தை ஓரிருவர் துடக்கு மணப்பான்மையோடு பார்த்ததுபற்றி எடுத்துச் சொல்லி என் கட்சியை நிறுவ முனைந்தேன். பேச்சுவார்த்தையின் முடிவு.... இரண்டாம் விசுவாமித்திரனின் வஸ்து மாண்மியத்தை மாந்தி மகிழ மீண்டும் விசுவாமித்திர பக்கம் மலர்ந்து கிடக்கிறது.

இரண்டாம் விவாமித்திரன் கொஞ்சம் வித்தியா சமான சுயம்புதாரி என்பது உங்களுக்குத் தெரியும்.

நறுவிசான மனுசன். தராசுத் தட்டு ஒரு சொட்டும் கீழிறங்கி விடக் கூடாது என்பதில் கவனமானவன். cunning என்பதை கபடத் தனம் என்று மொழிமாற்றுவதைவிட 'திருக்குலோசித்தனம்' என்று மண்வாசனையோடு மொழிமாற்றும் செய்யும் பாங்கினை விரும்பும் கட்சிக்கு விசுவாசமானவன். இரண்டாம் விசுவாமித்திரன்பற்றி அப்பக்கம் ஆரம்பிக்கப்பட்ட செங்கதிர் 2011 மே இதழில் கூடுதல் விளக்கம் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

முன்னர் வந்ததைப்போலவே 'முன்னீடு' என்றும் 'நோக்கல்' என்றும் இரு பகுதிகளாக விசுவாமித்திர பக்கம் தொடர்ந்து வரும். சமகால (இலக்கிய) நிகழ்வுகள் பற்றியும் கவனத்தைப் பெற்ற விடயங்கள்பற்றியும் முன்னீடு பேசும். சுயேச்சையாகச் சில விடயங்களைச் சுட்டிக்காட்டவும் வெட்டிப்பேசவும் விசுவாமித்திரனுக்கு இத்தளம் பயன்படும். செங்கதிரோனின் தலையீடு இருக்காது என்பதற்கான பச்சைக் கொடியை அவர் காட்டிவிட்டார்.

நோக்கல் என்ற பகுதியில் ஏதாவது ஒரு நூல்பற்றி இரண்டாம் விசுவாமித்திரனின் கருத்துகள் வெளிவரும். விமர்சனம் என்ற பெயரில் தாங்கள் விசுவாசித்த கோட்பாடுகளை வாந்தியெடுக்கும் நோக்கமோ எதையாவது கூறி பிரசுரகம் காணும் எண்ணமோ இந்த மித்திரனுக்குக் கிஞ்சித்தும் கிடையா. 'எழுத்து எந்தவம். அதுவே என் ஊழியம்' என்ற கொள்கையில் பிசினாக ஒட்டியிருப்பவன். கற்பனையிலும் யதார்த்தம் சுவையானது என்பதன் விசுவாசி. மழையிருட்டிலும் கொப்பிழக்கப் பாயாத நுட்பத்துடன் காரியத்தைக் கையிலெடுத்துள்ளான் இந்த விவாமித்திரன். அவ்வளவுதான்.

வருடத்துக்கு நான்கு நூல்கள் மட்டுமே என் வசப்படும் என்பதால் தெறித்துப் பார்த்துத் தெரிவுசெய்து யாகம் நிகழும். செங்கதிர் சஞ்சிகைக்கு இரு பிரதிகளை அனுப்பி வையுங்கள்.

முன்னீடு

கிடைப்பதற்கு அரிதான சில நூல்கள் மீள்பிரசுர மாவது செங்கதிருக்கு மகிழ்ச்சிதான். திருகோணமலையைச் சேர்ந்த த.சரவணமுத்துப்பிள்ளை 1895 இல் எழுதி வெளியிட்ட மோகனாங்கி என்ற நாவல் கடந்த 31.01.2018

இல் திருகோணமலையில் மீள்பதிப்பாக வெளிவந்தது. அவ்வாறே மட்டக்களப்பின் முதல் தமிழ் நாவலான வே.ஏரம்பமுதலி 1934 இல் எழுதிய **அரங்கநாயகி** என்ற நாவல் மீள்பதிப்புச் செய்யப்பட்டு கடந்த 20.01.2018 இல் மட்டக்களப்பு நகரில் வெளியிடப்பட்டது. இதுபோன்ற பணிகள் தொடர வேண்டும் என்பதுதான் தமிழ் இலக்கிய உலகுக்கான விசுவாமித்திரனின் விண்ணப்பமாகும். ஆனால் விசுவாமித்திரன் தலையைக் குழப்பும் விடயங்களை மூடி மறைக்கத் தெரியாதவன்.

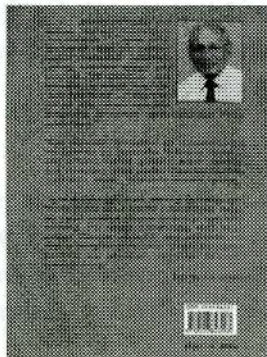
மட்டக்களப்பில் நடைபெற்ற அரங்கநாயகி மீள்பதிப்பு வெளியீட்டு நிகழ்வுக்கான அழைப்பிதழில் கிழக்கிலங்கையின் முதல் தமிழ் நாவல் என அந்நாவலைக் குறிப்பிட்டிருந்தார்கள். ஆனால் அதற்கு முன்னரே 1891இல் திருகோணமலையிலிருந்து எஸ்.இன்னாசித்தம்பி என்பவரால் 'ஊசோன் பாலந்தை கதை' என்ற நாவல் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. இதன் இரண்டாம் பதிப்புக்கூட 1924 இல் கிடைத்தது. அப்படியிருக்க கிழக்கிலங்கையின் முதல் தமிழ் நாவல் என்று அரங்கநாயகியை எப்படிக் குறிப்பிட முடியும்? நிகழ்வில் இடம் பெற்ற இன்னுமொரு சங்கதியையும் சொல்ல வேண்டும்போல் உள்ளது.

அங்கு உரையாற்றிய பேராசிரியர் எஸ்.மெனசுரூ அவர்கள் நாவலுக்குரிய இலட்சணத்தில் அரங்கநாயகி இல்லை என்ற சார்ப்படப் பேசினார். அப்பொழுது மேடையில் அமர்ந்திருந்த இன்னுமொரு பேராசிரியரான செ.யோகராசா இந்தக் கருத்தில் உடன்படவில்லை என்பதை அவரின் உடல்மொழி எடுத்துக் காட்டியது. எனவே பேராசிரியர் செ.யோகராசா அவர்களிடம் இது பற்றிக் கேட்க வேண்டும்போல் இருந்தது. வில்லங்கம் பற்றிக் கவலைப்படாமல் தேடித் தெளிவு பெறும் 'தியறி' தான் விசுவாமித்திரனின் பலம்.

இனி மட்டக்களப்பிலிருந்து ஜுனைதா ஷெரீப் எழுதி வெளியிட்ட **"சூனியத்தை நோக்கி..."** என்ற நாவல் பற்றி நோக்கல் என்ற பகுதிக்குள் நுழைவோம்.

நோக்கல்

நூல்	: சூனியத்தை நோக்கி.....
ஆசிரியர்	: ஜுனைதா ஷெரீப்
வகை	: நாவல்
பக்கம்	: 210
விலை	: ரூபா 450 (இலங்கை)
வெளியீடு	: ஆசிரியர்

"போர்த்துக்கேயர் காலத்தில் யாழ்ப்பாணம் சின்னக்கடைப் பகுதியில் வாழ்ந்த முஸ்லிம்கள் அங்கிருந்து வெளியேற்றப்பட்டார்கள். பின்னர் ஒரு தடவை தென்மிருகவிலில் இருந்து கலைக்கப்பட்டார்கள். ஒல்லாந்தர் ஆட்சியில் நல்லூர் கோயில் புனரமைப்பின் போதும் வெளியேற நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டார்கள்.

ஆனால் யாழ்ப்பாணம் முழுவதும் பரந்து வாழ்ந்த ஓட்டுமொத்த முஸ்லிம் சமூகமும் ஒரே தடவையில் வெளியேற்றப்படுவது இதுதான் முதல் தடவை" என்ற வரலாற்றுத் தகவலைச் சமந்த வண்ணம் வெளிவந்திருக்கிறது "சூனியத்தை நோக்கி....." என்ற நாவல். பிரபல நாவலாசிரியர் ஜுனைதா ஷெரீப் 2017 அக்டோபரில் இதனை எழுதி வெளியிட்டுள்ளார்.

யாழ் மண்ணிலிருந்து 1990 இன் பிற்குறில் முஸ்லிம் மக்கள் வேரோடு பிடுங்கியெறியப்பட்ட அவலத்தைப் பலரும் தொட்டம் தொட்டமாகவும் தோதப்பட்ட வாறும் எழுத்தாக்கியிருந்தாலும் நிகழ்வு இடம்பெற்று கால் நூற்றாண்டு கடந்த நிலையில் இடப்பெயர்வு பிரசவித்த வலியின் ஒரு பின்னத்தை ஜுனைதா ஷெரீப் நாவல் வடிவில் வெளிக்கொணர்ந்துள்ளார். அதன் மூலம் முஸ்லிம் மக்களின் யாழ்வெளியேற்றத் துன்பியலை மையப்பொருளாகக் கொண்டு எழுதப்பட்ட முதல் நாவல் என்ற அங்கீகாரத்தையும் அதற்குப் பெற்றுக் கொடுத்துள்ளார்.

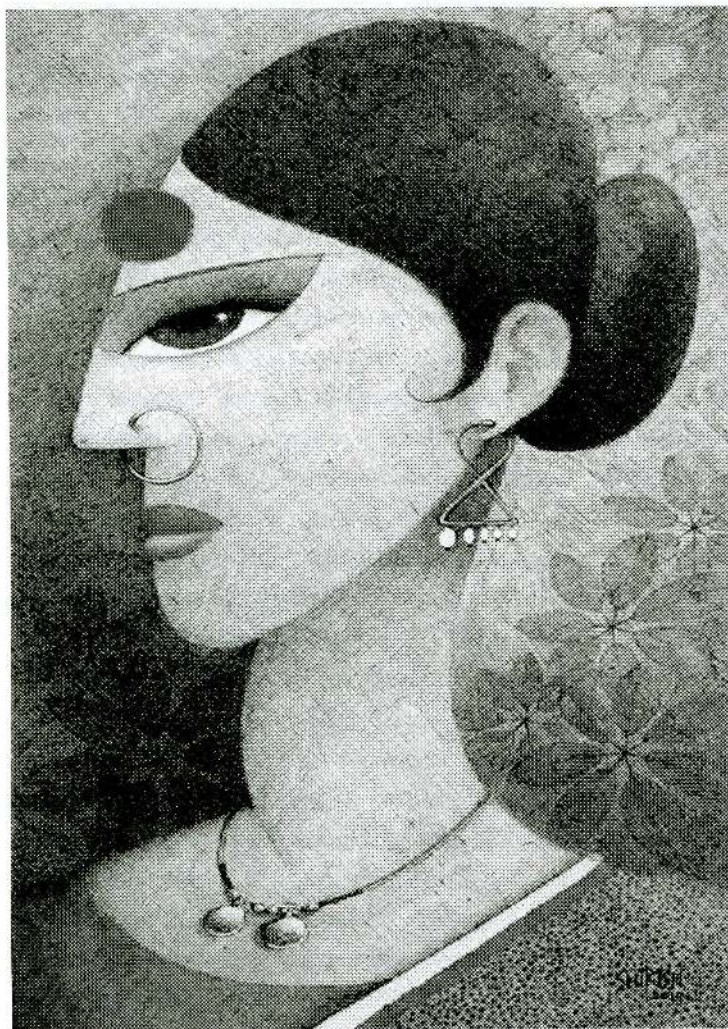
ஈழவிடுதலைப் போராட்டம் காரணமாக மாநிலமெங்கும் தமிழ் மக்கள் அடிக்கடி இடப்பெயர்ந்து இன்னல்கள் பலவற்றை அநுபவித்தவர்கள். இந்த அவலங்களைப் பற்றிக் கண்ணீர்விட்ட பல பிரதிகள் நமது கைகளில் உள்ளன. அவற்றுள் இடப்பெயர்வை உள்ளீடாகக் கொண்டு செங்கை ஆழியான் தந்த "விடியலைத் தேடி" (2011) என்ற நாவல் சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கது. நந்திக்கடல் தாண்டுதல், வெள்ளைக் கொடி விவகாரம் போன்ற சர்வதேச சமாச்சாரங்களையும் புலிகளின் உள்வீட்டுச் சமன்பாடுகளையும் நாவலுக்குள் கொண்டு வந்து போரிலக்கியத்தைப் புருவம் உயர்த்திப் பார்க்க வைத்தார். செங்கை ஆழியானைத் தொடர்ந்து ஜுனைதா ஷெரீப் இடப்பெயர்வை இலக்கியமாக்கியிருக்கிறார்.

ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியப் பரப்பில் ஜுனைதா ஷெரீப் நன்கு அறிமுகமானவர். தினகரன், வீரகேசரி போன்றவற்றில் தொடர் கதைகளை எழுதியவர். "அவன் ஒன்று நினைக்க" (1976) என்ற பெயரில் முதல் நாவலை வெளியிட்டார். இதுவரை பதினமூன்று நாவல்களை நூல்களாகத் தந்தவர். 'சாணைக்கூறை' என்ற நாவலை எழுதிய தன் மூலம் இளங்கீரனின் அரியாசனத்துக்குச் சரியாசனம் பெற்றவர். தனிப்பட்ட வாழ்விலும் உயர்நிர்வாகியாக இருந்த நிலையிலும் இனத்துவச் சித்து விளையாட்டை, பூச்சி அளவிலேனும் தன்னருகில் வைத்துக் கொள்ளாதவர். தேசிய விருதுகளும் பட்டங்களும் வென்றவர். இந்த நாவலை எழுதியதன் மூலம் தனது ஆற்றலை மீண்டும் புடம் போட்டுக் காட்டியிருக்கிறார்.

நூலாசிரியருக்கு விசுவாமித்திர வாழ்த்துகள்.

ஶீத்ர இப்படிப் படி பெய்யமா?

- திருக்கோவில் யோகா. யோகேந்திரன்

ஓய்வு பெற்ற தபாலதிபர். அம்மா உடலாரோக்கியமுள்ள பெண். பிக்கல் பிடுங்கல் எதுவுமில்லை. இருந்த போதும் ஶீத்ரனுக்கு திருமணம் கைகூடவில்லை.

பல இடங்களில் திருமணம் பேசினர். தரகர்கள் மூலமாகவும் பல சம்பந்தங்கள் வந்தன. ஏழெட்டு இடங்களுக்குப் போய்ப் பெண் பார்த்தனர். எதுவுமே அமையவில்லை. இத்தனைக்கும் ஶீத்ரன் வீட்டார் சீதனம் அது இது என்று கெடுபிடி பண்ணவுமில்லை.

இந்த நிலையில் அவனுக்கு எரிச்சலும் விரக்தியும் ஏற்படத்தானே செய்யும்? எனக்குக் கல்யாணமும் வேண்டாம் ஒரு மண்ணும் வேண்டாம் என்று கத்த வேண்டும் போலிருக்கும் அவனுக்கு. ஆயினும் அன்பும் அக்கறையும் உள்ள பெற்றோரையும் பாசமுள்ள தங்கைகளையும் அவன் மீது பிரியமான மைத்துனன்மாரையும் நினைத்து மௌனம் காத்தான்.

அவ்வாறிருக்கையில் எல்லாவற்றிலும் பொருத்தப்படாவிட ஒரு பெண் திருப்தியாக இருக்கவே பெற்றோரும் இரு தங்கைகளும் ஶீத்ரனுமாகப் போய் பெண்ணைப் பார்த்தார்கள். அந்தப் பெண்ணைப் பார்த்த விநாடியே அவன் மனசில் பூப்பூத்தது. இவள்தான் எனக்கான வாழ்க்கைத் துணை என நிச்சயப்படுத்திக்கொண்டான் ஶீத்ரன். தேவதை மாதிரி இருந்தான் மணப்பெண் சித்ரா.

சகஜமாகப் பேசினாள். கல்முனையில் ஒரு பிரபலமான பாடசாலையில் ஆசிரியையாகப் பணிபுரிகின்றாளாம். வயசு இருபத்தைந்துதானாம். இதுவரை எந்தவித திருமணப் பேச்சுவார்த்தைகளும் நடைபெறவில்லையாம். ஶீத்ரன்தான் அவளைப் பார்க்கவந்த முதல் மாப்பிள்ளையாம்.

வீட்டுக்குப்போய் இரண்டு மருமகன்மாருடனும் கலந்து பேசி இரண்டு மூன்று நாட்களுக்குள் கடிதம் போடுவதாகக் கூறிவிட்டு வந்தார், அவனது அப்பா. என்னதான் தொடர்புசாதன வசதிகள் இலகுபடுத்தப்பட்டுள்ள போதும் பெண்பார்த்து விட்டுக் கடிதமூலம் முடிவைத் தெரியப்படுத்துவது என்ன சம்பிரதாயமோ என முணுமுணுத்துக் கொண்டான் ஶீத்ரன்.

அவனுக்கு அன்றிரவு தூக்கமே வரவில்லை. கொட்டக் கொட்ட விழித்தபடி கல்யாணக் கனவுகளில் மூழ்கினான் ஶீத்ரன். கொஞ்சக்காலமாக

அலுவலகத்தில் ஏதோ வேலைப்பிரச்சனையில் சந்தேகம் கேட்ட குமரனிடம் எரிந்து விழுந்தான் ஶீத்ரன். குமரனுக்கு எதுவுமே புரியவில்லை. இவன் இப்படிச் சீறிப் பாயும் படியாக அப்படி நானென்ன கேட்டு விட்டேன் எனக்கவலைப்பட்டான் குமரன். ஶீத்ரன் இப்போதெல்லாம் இயல்பாக இல்லைத்தான். அதற்குக் காரணம் இல்லாமலில்லை.

ஶீத்ரனுக்கு இப்போது முப்பத்துமூன்று வயசாகின்றது. அம்பாறை மாவட்டச் செயலகத்தில் நிர்வாக உதவியாளராகப் பணிபுரிகின்றான். அவனது இரு தங்கைகளும் ஆசிரியைகள். திருமணம் செய்த குழந்தைகளுடன் இருக்கிறார்கள். அப்பா

அவனுக்கிருந்த விருத்தி, மனச்சோர்வு என்பன காணாமல் போயிருந்தன. உறவினர், நண்பர் மீது ஏற்பட்டிருந்த இனந்தெரியாத வெறுப்பு விலகி அவர்களனைவரையும் பிரியமானவர்களாக மனசு உள்வாங்கி விட்டிருந்தது. மொத்தத்தில் இந்த உலகமே ரம்பமானதாகத் தோன்றியது அவனுக்கு!

சித்ராவின் அழகும் அடக்கமும் அவனுக்குப் பிடித்திருந்தது. அவள் பேசும்போது அவளது கண்களும் பேசுவது போன்ற அந்த முகபாவம் அவனைக் கவர்ந்திருந்தது. சிரிக்கும் போது குழிவிழும் கன்னம் அவனை வசீகரித்திருந்தது. தனக்குப் பேசிய திருமணங்களெல்லாம் தடுபட்டது இந்தத் தேவதை கிடைப்பதற்காகத்தான் என எண்ணமிட்டான் ஸ்ரீதரன்.

மறுநாள் வேலைக்குப் போன ஸ்ரீதரன் அரை நாள் லீவு போட்டுவிட்டு மட்டக்களப்பிற்குச் செல்வதற்காக அம்பாறையிலிருந்து நண்பனொருவனுடன் மோட்டார் சைக்கிளில் புறப்பட்டு கல்முனை வந்து உணவகம் ஒன்றில் சாப்பிட்டு விட்டு வெளியில் வர எதிர்ப்புறமாக இருந்த பாதையால் சித்ரா நடந்து பிரதான பாதையைக் கடந்து மறுபக்கம் வந்ததைக் கண்ட ஸ்ரீதரனுக்குச் சர்வாங்கமும் ஆடிப்போனது. அவள் ஸ்ரீதரனைக் கவனிக்க வில்லை. அவளுக்காகக் காத்துக்கொண்டு நின்ற இன்னுமொரு பெண்ணின் ஸ்கூட்டியில் ஏறிப்போய்விட்டான்.

இரண்டொரு நிமிடங்களுக்குள் அவன் கண்ட காட்சி அவனைக் குடைந்தது. சித்ரா கால் ஊனமான பெண் என்பதை அவனால் நம்பமுடியவில்லை. ஆனாலும் கண்முன்னே கண்ட காட்சியை நம்பித்தானே ஆக வேண்டும்?

அவனுக்குப் பெண் பார்த்த சம்பவம் காட்சிப் படலாயிற்று. அவர்கள் வீட்டிற்குப் போன போது அதே இடத்தில் எழுந்து நின்று வழியனுப்பியதும் இதனால்தானா? தேநீரைக் கூட இவள் கொண்டு வந்து பரிமாறாமல் இவளது தங்கை பரிமாறியது இதனால்தானா? சே..! சுத்தமான ஏமாற்றுக் குடும்பம் போலிருக்கே என ஆத்திரப்பட்டான் ஸ்ரீதரன்.

நண்பனிடம் கூட எதுவும் சொல்லாமல் மனசுக்குள் குழைந்தவனாக மட்டக்களப்புக்குச் சென்று அன்று மாலையில் வீடு திரும்பியவன் பெற்றோரிடம் விடயத்தைச் சொல்லி “இந்தக் கல்யாணத்தில் எங்களுக்கு இஷ்ட மில்லை என்று தெரியப்படுத்தி விடுங்கள்” என்றான் எரிச்சலோடு!

ஸ்ரீதரனின் அப்பா சுந்தரமூர்த்திக்கு பெண் வீட்டார் மீது அடக்கமாட்டாத ஆத்திரம். “நேரில் போய் நாலு வார்த்தை திட்டி விட்டு வரப்போகிறேன்” என்றவரை எல்லோரும் தடுத்தது கடிதத்தைப் போட்டு விடுமாறு கூறினர். பெண் வீட்டாருடன் வேறு நபர்களோ தரக்களோ சம்பந்தப்படவில்லை. பத்திரிகை விளம்பரம் பார்த்தே

அவர் தொடர்பை ஏற்படுத்தியிருந்தார். சரி. ஊனமாக இருந்தாலும் அதைத் தெரியப்படுத்தியல்லவா சம்பந்தம் பேச வேண்டும்? என்பதே அவரது ஆத்திரத்திற்குக் காரணம்.

அதன் பின் மேலும் தீவிரமாகப் பெண் தேடி அயற்கிராமத்திலேயே காயத்திரி என்றொரு பெண்ணைப் பேசி திருமணம் செய்து வைத்து விட்டார்கள் ஸ்ரீதரனுக்கு! கயாத்திரி உயர்தரம் வரை படித்தவள். வேலை எதுவுமில்லை சித்ராவுடன் ஒப்பிடக்கூடிய அழகியாக இல்லையென்றாலும் ஊனமெதுவுமில்லாத சாதாரணப் பெண்.

ஸ்ரீதரனுக்குத் திருமணமாகி ஆறுமாதங்களாகி விட்டிருந்தது. ஆயினும் அவனது கட்டுப்பாட்டையும் மீறி சித்ராவின் அழகு முகம் மனசுக்குள் எட்டிப்பார்க்கிறது. அது சரியில்லை அவளை நினைக்கக் கூடாது என எண்ணினாலும் சித்ரா மனசுக்குள் சிரித்தபடி வந்து நிற்கிறாள். நாம் எதை நினைக்கக்கூடாது என நினைக்கி றோமோ அந்தவிடயம் அடிக்கடி நினைவுக்கு வருவது இயல்புதானே? இதற்குக் காரணம் ஸ்ரீதரனுக்கும் காயத்திரிக்குமான மணவாழ்க்கை கமுகமானதாக இல்லாததே. சிறு சிறு விடயங்களுக்கெல்லாம் பிரச்சினைப் படுவதும், தான் நினைத்தபடிதான் கணவன் நடக்க வேண்டுமெனக் கெடுபிடி பண்ணுவதும் வழக்கமாயிற்று. மாமா மாமியின் அன்போ மைத்துனி மாரின் பிரியமோ அவளுக்குப் புரியவில்லை.

இந்த நிலையில் ஒரு நாள் அம்பாறைக்குப் போவதற்காகப் பஸ்ஸில் சென்று கொண்டிருந்தபோது காரைதீவுச் சந்திப் பஸ் தரிப்பிடத்தில் பஸ் நின்றது. சிலர் இறங்கினர். பலர் ஏறினர். ஏறிய பலருள் பலர் சீருடை சிறுமியர். கூடவே இரு ஆசிரியைகள். அவர்களில் ஒருத்தி சித்ரா. நான் பெண்பார்க்கப்போய் ஊனம் என்று நிராகரித்த சித்ரா! நன்றாக நடந்து போகின்றாள். இவளுக்கு ஏதும் ஊனமிருப்பதாகத் தெரியவில்லைபே? அன்றைக்கு அவள் காலை இழுத்து இழுத்து நடந்ததை நான் நேரில் கண்டேனே? சத்திர சிகிச்சை ஏதும் செய்து காலைச் சரிப்படுத்திக்கொண்டாளா அல்லது பொய்க்கால் மாதிரி ஏதும் பொருத்திக் கொண்டாளா? மண்டைக்குள் சரமாரியாக ஊர்ந்தன வண்டுகள் ஸ்ரீதரனுக்கு!

சித்ராவும் மற்ற ஆசிரியையும் முன்பக்கமிருந்த ஆசனமொன்றில் அமர்ந்து கொள்ள மாணவிகள் ஆங்காங்கே வெற்றிடமாகக் கிடந்த ஆசனங்களில் உட்கார்ந்தனர். ஸ்ரீதரனுக்கு அருகிலும் ஒரு மாணவி உட்கார்ந்து கொண்டாள்.

“எல்லாரும் எங்க போறீங்க? ஸ்ரீதரன் கேட்டான். “நாங்க ‘நெற்போல் மெச்சுக்காக அம்பாறைக்குப் போறம்”

“யாரோட போட்டி போடுறீங்க?”
“நாங்க கோட்டமட்டம், வலயமட்டம் எல்லாம்

‘வின்’ பண்ணி இப்ப மாவட்ட மட்டப் போட்டிக்காகப் போறம்.” “அப்போ கடும் போட்டிதான். மாவட்ட மட்டத்திலும் நீங்க ‘வின்’ பண்ண வேணும். வாழ்த்துக்கள்”
“தங்கியூ சேர்”

“அது சரி உங்களைக் ‘கோச்’ பண்ணினது யார்?” - விடுப்புக் கேள்வி!

“எங்கட சித்ரா மிஸ்தான். அவங்க படிக்கிற காலத்திலேயே ‘ஓல் ஐலண்ட வின்னர்’. நிறைய ‘மெடலெ’ல்லாம் வச்சிருக்காங்க”

“உங்கட சித்ரா ‘மிஸ்ட்’ ‘ஹஸ்பன்ட்’ என்ன வேலை செய்யிறார்?” இதுவும் விடுப்புக்கேள்விதான். சித்ரா திருமணம் செய்து விட்டாளா என அறியும் விடுப்பு?

“அவர் தான் எங்கட ‘ஸ்கூல் பிறின்சிப்பல்’. அவர்ட பேர் ராஜேந்திரன். கிட்டத்தில்தான் அவங்களுக்கு ‘வேடிங்’ நடந்திச்சு”

“அப்பிட்யா? என்று யிறு விழுங்கியவன் மேலும் பேச்சைத் தொடரத் திராணியற்றவனாக யன்னல் பக்கம்

பார்ப்பது போலப் பாசாங்கு செய்து மாணவியுடனான உரையாடலைத் தவிர்த்துக் கொண்டான். இவள் சித்திராவுக்குக் கால் எப்படிச் சரியானது என்ற கேள்விக்கான பதில்தான் புரியவில்லை.

அன்றொரு நாள் பாடசாலை விட்டுத் தன் தோழி மேகலா பாடசாலை விட்டு வந்து சந்தியில் காத்துக் கொண்டிருப்பாள் என்பதால் வேகமாக நடந்து வரும்போது அவளுடைய செருப்பின் பட்டி கழன்று விடவே விரல்களால் ஒரு மாதிரி நெருக்கிப் பிடித்தபடி பாதையைக் கடக்க வேண்டி வந்தது சித்ராவுக்கு. செருப்பைத் தைத்துக் கொள்ளவோ புதிய செருப்பினை வாங்கிக் கொள்ளவோ சந்தர்ப்ப சூழ்நிலை இடந்தராததால் காலைச் சற்று நிலத்தில் உரசியபடி நடந்து செல்ல வேண்டி வந்தது அவளுக்கு! ஆக ஒரு பத்துப்பன்னிரண்டு ‘மீற்றூ’க்குட்பட்ட தூரந்தான் அவள் அப்படி நடக்க வேண்டி வந்தது. அதைப்போய் இந்தச் ஸீதரன் காண வேண்டுமா? இதைத்தான் விதி என்பதோ?

உருவக்கதை

தம்பட்டம்

- செங்கதிரோன்

பற்றைக் காட்டுக்குள்ளே பாம்பாக வளைந்து கிடந்தது அந்தப் பாதை. அப்பாதை வழியே அசைந்த வந்து கொண்டிருந்தது ஒரு யானை. வழியிலே சிற்றாறு ஒன்று குறுக்கிட்டது. சிற்றாறைக் கடப்பதற்குச் சிறிய பாலம் ஒன்று நிர்மாணிக்கப் பெற்றிருந்தது. பாதையில் நடந்து வந்த யானை மெதுவாகக் காலை உயர்த்திப் பாலத்தின் மேல் ஏறி நடந்து ஆற்றைக் கடந்து பாலத்தின் மறுமுனையை அடைந்தது.

யானையின் காலில் ஒட்டியபடி ஊர்ந்து கொண்டிருந்த கட்டெறும்பு தரையிலே வரிசையாக ஊர்ந்து சென்று கொண்டிருந்த சிற்றெறும்புக் கூட்டத்தை நோக்கி,

“பார்த்தீர்களா! நானும் யானையாரும் பாலத்தின்

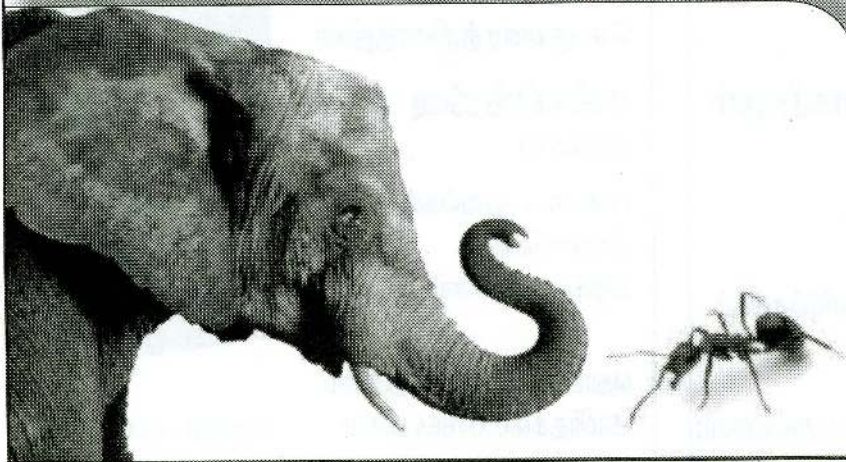
மீது நடந்து வரும் போது பாலம் அதிர்ந்தது” என்று கூறித் தற்பெருமைப்பட்டது.

யானையின் காதிலும் கட்டெறும்பின் வார்த்தைகள் விழுந்தன. யானை ஏதும் கூறாமல் நின்று கொஞ்சநேரம் யோசித்து விட்டுக் கட்டெறும்பிடம் “எனது காலிலிருந்து இறங்கித் தரையில் கொஞ்ச நேரம் நிற்கிறாயா?” என்று கேட்டது. “ஆம் அதற்கென்ன” என்று கூறிய கட்டெறும்பு அவ்வாறே செய்தது.

யானை வந்தவழியே திரும்பி பாலத்தின் மீது ஏறி மறுமுனைக்குச் சென்று மீண்டும் திரும்பி வந்து தான் தனியே பாலத்தின் மேலால் போய் வரும்போது பாலம் அதிர்வதை அதுவரை பார்த்துக்கொண்டிருந்த கட்டெறும்பைப் பார்த்துச் சொன்னது.

“எங்கே! நீயும் என்னைப்போல் பாலத்தின் மேலால் மறுமுனைக்குச் சென்று திரும்பி வா. பாலம் அதிர்கிறதா என்று பார்ப்போம்”

யானையின் இந் நடவடிக்கை யினால் தன் பொட்டுக்கேடு வெளிப் பட்டு விட்டதே என்று வெட்கப்பட்ட கட்டெறும்பு விரைவாக எங்கோ ஓடி மறைந்தது. சிற்றெறும்புக் கூட்டம் கைக்கொட்டிச் சிரித்தது.

புத்தக உலகில் புதிய வரவுகள்*

ராஜாத்தியின்
**என்
கொலைகாரர்கள்**
(சிறுகதைத் தொகுதி)

படி கலாசார வட்டம்,
200, பழைய கல்முனை வீதி,
நொச்சிமுனை, மட்டக்களப்பு

தொடர்பு: வெ. தவராஜா
0773738646

வெளியீடு : 09.12.2017

அரங்கநாயகி

(நாவல்)

வே. ஏரம்பமுதலி (நாவல்)

1934இல் வெளியிடப்பெற்ற ஆங்கிலத் தழுவலான இந் நாவல் 2016 மீள்பதிப்புச் செய்யப்பெற்றது. இந்நாவல் மட்டக்களப்பின் முதல் நாவலாகவும் அறியப்பெறுகின்றது.

வெளியீடு : 20.01.2018

தொடர்பு : திருமதி நடேசன் காந்திமதி.

32/1, தாரைக்கேணி வீதி, மட்டக்களப்பு. 0652222081

நிருத்தியாமிர்தம்

நர்த்தன பவனம் நாட்டியாலயம்
12ம் ஆண்டு நிறைவு விழா
சிறப்புமலர்- 27.01.2018

நர்த்தன பவனம் நாட்டியாலயம்
இல.607/2, பார் வீதி,
முகத்துவாரம், மட்டக்களப்பு

தொடர்பு: ஸ்ரீமதி ஜார்மிலதா
பிரபாகரன்
0774726636

வெளியீடு : 27.01.2018

நிலாந்தி சசிகுமாரின்

முற்றுப்பெறாத

கவிதைகள்

(கவிதை நூல்)

மகுடம்

கலை இலக்கிய வட்ட வெளியீடு.

தொடர்பு: நிலாந்தி சசிகுமார்

இல. 18, 7ம்குறுக்கு, பாரதி

ஓழுங்கை, மட்டக்களப்பு.

0755240590

வெளியீடு : 27.01.2018

திரு.க.பரராஜசிங்கம்

அவர்களின்

சிந்துவெளி நாகர்க்கும்

தமிழரும்

(ஆய்வு நூல்)

மட்டக்களப்புத் தமிழ்ச்சங்கம்

தொடர்பு :

க. பரராஜசிங்கம் 0756800381

வெளியீடு : 31.01.2018

கவிஞர்

செ.குணரத்தினத்தின்

சல்லித்தீவு

(நாவல்)

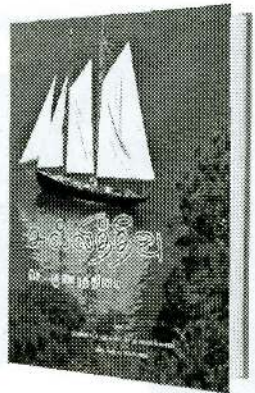
பண்பாட்டலுவல்கள்

திணைக்களம்,

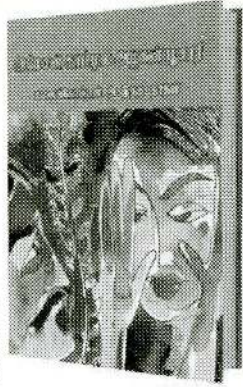
கிழக்கு மாகாணம்

தொடர்பு: செ.குணரத்தினம்

அயிர்தகளி, 0766444183

வெளியீடு : 31.01.2018

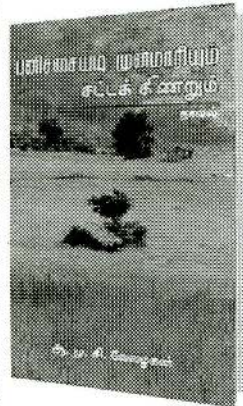
வெளியீடு : 25.02.2018

கலைக்கோட்டன்
அ. இருதயநாதனின்
**அமேசன் காட்டில்
அழகன் பூசாரி**
(சிறுகதைத் தொகுதி)
எஸ்.கொடகே சகோதரர்கள்
பிறைவேட் (லிமிட்டட்), கொழும்பு
தொடர்பு: அ. இருதயநாதன்
0776154830

கலைக்கோட்டன்
அ. இருதயநாதனின்
உணர்வுகள்
(நாடகத் தொகுதி)
பண்பாட்டலுவல்கள்
திணைக்களம்
கிழக்கு மாகாணம்
தொடர்பு: அ. இருதயநாதன்
0776154830

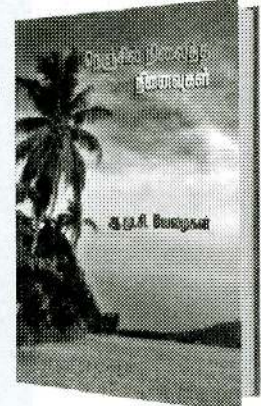
வெளியீடு : 25.02.2018

வெளியீடு : 25.02.2018

ஆ.மு.சி.வேலழகனின்
**பனிச்சையடி
முன்மாரியும்
சட்டக்கிணறும்**
(நாவல்)
இளவரசி உதயசூரியன் பதிப்பகம்
வள்ளுவன் மேடு, திருப்பழுகாமம்
தொடர்பு: அ.மு.சி வேலழகன்
திருப்பழுகாமம் 0768860624

ஆ.மு.சி.வேலழகனின்
**நெஞ்சில் நிறைந்த
நினைவுகள்**
(கட்டுரைத் தொகுப்பு)
இளவரசி உதயசூரியன் பதிப்பகம்
வள்ளுவன் மேடு, திருப்பழுகாமம்
தொடர்பு: அ.மு.சி வேலழகன்
திருப்பழுகாமம் 0768860624

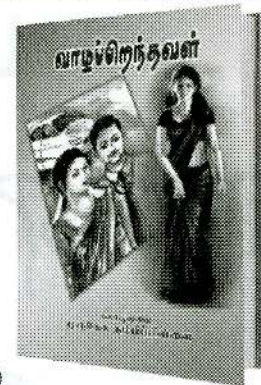
வெளியீடு : 25.02.2018

வெளியீடு : 10.03.2018

கலாபூஷணம், கலைச்செம்மல்
மு.தம்பிப்பிள்ளையின்
**புதுமைப்பெண்,
சுதந்திரப் பறவைகள்**
(இரு சிறுநாவல்கள்)
தொடர்பு:
முருகேசு தம்பிப்பிள்ளை
BA,Dip.Edu.SLTSI
(முன்னாள் தொலைக்கல்வி போதனா ஆசிரியர்)
குருமணவெளி -12, களுவாஞ்சிசுடி

கலாபூஷணம், கலைச்செம்மல்
மு.தம்பிப்பிள்ளையின்
வாழ்ப்பிறந்தவள்
(சிறுகதைத் தொகுதி)
தொடர்பு:
முருகேசு தம்பிப்பிள்ளை
BA,Dip.Edu.SLTSI
(முன்னாள் தொலைக்கல்வி போதனா ஆசிரியர்)
குருமணவெளி -12, களுவாஞ்சிசுடி

வெளியீடு : 10.03.2018

வெளியீடு : 13.03.2018

தேனகம்
முத்தமிழ் விழாச்
சிறப்புமலர் - 2016-2017
வெளியீடு
பிரதேச கலாசாரப்பேரவை
பிரதேச செயலகம்
மண்புனை வடக்கு

கலை இலக்கியக் களமாக செங்கதிர் இணையத்தளம்.

www.senkathir.com

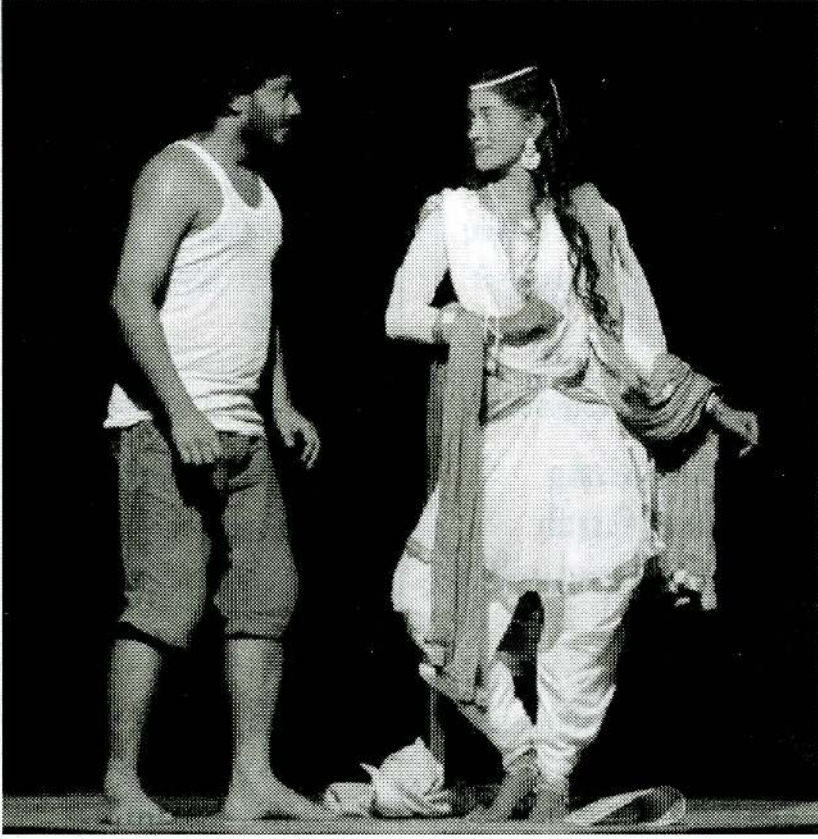
விஜயம் செய்யுங்கள்.

படியுங்கள்.

எழுதுங்கள்.

senkathirbatti@gmail.com

செங்கதிரின் மீள்வருகைக்குப் பங்களித்த
வாசகர்கள் அனைவருக்கும் செங்கதிரின்
நன்றிகள்.

பறப்பிடிந்த உண்ணத்துப்பூச்சி

- சொங்கதிர் நிருபர்

அ.விமலராஜ் அவர்களின் நெறியாள்கையில் பறப்பிடிந்த வண்ணத்துப்பூச்சி நாடகமானது மீண்டும் வெற்றிகரமாக ஆற்றுகை செய்யப்பட்டிருந்தது. இந் நாடகமானது மாணவர்களிடம் உள்ள ஆற்றலை அறிந்து, அவர்களின் திறனுக்கு ஏற்ப அதை வளர்க்க வேண்டும் என்கின்ற தொனிப் பொருளில் ஒரு குடும்பத்தில் நடந்த உண்மைச் சம்பவத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டமைந்தது. அதாவது 1990ம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் திருகோணமலையில் நடந்த ஒரு உண்மைச் சம்பவத்தை அடியொற்றி, 1994ம் ஆண்டு எழுத்தாளர் கௌரிபாலன் "நீ அழைத்தது போல் ஒரு ஞாபகம்" என்கின்ற சிறுகதையை தினமுரசுப் பத்திரிகையில் எழுதியிருந்தார். இச்சிறுகதையை கலாநிதி. சி. ஜெயசங்கர் 2001ம் ஆண்டு கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்தில் பயிற்சிப்பட்டறை ஒன்றின் மூலமாக "பறப்பிடிந்த வண்ணத்துப்பூச்சி" எனும் பெயரில் நாடகமாக மாற்றியிருந்தார். மீண்டும் அ.விமலராஜ் அவர்கள் இவ்விரு பிரதிகளையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு சினிமாவிற்கான பிரதி ஒன்றை உருவாக்கியிருந்தார். பின்னர் முழு நீள நாடகம் ஒன்றை உருவாக்க வேண்டிய தேவைப்பாடு ஏற்பட்ட போது சினிமாப் பிரதியை அடிப்படையாகக் கொண்டு நாடகப் பிரதியாக உருவாக்கிச் சிறந்த முறையில் படைப்பாக்கம் செய்திருந்தார்.

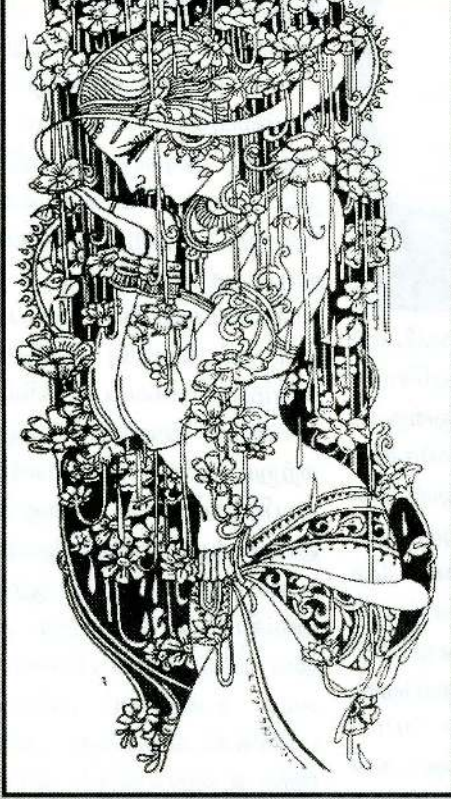
மீண்டும் 2018 ஜனவரி மாதம் 29 மற்றும் 30 ஆகிய இரு தினங்களில் நான்கு காட்சிகளாக (29ம் திகதி - காலை 10 மணிக்கு பாடசாலை மாணவர்களுக்கான காட்சி, மாலை 6 மணிக்கு பொதுமக்களுக்கான காட்சி, 30ம் திகதி-காலை 10 மணிக்கும் 02 மணிக்கும் பாடசாலை மாணவர்களுக்கான காட்சிகள்) சுவாமி விபுலானந்த அழகியல் கற்கைகள் நிறுவக இராசதுரை அரங்கில் ஆற்றுகை செய்யப்பட்டது.

மனதை உருக்கும் யதார்த்த வாழ்வியலின் உண்மைச் சம்பவத் தோடும் நடிகர்களின் இயல்பான நடிப்பினும் பிரமாண்டமான காட்சிகளோடும் ஆற்றுகை செய்யப்பட்ட நாடகத்தினை அரங்கு நிறைந்த பார்வையாளர்கள் அனுபவித்திருந்தனர். மட்டக்களப்பு திருகோணமலை, கல்முனை மாவட்டங்களில் இருந்து பாடசாலை மாணவர்கள் ஆசிரியர்கள் மற்றும் நாடக ஆர்வலர்கள் என ஆயிரக்கணக்கில் நான்கு காட்சிகளிலும் கலந்துகொண்டிருந்தனர். இவ்வாறான தொடர் நாடக ஆற்றுகைகள் அவசியமான ஒன்றாகும். அத்தோடு இவ் வெற்றிக்குப் பின்னால் பலரது கடின உழைப்பும் அர்ப்பணிப்பும் பரவிக்கிடக்கின்றது. அவர்களின் இந்த உழைப்புக்கும் அர்ப்பணிப்புக்கும் திறனுக்கும் வாழ்த்துக்களும் பாராட்டுக்களும்.

பார்த்தவர்கள் அனைவரும் மனம் உருகி, மகிழ்ந்து தங்கள் வாழ்க்கையோடு இணைத்துப் பார்த்து ரசித்தனர் என்பது நாடக நிறைவில் எழுந்த கரகோஷ ஒலிகள் புலப்படுத்தியது. இவ் ஆற்றுகை யதார்த்தப் பாணியில் ஒன்றரை மணி நேர பிரமாண்டமான முழுநீள நாடகமாக ஐம்பதிற்கு மேற்பட்டவர்களின் கூட்டு முயற்சியில் உருப்பெற்றிருந்தது. நடிப்பு, காட்சி, இசை, ஒளி என அனைத்துமே புதுமையாகவும் சிறப்பாகவும் வடிவமைக்கப்பட்டிருந்தது. நாடகத்தில் இத்தனை பேருடைய உழைப்பும், ஈடுபாடும், அர்ப்பணிப்புமே வெற்றிக்கு வழி சமைத்துக் கொடுத்திருக்கின்றது. நாடகச் செயற்பாடு எவ்வளவு கடினமானது, வலுவானது, எத்தனை பேருடைய உழைப்பை வேண்டி நிற்கின்றது என்பதை இதன் மூலம் புரிந்துகொள்ளவும் முடிந்தது. இந்த நாடகத் தயாரிப்புப் பணியினை அ.விமலராஜ் அவர்கள் 2016ம் ஆண்டு நாடகத்துறை முதலாம் வருட மாணவர்களைக் கொண்டு தொடங்கியிருந்தார் (தற்பொழுது அவர்கள் மூன்றாம் வருட மாணவர்கள்). 2017ல் சுவாமி விபுலானந்த அழகியல் கற்கைகள் நிறுவகத்தில் இடம் பெற்ற உலக அரங்க விழாவில் முதன் முதலாக ஆற்றுகை செய்யப்பட்டது.

வாழ்வின் தரிசனம்

உள்மனத்துக் காயங்களை
வெளியிடும் மனத்துக்கோ உறுத்தல்
துள்ளிடும் இளமைதனில்
நடந்ததந்த எதிர்பாரா ஏமாற்றம்
வள்ளலென வந்தணைத்து
வார்த்தைகளால் வருடிய வேளை
தள்ள மனமின்றி மயங்கியேற்றதினால்
வாழ்வில் நிலைகுலைந்து நிற்கிறேன்
கள்ள மனங்கொண்ட கயவனின்
காமக் களியாட்டத்தின் பரிசு
நள்ளிரவு நாயகி பாத்திரத்தில்
நயமாக உலா வருகிறேன்.
எள்ளளவும் எண்ணாத ஏமாற்றம்
என் வாழ்வின் தரிசனம்!

- த. சிவசுப்பிரமணியம்

பாயட்டும் ஒளி விவள்ளம்

வளைந்த தோள்கள் நிமிரட்டும் - நம்
வாள்வில் இன்பம் மலரட்டும்!
விளைந்த துயரம் மாறட்டும் - கொடும்
வீணர் தொல்லை தீரட்டும்!

உழைக்கும் கைகள் ஓங்கட்டும் - அவர்
உலர்ந்த நிலைமை நீங்கட்டும்!
உழைக்காதுண்ணும் கூட்டங்கள் - இந்த
உலகை விட்டே ஓடட்டும்!

சிந்தும் குருதி செந்தீயாய் - இங்கு
சீறிக் கொடுமை தீய்க்கட்டும்!
மந்தைகளென்றே எமை மதிக்கும் - இழி
மாக்கள் மண்ணை மறக்கட்டும்!

இருளோ முற்றாய் விலகட்டும் - ஒளி
எங்கும் நலமாய் உலவட்டும்!
பொருளை மட்டும் மதிப்போர்கள் - இந்தப்
பூவின் வாழ்வை உணரட்டும்!

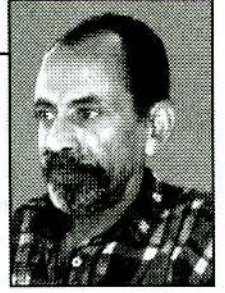
மலிவாய்ப் போன மனிதவுயிர் - நிலை
மாறி மதிப்பை எய்தட்டும்!
கிலியால் வாடும் மனுச் சாதி - நல்ல
கீர்த்தி பெற்றே உய்யட்டும்!

வேட்டு முழுக்கம் ஓயட்டும் - ஒளி
வெள்ளம் எங்கும் பாயட்டும்
பூட்டிக் கிடக்கும் விலங்கொடிந்து - நல்ல
புலர்வை மனிதர் காணட்டும்!

- கவிஞர் நிலா தமிழின்தாசன்

மழையை அனுப்புகிறவன்

(The man to send Rain Clouds)

தமிழில் : அ.ச. பாய்வா

மெக்சிக்கோ நாட்டுக்கதை - ஆங்கில மூலம்: லெஸ்லி மார்மன் சில்கோ (Leslie Marmon Silko)

பாரிய அந்தப் பருத்தி மரத்தினடியில் அவனைக் கண்டார்கள். மங்கிய வெளிர் நீலத்திலான அவனது காற்சட்டையும், மேற்சட்டையுமே அவனது அடையாளங்களாயிருந்தன. மரங்கள் அடர்ந்து வளரும் சிறிய வரண்ட பள்ளத்தாக்கிற்கு அப்பால் நின்று கொண்டிருந்தது அந்தப் பாரிய பருத்திமரம். கிழவன் ஓரிரண்டு நாட்களுக்கு முன்னரே இறந்துபோனதால் அவனது ஆட்டு மந்தைகள் பள்ளத்தாக்கில் அங்குமிங்கும் அலைந்து திரிந்தன.

பருத்திமரத்தடிக்குத் திரும்புமுன்னரே லியோனும் அவனது மைத்துனன் கென்னும் மந்தைகளை அதன் பட்டியில் சேர்த்துவிட்டிருந்தனர். மணற்பாங்கான பள்ளத்தாக்கின் அந்தம்வரை கென் “பிக்கப்” வாகனத்தை ஓட்டிச் செல்லும் வரை லியோன் அந்த மரத்தின் அடியில் நின்று கொண்டிருந்தான்.

சூரியனை ஓரக்கண்ணால் பார்த்துவிட்டுத் தனது ‘ஐக்கெற்றி’ன் இறுக்கத்தைத் தளர்த்தினான். வருடத்தில் அது உஷ்ணமான பருவந்தான். ஆனால், உயர்ந்தும் வடமேற்காய்ப் பரந்தும் காணப்பட்ட அந்த மலைத் தொடர்கள் இன்னமும் பனிமயமாகவே காட்சியளித்தன. கிட்டத்தட்ட ஐம்பது அடி கீழ்நோக்கிக் தரை நொறுங்கும் விதமாகச் சறுக்கியபடி கென் வந்தான்.

அப்போது அவனிடம் அந்தச் சிவப்புக் கம்பளியிருந்தது.

அடக்கஞ் செய்யும் விதத்தில் கிழவனைப் பொதிசெய்யும் முன், தனது காற்சட்டைப் பையிலிருந்து லியோன் கயிற்றுத் துண்டொன்றை எடுத்துக் கிழவனின் நீண்ட நரைத்த முடியின் மீது சிறிய சாம்பல் நிறமான இறகொன்றை வைத்துக் கட்டிவிட்டான்.

பின்னர் கிழவனின் சுருங்கிய மண்நிறமான நெற்றியில் வெள்ளை நிறமான கோடுகளையும், மிதந்தபடி நின்ற கன்னத்து எலும்புகள் மீது நீலக் கோடுகளையும் வரைந்து கிழவனை நிறந்தீட்டிவிட்டு, கோதுமைப் பண்டங்களையும், பூந்தாழையும் சிட்டிகை சிட்டிகையாகக் கென் தூவுவதைக் கவனித்தான். கிழவனின் தலையில் கட்டிவிட்ட இறகு காற்றில் படபடத்தது. பின்னர் லியோன் கிழவனின் அகன்ற மூக்குக்குக் கீழ் மஞ்சள் நிறந்தீட்டினான். இறுதியாக நாடிக்குக் குறுக்கே பச்சை வர்ணத்தை ஓர் இழுப்பிழுத்துவிட்டுப் புன்னகைத்தான்.

மீண்டுமவர்கள் 'பெப்ளோ' விற்குப் புறப்படுமுன் சிப்பமாகக் கட்டிய கிழவனின் சடலத்தைப் 'பிக்கப்'பின் பின்பக்கமாய் வைத்துவிட்டு "எங்களுக்கு மழையை அனுப்பிவிடுங்கள் தாத்தா" என்றார்கள்.

பிரதான வீதியிலிருந்து விலகிப் 'பெப்ளோ'வின் மணல் வீதிக்குத் திரும்பி தபாற்கந்தோரையும், பண்டகசாலையையும் தாண்டிய பிறகுதான் மதகுருவைப் போன்ற ஒருவரின் மோட்டர் வாகனம் தங்களை நோக்கி வருவதைக் கண்டார்கள். அவர்களை இனங்கண்டு கொண்ட மதகுரு தனது வாகனத்தின் வேகத்தைக் குறைத்துவிட்டு அவர்களை நிறுத்தும்படி சைகை செய்து தனது வாகனத்தின் கண்ணாடியை இறக்கினார்.

"தெயோபிலோ கிழவனைக் கண்டீர்களா?" என்று சப்தமாகவே கேட்டார் மதகுரு. லியோன் 'ப்ரக்' வண்டியை நிறுத்திவிட்டுக் "காலை வணக்கம் சுவாமி. நாங்களும் பட்டிக்குத்தான் போகிறோம் யாவும் நலமாகவேயிருக்கிறது" என்றான்.

"கடவுளுக்குத் தோத்திரம், தெயோபிலோ வயதானவன். அவனைத்தனியே பட்டியில் விட்டிருக்கக் கூடாது." "இல்லை. இனிமேல் அவன் அவ்வாறெல்லாம் செய்யமாட்டான்".

"நல்லது நீங்கள் புரிந்து கொண்டது பற்றி மகிழ்ச்சி. உங்களை இந்தக்கிழமை பூசைவேளையில் சந்திக்கிறேன். சென்றகிழமை நாம் சந்திக்கவில்லை. முடிந்தால் தெயோபிலோவையும் அழைத்துவாருங்கள்."

மதகுரு புன்னகைத்தவாறு தன்னைக் கடந்து செல்பவர்களுக்குக் கையசைத்தார்.

லூயிசும் தெரேலாவும் காத்துக்கொண்டிருந்தனர். மதிய உணவிற்கான மேசை தயாராகி, கரிபடிந்த இரும்புப்பில் கோப்பி கொதித்துக் கொண்டிருந்தது. லியோன் முதலில் தெரேசாவையும் பின்னர் லூயிசையும்

ஏறெடுத்துப் பார்த்தான். "நான் நினைக்கிறேன், கிழவன் மரத்தடியில் இளைப்பாறிக் கொண்டிருக்கும்போதே இறந்திருக்க வேண்டுமென்று" என்றவாறு லியோன் கிழவனின் கட்டிலருகில் சென்றான்.

படுக்கை விரிப்பில் புதிய மண்ணிற மேற்சட்டையும், "வெவிஸ்" சின்னமிட்ட டெனிம் காற்சட்டையும் தலையணைக்கருகில் நேர்த்தியாக மடித்து வைக்கப்பட்டிருந்தது. லூயிஸ் கதவுத் திரைச்சேலையை நீக்கியவாறு பிடித்திருக்க லியோனும் கென்னும் சிவப்பு விரிப்பை உள்ளே கொண்டுவந்தனர். மெலிந்து சுருங்கிக் காணப்பட்ட கிழவனின் உடல், புதிய உடை அணிந்த பின் வேறுருவத்தைக் கொடுத்தது. நண்பகலுக்கான திருந்தாதியை நினைவூட்டும் வகையில் ஆலய மணி விட்டுவிட்டுவிட்டது. அவர்கள் அவரையைச் சூடான ரொட்டியுடன் உண்டார்கள். திரேஸா கோப்பியைக் கிண்ணங்களில் ஊற்றும்வரை எவருமே பேசவில்லை.

"நான் குழிதோண்டுபவர்களைச் சந்திக்க வேண்டும். மண்ணின் மேற்படை மட்டுந்தான் கடினமாயிருக்கும். நான் நினைக்கிறேன் மாலைபடுமுன் குழிஆயத்தமாகிவிடுமென்று" என்றவாறு கென் எழுந்து நின்று தன் 'ஐக்கற்றை' அணிந்தவாறு சொன்னான். லியோன் கோப்பியை அருந்தியவாறு தலையாட்டியவாறே அவனை ஆமோதித்தான். கென் சென்றபின் தியோபிலஸ் கிழவனின் குடும்பத்துக்கு ஆறுதல் கூறுவதற்காக அவனது உறவினர்களும் அயலவர்களுமென சவக்குழி வெட்டுபவர்களுக்கான உணவுகளுடன் அங்கு வருகை தந்த வண்ணமிருந்தனர்.

மேற்குவானம் மங்கிய மஞ்சள் நிறமாய்க் காட்சியளித்தது. லூயிஸ் லியோனின் பச்சை நிற இராணுவ 'ஐக்கற்றுக்குள் கையை விட்டவாறு வெளியே நின்று கொண்டிருந்தான். அந்த ஐக்கற் அவனது அளவைவிடப் பெரியதாயிருந்தது.

சடங்குகள் முடிந்ததும், மெழுகுதிரிகளையும் விசேஷித்த சில பொருள்களடங்கிய தங்கள் மருந்துப் பைகளையும் எடுத்துக் கொண்டு மந்திரவாதிகள் வெளியேறினர். உடல் பிக்கப் வண்டிக்குள் வைக்கப்படும் வரை பொறுத்திருந்தவன் லியோனிடம் எதுவுமே பேசவில்லை. அவனைத் தொட்டபோது கிழவனைச் சுற்றியவன் விசிறிய கோதுமைப் பண்டங்களின் துகள்கள் அவன் கைகளில் படிந்திருப்பதைக் கவனித்தான். அவன்பேசிய எதுவுமே லியோனுக்குக் கேட்கவில்லை. "என்ன சொன்னாய் நீ...? எனக்குக் கேட்கவில்லை."

"ஓன்றைப்பற்றி நினைத்துக் கொண்டிருப்பதாய்ச் சொன்னேன்." "மந்திரவாதிகள் தாத்தாமீது மந்திரித்த நீரைத் தெளித்தது பற்றி தாத்தாவுக்கு இனிமேல் தாகமெடுக்காதுதானே?"

கோடை விழாக்களில் நடனமாடுவதற்கென தெயோபிலோ கிழவன் தயாரித்து வைத்திருந்த மான் தோலிலான பாதணிகள் மீது லியோனின் பார்வை நிலை குத்தியபோது அவை கிட்டத்தட்ட சிவப்புக் கம்பளத்தினுள் மறைந்தவாறு கிடந்தன.

குளிர் அதிகரித்துக் கொண்டிருந்தது. ஒடுங்கிய “பியோப்ளோ” வீதிகள் வழியாக சாம்பல் நிறப் புழுதியைத் தள்ளிக் கொண்டிருந்தது காற்று. குளிர் காலங்களில்தான் அஸ்தமிக்குமந்த செங்குத்தானதும் மடிப்புகளாலானதுமான அந்த மலைத் தொடரை நோக்கிச் சூரியன் நகர்ந்து கொண்டிருந்தது. நடுங்கியவாறு அங்கு நின்று லியோனின் முகத்தை உற்று நோக்கிக் கொண்டிருந்தான் லூயிஸ்.

சவக்காலைக்குச் செல்லும் வழியில் கென் “பிக்கப்பை கோவிலடியில் நிறுத்திக்கொள்ள லியோன் இறங்கிக்கொண்டான். யேசுவை நினைவூட்டும் செம்மறியின் உருவத்தைக் கடைந்திருந்த கதவைத் தட்டிவிட்டு மாலையிற் சூரியனின் ஒளிபடியும் கோபுரத்திலிருந்த ஸ்பானிய மன்னனின் இரட்டை மணிகளைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். வந்திருப்பது யாரென்பதைக் கண்டு கொண்ட மதகுரு புன்னகைத்தார்.. “வா உள்ளே இந்த மலையில் நீ வரக்காரணமென்னவோ?”

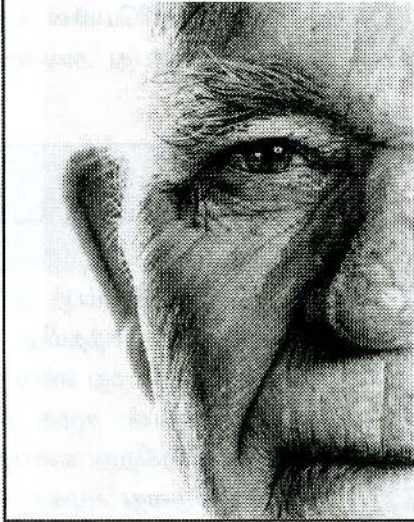
என்று கேட்டுவிட்டுச் சமையற்கட்டை நோக்கியவர் செல்ல தனது தொப்பியைக் கையிலெடுத்தவாறு அங்கிருந்த பொருட்களை ஆராய்ந்து கொண்டிருந்தான். மதகுரு சமையற் கட்டிலிருந்த கதிரையொன்றை இழுத்து வந்து லியோனுக்குக் கொடுத்தார்.

“நன்றி! வேறொன்றில்லை. உங்கள் ஆசிரீரைக் கொஞ்சம் சவக்காலைக்குக் கொண்டுவர முடியுமா என்று கேட்கத்தான் வந்தேன்”.. என்றான் லியோன்.

மதகுரு அவனை விட்டு விலகி நின்று நிழல் நிறைந்து வீட்டுக்கப்பால் கிடந்த வெட்ட வெளியையும் வெளிக்கப்பால் கன்னியாஸ்திரிகளின் சாப்பாட்டறையன்னல்களையும் பார்த்துக்கொண்டிருந்தார். அந்த யன்னல்களுக்குப் போடப்பட்டிருந்த திரைச்சேலை தடிப்பானதாயிருக்க வேண்டும். ஏனெனில் கன்னியாஸ்திரிகள் இராவுணவுண்டதை அவரால் காணமுடியாதிருந்தது.

“கிழவன் இறந்தது பற்றி எனக்கேன் சொல்லவில்லை? அவனுக்கு நோயில் புகுதல் (கத்தோலிக்கரின்

இறுதிச் சடங்குக்குரிய ஆடைகளை அணிந்தவாறு “ஒரு கிறிஸ்தவனுக்கு அது அவசியம்” என்றார். அப்போது அவர் குரல் சன்னமாய் ஒலித்தது. அவரது நீல நிறக்கண்கள் களைப்படைந்திருப்பதை லியோன் அவதானித்தவனாய் “வேறொன்றுமல்ல, அவருக்கு நிறையவே நீர் தேவைப்படுகின்றதென எண்ணுகிறோம்” என்றான்.

இறுதித் திருவருட்சாதனம்) சடங்கை நிகழ்த்தியிருப்பேன். இருந்தாலும்....

“அதற்கவசியமில்லைச் சுவாமி” என்று லியோன் சிரித்தான்

இறுதிச் சடங்குக்குரிய ஆடைகளை அணிந்தவாறு “ஒரு கிறிஸ்தவனுக்கு அது அவசியம்” என்றார். அப்போது அவர் குரல் சன்னமாய் ஒலித்தது. அவரது நீல நிறக்கண்கள் களைப்படைந்திருப்பதை லியோன் அவதானித்தவனாய் “வேறொன்றுமல்ல, அவருக்கு நிறையவே நீர் தேவைப்படுகின்றதென எண்ணுகிறோம்” என்றான்.

பச்சை நிறமான கதிரைக்குள் அமர்ந்தவாறு மதகுரு பளபளப்பான தொரு சமய சஞ்சிகையை எடுத்துக் கிறிஸ்தவரல்லாதவர்களும், குஷ்டரோகிகளும் நிறைந்திருந்த பக்கத்தைப் புரட்டினார். ஆனால் அவரால் அதில் லயிக்க முடியவில்லை.

“உனக்குத் தெரியும். என்னாலது முடியாதென்று. நோயில் புகுதலும் இறுதித் திருப்பலியுமாவது நிறைவேற்றியிருக்கலாம்.”

லியோன் தனது தொப்பியைத் தலையில் போட்டு காது மடல் வரை இழுத்துவிட்டு “நேரமாகிறது. நான் போக வேண்டும்.” என்றவாறு லியோன் கதவைத் திறக்க முற்பட்டபோது “கொஞ்சம் பொறு” என்றவாறு தனது

மேலங்கியை அணிந்து கொண்டு அவனோடு வெளியேறினார். அவர்கள் மலையடிவாரம் வழியே சவக்காலை நோக்கி நடக்கத் தொடங்கினர்.

மலைமேல் சூரியன் பாதியாய்த் தெரிந்தான். மதகுரு சவக்குழியை மெதுவாக அண்மித்தபோது இறுகிய நிலத்தில் குழி தோண்டப்பட்டிருந்தது அவருக்கு ஆச்சரியமாயிருந்தது. குளிர்கலந்து குழிக்கருகில் குவிந்து கிடந்த சொரிமண்ணைப் பார்த்தபோதுதான் அது புதிய மெக்சிக்கோ என்பது ஞாபகத்துக்கு வந்தது.

மக்கள் நெருக்கமாய் நின்று கொண்டிருந்தனர். அவர்கள் முகங்களிலிருந்து நீராவிபோல் எழுந்து கொண்டிருந்தது. மதகுரு அவர்களையும், சவக்காலையில் முளைக்கும் மஞ்சட்களைகளின்மேல், பாவித்த மேற்சட்டைகள், கையுறைகள் போன்றவற்றையும் பார்த்தார்.

மதகுரு தெயோபிலோ சுற்றப்பட்டிருந்த சிவப்புக் கம்பளத்தைப் பார்த்ததும் அவன் இத்தனை சிறிதாயிருப்பானென்று எண்ணவில்லை. ஒருவேளை

பங்குனி மாதங்களில் நல்ல விளைச்சலைப் பெறுவதற்காக உருவாக்கப்படும் விஷேட மந்திரக்கோலாகவிருக்குமோ என்றும் எண்ணினார். குளிர்ச்சியும் வரட்சியுமான காற்று வீசிக்கொண்டிருந்த அந்த சிவப்புக்கம்பளப் பொட்டலத்தைக் குழியிலிடுவதற்கு மதகுரு தயாரானார்.

அவரது விரல்கள் விறைத்துப்போயிருந்ததால் ஆசிரீர்ப் போத்தலின் மூடியை அவரால் இலகுவில் திறக்கமுடியாதிருந்தது.

நீண்ட நேரப் போராட்டத்தின் பின் அவர் அதனைத்திறந்து தெளித்தார். நீர்த்துளிகள் கம்பளத்தில் கரும்புள்ளியாய்த்தோற்றம் பெற்றன. அவர் தெளித்தநீர் நிலத்தைத் தொடு முன்னே மாயமாய் மறைந்துபோயின. அந்த நிகழ்வு அவருக்கு நினைவூட்டிய சிலவற்றை அவரால் புரிந்தும் புரிய முடியாமலுமிருந்தது.

ஆசிரீரை மேலும் மேலும் தெளித்தார். போத்தலிலிருந்த அனைத்தையும் உதறி உதறித் தெளித்தார். எஞ்சியிருந்த சூரிய ஒளியினூடாய் வெய்யிலெறிக்கும்போது பெய்யும் ஆவணி மாத மழையாய் நிலத்தில் விழுமுன்னே ஆவியானது நீர்.

காற்று மதகுருவின் அங்கியை அசைத்துக் கொண்டும் சிவப்புக்கம்பளத்தின் மீது தூவப்பட்டிருந்த சோளப்பொரியையும் மகரந்தத்துகள்களையும் வாரிக் கொண்டும் சென்றது. சூழ நின்றவர்கள் கம்பளியால் சுற்றப்பட்டிருந்த பிரேதத்தைக் குழிக்குள் இட்டார்கள். கம்பளியின் இரு அந்தங்களிலும் வரியப்பட்டிருந்த புதிய கயிற்றை அவிழ்த்து விடுவது பற்றி அவர்கள் அக்கறை கொள்ளவில்லை.

சூரியனும் அஸ்தமித்தபோது பிரதான வீதியில் விளக்குகள் எரிய ஆரம்பித்தன. மதகுரு மெதுவாக நடந்து மலையேறுவதை வியோன் கவனித்தான். சிறிது நேரத்தில் உயர்ந்த தடித்த மலைச்சுவர்களுடாக அவரும் மறைந்து போனார்.

தெயோபிலோ கிழவனுக்கு இறுதியில் ஆசிரீர் தெளித்ததில் அவனுக்குப் பரம திருப்தி. அனைத்தும் நலமாய் முடிந்தது பற்றி அவன் மகிழ்ச்சியாயிருந்தான். இனியென்ன கிழவன் மழைமேகங்களை அனுப்புவான் என்பது அவனது நம்பிக்கை.

குறாங்கதை

நாட்டம்

வேல் அமுதன்

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம் தனது ஏழாவது ஆண்டு நிறைவை உலகத்தமிழ் இலக்கிய மாநாடாக நாலு நாட்கள் கொண்டாடுகின்றது என்ற நற்செய்தி கேள்விப்பட்டதும் சரவணன் அகமகிழ்ந்தான். சமூக நிறுவனமொன்று எழுபது ஆண்டுகள் எழுந்து நிற்கிறது என்பது சாதாரண விடயமல்ல. அதனைக் கொண்டாடுவது சமூகக் கடன் என்பது சரவணனின் கருத்து.

அப்படியிருந்தும், சரவணனால் முதல் இரு நாட்களும் மாநாட்டுக்குப் போக முடியவில்லை. சரவணன் வேலை பார்க்கும் வியாபார நிறுவன முதலாளி தமக்குப் பணமுடக்கம், நிலுவை வசூலுக்குப் போய் வர வேண்டுமெனச் சரவணனுக்குக் கண்டிப்பாகப் பணித்ததால் அவன் கடைத்தெருவுக்குக் கவலையோடு போய் இருந்தான்.

சரவணன் போன இடங்களிற் கண்ட காட்சி வேறு. சாக்குப் போக்குச் சொல்லி ஓடுவோரும், டிமிக்கிவிட்டு மாயமாக மறைவோரும், முறையாக லீவு எடுத்துச் செல்லுவோருமாக அனேகர் காணப்பட்டனர். கோவில்களிலும் தொழுநர் கம்மி என அறியக் கூடியதாக இருந்தது.

அப்படி என்ன விசேஷம்? அவர்கள் ஏன் ஆத்துப் பறக்கிறார்கள்? எனச் சரவணன் கேட்டறிந்தபோது வெட்கித் தலை குனிந்தான்! அவன் கேட்டறிந்த செய்தி

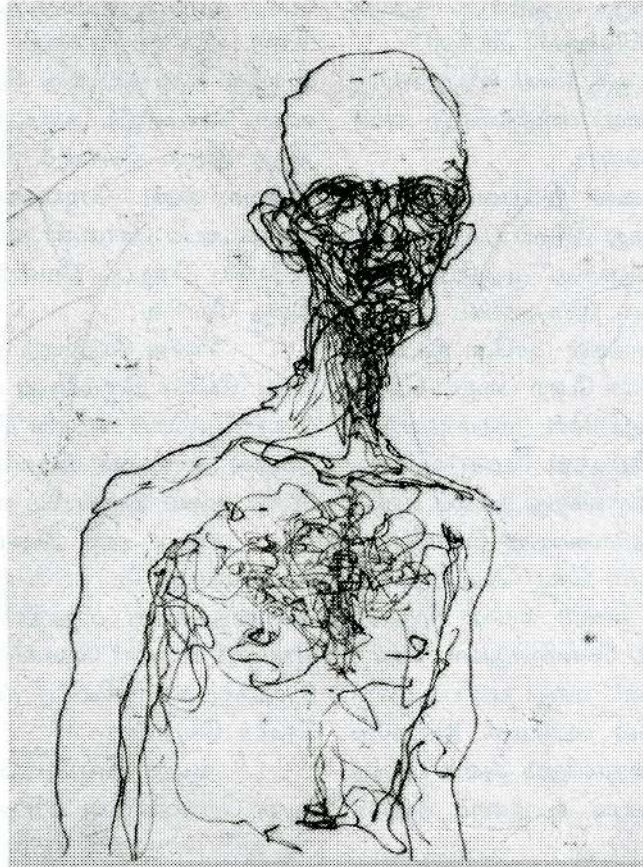
தென்னகச் சினிமாக்காரர்களான சினேகாவும், அவளது இன்றைய வாழ்க்கைத்துணையுமான பிரசன்னாவும் பிரதான வீதியில் ஜவுளிக்கடைத் திறப்புவிழாவுக்கு வருவதாக அறிந்த அவர்களைக் கண்குளிர்ச் கண்டு மகிழ் ஜன வெள்ளம் பெருக்கெடுத்தது.

எல்லா நிறங்களும் கழன்று வரும் ஒளிக்கதிருடன் சூரியன் விடியலைத் தொட்ட தாய் எழுந்து விட்டாள். பக்கத்து வீட்டிலிருந்து தனி வாசனை கொண்ட நல்ல கறி சமைக்கப்படும் நறுமணம் இந்நேரம் அந்த வீடு தாண்டியும் இங்கே அவரது அறைக்குள்ளாகவும் வருகிறது.

இரவு நித்திரை வந்து கண் இறுகிச் சொருகியும் வேலாயுதம் உடனே படுக்கைக்குப் போகவில்லை. மனைவி இறந்து ஒரு வருடம் பூர்த்தியான நாள் இன்று என்ற யோசனையில் இரவு பெருமூச்சு விட்ட கவலை யோடும் அவர் இருந்தார். பூட்டிய கதவுகளுக்கு இடையே விரியும் ஆளற்ற தனிமையின் அறுப்பறுக்கும் வெறுமை காகம் தலை சாய்த்துப் பார்ப்பது போல சில இரவுகளில் அவரைப் பார்க்கின்ற நிலையாகவும் வந்து விடுவதுண்டு. ஆனாலும் நேற்று இரவு என்னவோ எல்லா மன அமைதியையும் அவரிடமிருந்து திருடிக்கொண்டு போன இரவாகவே அப்படியாக அது அமைந்திருந்தது. ஆனாலும் அதிலேயே கிடந்து மூழ்கித் தத்தளித்துப் புலம்புகிற ஒரு நிலைக்குப் போகாமல் “சிவனே” என்று கடவுளிடம் தன் பாரத்தைக் கொடுத்த நிலையில்தான் அவர் பிறகு நித்திரைக்குப் போய் இருந்தார்.

“குளிர்ச்சி நிரம்பிய முகமுடைய சீதேவி அவள்! என்னை விட்டுப்போய்... ம்.. ஒரு வருஷமும் கூட முடிஞ்சும் போயிற்றுது” கட்டிலில் இருந்து எழுந்ததும் இதை நினைத்தபடி ஒரு பெருமூச்சுடன் அவை எல்லாமே இனிதன் மனதிலிருந்து அழிய வேண்டும் என்ற நியதியுடன் வேலாயுதம் தன் காலைக் கடன்களைச் சரி வர நிறைவேற்றும் செயலினைத் தொடர்ந்தார்.

மன அழுத்தத்திற்கும் உடல் சோம்பலுக்கும் சூடாக ஒரு கப் தேநீர் குடித்தால் அவையெல்லாம் தள்ளி

நெஞ்சத்து இரகசியம்

நீ.பி. அருளானந்தம்

நிற்கும். காலையில் வெறுவயிற்றிற்கும் வாய்க்கும் அமுதாய்ச் சேர்வது என்பது அவருக்கென்னவோ இந்த கடு தேத்தண்ணீர்தான்!

குசினிக்குள்ளே போய் இதைத் தயாரித்துக்கொண்டு வெளிவிறாந்தையடிக்கு வந்து அங்கே கதிரையில் இருந்த வாறே தேநீர் குடிக்க ஆரம்பித்தார். வளவுக்குள் உள்ள தென்னைகளில் பட்சிகளின் ஆங்காரமான கூச்சலான கத்தல்கள் இப்போது இல்லை. ஆனால் வெயில் ஏறிய பொழுதில் அணில் கள் மாத்திரம் வேம்பு மரத்தில் இருந்தபடி நெஞ்சிறங்கும் அளவுக்கு மூச்சாகக் கத்திக் கொண்டிருந்தன.

அணில்களின் சத்தத்தைக் கேட்டுக் கொண்டு தேநீர் ருசி பார்த்தலுடன் வேலிப் பக்கம் அவருக்கு கண்பார்வை நீண்டது.

ஏதோவொன்று வேலியில் கிடந்து சுருள்கிறது. என்ன அது? என்ற கேள்வியுடன் தெளிவோடு பார்க்கிறார். மூப்பான கண்பார்வை என்றாலும் அவசியம் இல்லாமல் இதுதான் என்று அவருக்கு அது இப்போது உடனே சந்தித்து விட்டது.

“ஓகோ! இவரே ஆள்

நீர்? எனக்கு இப்ப எல்லாம் மயிலைப்பார்த்தாலும் ஒண்டுதான் உன்யைப் பார்த்தாலும் அது மாதிரி ஒண்டுதான்! ஏதுவும் எனக்கு இப்பவோ வித்தியாசமே இல்ல!” என்று சொல்லியவாறு கருத்த வர்ணமான அதை பின்பு ஒரு வார்த்தையும் வெளிவிடாமல் பார்த்தார். எப்படியாக இருந்தாலும் மூச்சில் வரும் காற்று அவருக்கு கொஞ்சமாகவே அசைந்தது. அந்தப் பாம்பின் ஊர்தலின் தொடரானது வேலி மரக்கிளைகளிலே நழுவி சரிவாக ஊர்ந்து பின் அவரின் பார்வைக்கு தெளிவடையாததாய் தரையிறங்கிக் கடந்து போய்விட்டது.

“போப் போ விட்டுப்பக்கமா இனி வராத என்ன! அப்பிடி இங்கேயாய் உனக்கென்ன ஒரு ஊர்வலம் எண்டு

கேக்கிறார்? உன்னைய விட பவர்புல்லான மனுசரெல்லாம் இப்ப உலகத்தில் நடமாடுறாங்கள் என்று தெரியுமே உனக்கு? இப்ப உன்னை விட அந்த மாதிரியான மனுசர்களைக் கண்டுதானே பயப்பிட வேண்டியும் கிடக்கு!”

இமையாய்ச் சிலையாக ஒரு கணம் இருந்தவாறே பாம்பு போய் மறைந்த தடயத்தைப் பார்த்தவாறே அவர் இதை போசனையோடே சொன்னார்.

“சீ இந்த யன்னல்களை இப்பவா திறந்து வைச்சாலும் சிதறிப் பறந்து வந்து இந்தப் பக்கம் மூடுற தூசிப்படை வீட்டுக்குள்ளயும் வருகுது. முந்திய எங்கட காலம் மாதிரியே இப்பவாகிடக்கு. இப்ப எங்கட நாட்டில சனத்தொகையை விட வாகனங்கள் தானே கூடவாக் கிடக்க இப்படியா அசைஞ்சசைஞ்சு போற பழைய லொறி எல்லாம் கக்கி விடுற புகை மனுசரிண்ட முகம் மறைச்சு மூக்குக்குள்ளயும் அடிச்ச உச்சியிலயும் போய் விரியுது. றோட்டுக்குப் பக்கத்தில் வீடு இருக்கிறது நல்லம் என்று பார்த்தால் இப்ப அது தானே பிரச்சனையாப் போயிட்டுது. வளவுக்கு உள்ளயும் நல்ல மரம் செடி கொடி இல்ல! இன்னும் வேணும் வேணும் என்று காணி முழுக்க கட்டிடமாக கட்டி வைச்சிட்டு வெளிநாடுகள் என்று போயிறுதுகள் என்ற பிள்ளயள்!” என்று தன் பாட்டுக்கு வாய் பேசாது யோசனையிலே மட்டுமாக இதையே பேசுகிறதாக இருந்தபடி, இரு கைகளிலும் ரேகை பதிகிற அளவிற்கு இறுகித் தேய்த்தபடி உஷ்ணம் ஏற்றிக் கொண்டார்.

இந்நேரம் குடை சுருக்கிக் கொண்டு கேற்றடியில் ஒருவர் நிற்கிறதைப் போல அவருக்கு விளங்கியது. “டோக் டொக் டொக்” என்று தட்டும் சத்தம் கேட்டது. “இவர் சங்கிலியன்தான்! வேற ஆர் என்னட்டயா இங்க வாறது” நினைத்துக் கொண்டு “வாறன் நான் வாறன்” என்றவாறு போய் இரும்பு அரைக் கேற்றைத் திறந்தார்.

“வாரும் வாரும் சங்கிலி”

“ஓமாம் வாறன்! என்னவும் வேலாயுதம் நீர் இண்டைக்கப்பா வெளியால நடக்கவெண்டு போகேல்லயே? நீர் போற வாற வீட்டில நிண்டு எப்பிடயும் மதிலுக்கு மேலால ஒருக்கா நானும் பாக்கிறனான்தானே! அது தான் ஆள் என்னப்பா இண்டைக்கு காலேலயா உதாலபோடி போறவர்கள் காணல்ல என்று போட்டு ஒருக்கா உம்மை வந்து பார்ப்போம் எண்டிட்டு இங்கயா வந்தன்” என்று அவர் விரிப்பாக இதை சொல்ல, “என்னிலயா நீர் நல்ல அக்கறைதான் காணும்! நல்லம்தானே இப்பிடி அக்கறையா ஒரு ஆள் எண்டாலும் பாக்கிறதற்கு என்று இங்க வந்து போறதாகவும் இருக்கிறது. தச்சமயம் ஒரு நேரம் ஆள் நான் முடிஞ்சு கிடிஞ்சு போனாலும் என்றை வெளிநாட்டில இருக்கிற பிள்ளையாளுக்கெண்டாலும் அறிவிக்கவெண்டு ஒரு ஆள் வேணும்” என்னவும்?

“ஆ அதெல்லாம் இப்ப வேண்டாத கத! இதுகள அதுகள ஏனப்பா நீர் கதைக்கிறீர்? அதுகள விட்டிடி இப்ப நீர் எனக்கு இதைச் சொல்லும்?”

நீர் ஏன் காணும் இண்டைக்கு நடக்கப் போகேல்லயே? காலேல ஆனந்தமா வெளியால நடந்து பொய் வராட்டி உமக்கு பொழுது விடியாதே! நடந்து போற அந்த இடத்திலயும் அரச மரத்துக்குக் கீழ போய் இருந்து இருபத்தினாலு நிமிஷம் தியானம் பண்ணுறன் என்று சொல்லுநீர். அந்த அரச மரம் என்று நிக்கிறதால அந்த இடம் தியானம் செய்யிற ஆக்களுக்கு இனி இல்லை எண்ட சோக்கான இடமெண்டும் நீர் முதல் எனக்க அப்ப சொன்னீர் தானே? “என்று அவர் கேற்றடி யிலேயே நின்றபடி வேலாயுதத்தை நேரே பார்த்தவாறு இதை சொல்ல

“என்ன கேற்றைத் திறந்த உடனயே என்னட்டயா இப்ப கேக்க இருக்கிறது இந்த அரச மரக் கதையே? இதையெல்லாம் மெல்ல மெல்ல அங்க விறாந்தையில இருந்து ஆறுதலாக் கதைக்கலாம் தானே? அதால அங்க போய் முதல் இருப்பமே வாரும்?”

என்று கண் இமை மூடாத ஒரு சிரிப்புடனும் சொல்லியவாறே நட்போடு அவரை ஒரு கையால் அணைத்தவாறு விறாந்தையடிக்கு அவரை கூட்டிக் கொண்டு சென்றார் வேலாயுதம். அங்கே போய் கதிரையில் இருந்தவுடன் சங்கிலிக்கு முன்னம் கதைக்க கதையினது தொடர் சேர்ந்தது.

ஆஹா இவ்வேளவு பெரிய மூலிகைக் காற்றுத் தரும் தெய்வீகமான மரங்கள் ஒண்டாய் ஒரு இடத்தில் அதுவும் பக்கத்தில் பக்கத்திலயா நிக்கிறதெண்டுறது எவ்வளவு அழர்வமப்பா! கிடைக்குமே எங்கயுமே இப்பிடயா ஒரு இடங்கள்? அந்த மரத்துப் பச்சிலையெல்லாம் மணம் வந்து தாற காற்றாக பிராண வாய்வைத்தானே மிகச் சத்தமாக வெளிவிடும் அதிலும் இந்த அரச மரம் எண்டுறது பகலிலயும் இரவிலயும் கத்த பிராண வாய்வை வெளிவிடுற மரமாகத்தானே வேற எல்லா மரங்களில இருந்தும் சிறந்ததாகவா இருக்குது. இதனாலதானேயப்பா கீதையிலையும் கூட கண்ணனும் மரங்களனைத்திலும் நான் அரசமரம் என்கிறான்.”

“ஓமோம் நீர் இப்பவா சொன்னது எல்லாமே சரிதான்! நல்லா இதையெல்லாம் நீர் அறிஞ்சு கூட வைச்சிருக்கிறீர்! என்டாலும் நான் நடந்து போற அந்த இடம் பார்த்தால் கிட்டத்தான் இருக்கு! ஆனாலும் நீர் ஏன் இப்பிடயா நடக்கிறதற்கு எண்டும் ஒரு நேரத்தை ஒதுக்கேல்ல? என்னோட அந்த இடத்தடிக்கும் நீரும் வந்தால் இப்பிடயான நல்ல மன உடல் சுகபலத்தையும் அடையலாம் தானே?”

“என்ன கறி! கறி! என்ன கறி கறி!”

“என்னவாம் அது சொல்லுது கறி கறியாமோ? மைனாவே அது இப்பிடி அந்த வீட்டில உள்ளவயளிட்டயா கேக்குது,” “ஓமோம் அது அவயளிண்ட வளர்ப்பு மைனாதான்! காலேல அது குளிர்க்குள்ள ஒண்டுமே கதைக்காது கண்டீரோ! ஆனாலும் வெயில் ஏறவா விட்டு அப்பா டிவ்வளவோ அது அப்பிடி இப்பிடி வேற அந்த இந்த

கதையெல்லாம் அது கதைக்கத் துவங்கிடும்!

“உண்ணாணயே?” அவர் கேட்டு விட்டுச் சிரித்தார். வேலாயுதமும் அவர் சிரிக்கத் தானும் சேர்ந்து சிரித்தார். “அதில சங்கிலி இப்ப அந்த வீட்டில நடவடிக்கை என்னடா எண்டா அதைச் சொல்லேக்கிளையே சிரிப்பும் கூட வந்திரும் பாரும்” என்று சொன்னதோடு அடக்க முடியாத சிரிப்பும் வந்தது அவருக்கு. “கிக்கிக்கிக்கிக்” என்றதில் எச்சில் பறந்தது.

“என்னப்பா நீர் மட்டுமே சிரிக்கிறீர்? அந்த கதையை எனக்கும் ஒருக்கா சொல்லிப்போட்டு சிரியுமன்?” அவருக்கும் கண்ணில் ஊறிய நீரோடு ஒளி பளிச்சிட்டது.

“பக்கத்து வீட்டு குடும்பத்தில் உள்ள அவர் சங்கதி என்னென்தா கண்டீரோ ஆள் அவர் கொஞ்சம் தண்ணியும் போடுறவர். அவர் தண்ணியப் போட்டிட்டு வீட்ட வந்தால் மனிசிட்ட எடியேய் இண்டைக்கு என்ன கறி? என்ன கறி? எண்டு சத்தம் போடுவார். அவர் போடுற சத்தம் இங்கயும் எனக்கும் கூட கேக்கும். இதைவிட கொஞ்சம் கனக்கவும் தண்ணியப் போட்டிட்டு அவர் நல்ல மப்பா ஏறினதா வந்தாரெண்டால் ஆள் கொஞ்சம் இருந்தாப்போல அப்பிடி இப்பிடியும் தெரியாதே காதால கேக்க ஏலாத எப்பிடியான தமிழும் கதைப்பார். இதெல்லாம் கேட்டுப் போட்டு அந்த மைனாவும் அவற்றை டைப்பிலயா பிறகு கதை சொல்லத் துவங்கிட்டு. அதால அவர் இப்ப என்ன பண்ணியிருக்கிறார் தெரியுமோ?”

“என்னப்பா விட்டிடீர் கதய சொல்லுமன் என்னெண்டு?”

“அதுதான் பெரிய முஸ்பாத்தியப்பா”

“அதத்தானே நானும் கேக்கிறன் எப்பிடியெண்டு அதை எனக்கும் சொல்லுமன்”

அதென்னண்டா இப்ப அந்த வீட்டில என்ன நடந்திருக்கு எண்டு தெரியுமே.... ஆள் இப்பவா அவர் சங்கிலி குடிக்கிறத இப்ப நிப்பாட்டீட்டார் போலத்தான் கிடக்கு... இப்ப இப்பிடித்தான் அவற்றைய நடவடிக்கை எண்டும் எனக்கு விளங்குது... கதைக்கிற கதை ஒவ்வொண்டையும் அந்த மைனாவுக்குப் பயத்தில் கவனமாகக் கதைக்கிறாராக்கும் எண்டுதான் நானும் நினைக்கிறன்”

“அட சோக்கல்லோ இப்பிடியான ஒரு செய்தி. அப்ப குடிசாரர் வீட்டில இப்பிடி ஒரு மைனா வளத்தா திறம் எண்ட மாதிரியுமெல்லே இருக்கு இந்தக் கதை” “அப்படியா எல்லா இடமும் இதுதான் நடக்கப் போகுதே. சில வீடுகளில நாங்களும்தான் கதைக்கிறோம், அதைத்தானே மயினாவும் கதைக்குது எண்டு போட்டு மைனாவையும் அதுகள் தங்கட குடும்பத்தில் ஒரு அங்கத்தவரா சேர்ந்துக் கொண்டதுமாதிரி சந்தோஷமாவும் சிரிச்சுக்கொண்டும் இருக்குங்கள் தானே?”

“ஓமோம் சிலதுகளுக்கு இது பழக்கமாயும் போயிடும்தான்! என்னவோ உமக்கும் இப்பிடி அப்பிடியாக இதுகளை கேட்டு பிராக்கா பொழுதும் போய்க்

கொண்டிருக்கு. எனக்கெண்டா உம்மை வந்து இங்க பார்க்கேக்கிள்ள மனதுக்கு ஒரு சந்தோஷம் வாறதுதான்! அது எதுக்கெண்டா ஒரு சில பேர் மனுசி செத்துப்போனா பிறகு அப்பிடியே முகத்தையும் கவலை கஷ்டத்தில விழுந்தவன் மாதிரி தொங்கப் போட்டுக் கொண்டு ஒரு மனுசரோடு பேசிப் பறையவே சரியாக் கஷ்டப்படுவாங்கள். பழைய குரங்கு மனுசரிண்ட சித்திரம் போல தாடியும் வளத்துக் கொண்டு பிரேத வாய்வில வீங்கின பிணம் மாதிரி முகம் வீங்கினதா அதைச்சப் போன அளவுக்கு இருப்பாங்கள். ஆனா நீர் வாழ்க்கை இது தான் எண்டு அறிஞ்சு சீவிக்கிறீர். இது தானே அப்பா மனுசருக்கெண்டதா இருக்க வேண்டியது. ஆனாலுமப்பா இப்ப நான் நினைக்கிறது உமக்கு இப்ப நல்லதுக்கெண்டதா சொல்லுறன்.. நீர் அங்க வெளி நாட்டில இருக்கிற உம்முடைய அந்த மகனோட போயிருந்தா அங்க பிள்ளை குட்டியளோட இருந்து பிரச்சனை இல்லாம சீவிக்கலாம் தானே? அது உமக்கு நல்லது தானே என்னவும்”

“ஓம் அது நல்லம்தான் நல்லம் தான்!”

“பின்ன ஓ.... அது நல்லம்தானே.. அப்பிடி சீவியத்தில வெளிநாட்டிலயும் உமக்கும் இருந்ததாய் போகுது..”

“ஓமோம் அப்பிடியாத்தான் பாப்பம் பாப்போம் பிறகு பாப்பம்”

“என்ன பாப்போம் பாப்போம் எண்டுநீர்! எத்தினை தடவை முன்னமும் நான் இதை உம்முடைய சொன்னான். அப்பிடி நான் சொன்ன நேரத்திலை எல்லாம் .. நீர் அப்பிடி இப்பிடி எண்ட ஒரு கதை சாக்குப் போக்குச் சொல்லிக் கொண்டே இருக்கிறீர்! எங்க எந்த நாட்டுக்குப் போனாலும் இந்த வானமும் பூமியும் ஒரே மாதிரிதானே இருக்கும் எண்டுநீர் நீர்! சரி இப்ப நீர் உள்ளதைச் சொல்லும் உமக்கு வெளிநாடு போக விருப்பமில்லையே? “ய்யே... என்னப்பா அந்த வெளிநாடுகள் ஊரை வீட்ட விட்டுப்போட்டு அங்க போய் என்ன நான் செய்ய எனக்கெண்டா துண்டா மனமில்லை”

“மனமில்லையோ! அப்ப இங்க நீர் தனியக் கிடக்கேலுமே இனியும்! வயசுக்கேற்ற செயல்பாடெல்லே இருக்க வேணும்! அது சரி உம்முடைய மகனிட பிள்ளையள் அந்த பேரப் பிள்ளைகள் உம்மோட கதைக்கிறேல்லையோ” சங்கிலி கேட்கவும் வேலாயுதம் ஒரு சிரிப்புச் சிரித்து விட்டுத்தான் பிறகு சொன்னார்.

“ஓமோமோம் கதைக்கிறவயள்”

“அவவின்றை மூத்ததை பெம்புளப் பிள்ளைதான்!”

“ஓ மூத்தது அவளுக்கு பொம்புளப்பிள்ளைதானே!”

“ஆமோ அந்தப் பேரப்பிள்ளைக்கு எத்தினையப்பா வயசு?”

“ஏழு ... ஏழு... இல்லயில்ல எட்டு எட்டு வயசு அவவுக்கு!”

“எட்டே ஆய்.. எட்டே அவவுக்கு?”

“ஓமோமோம்”

“அப்ப நல்லா அது உம்மோட கதைக்கும் என்ன?”

“அப்பாடா அது அந்த மாதிரி பெரிய கதை எல்லாம் கதைக்கும்”

“தமிழும் கதைக்கத் தெரியுமே?” குரலின் ஏற்றம் களைந்த தண்ணீர்க்குளிர்ச்சி தடவின மாதிரி கேட்டார். “ஓ தமிழெண்டா கதைக்கக் கதைக்கத் தெரியாது அவவுக்கு! முதல் முதல் அம்மப்பா எண்டு கதையை துவங்கீற்று, பிறகு டாங் பூங்கா!”

“அட இங்கிலீசே!”

“ஓம் தாய் தமிழாலதான் அவவோட நெடுகவும் கதைக்கிறவ. ஆனா அதுகள் அங்க பள்ளிக்கூடம் போய் அங்க உள்ள பிள்ளையளோட பழகிறதால இங்கிலீசுதான் இங்க வீட்டையும் வந்து கதை கதைக்குதுகள்”

“சரி சரி உப்பிடித்தான் கன இடத்திலயா அங்கின நடக்குது ... அது கிடக்க பேரப்பிள்ளை கதைச்சவ”

“என்னத்தை உம்மட பேரப்பிள்ளை கதையிலய உம்மட்ட ஏதும் கேப்பா கொள்ளவா... இப்ப மூண்டு நாளுக்கு முதல் என்ன உம்மட்டயாக் கேட்டவ?”

“அவ இப்ப மூண்டு நாளுக்கு முதல் எனக்கு என்ன சொன்னவ எண்டு தெரியுமே? என்ன சொன்னவ எண்டு தெரியுமேப்பா” சொல்லிய கையோடு மகிழ்ச்சியில் அவர் உரக்கச் சிரித்தார்.

“என்ன என்றெண்டு எனக்கும் சொல்லலாம்தானே?”

“ஐயையோ பாடும் எனக்கு நேரம் போச்செல்லே சங்கிலி! காலைச் சாப்பாட்டுக்கு பயறு குசினியிலபோய் அவிக்க வேண்டியெல்லே கிடக்கு சாப்பிட”

“அட சரியா நேரம் உமக்குப் போயிட்டுதுதான்! அதைப் பாடும்போய் நீர் அங்க நேரத்துக்கு! அங்க சாப்பாட்டைப்போய் சரிக்கட்டும். அப்ப நானும் போப்போறன்! இன்னொரு நாளைக்கு நான் இங்க ஆறுதலா வாறன்!” என்று சொல்லியவாறு சங்கிலியனும் உடனே வெளிக்கிடத் தயாராகி விட்டார். அவரை கூட்டிச் சென்று கேற்றைத்திறந்து போக விட்டு விட்டு வேலாயுதம் குசினிக்கு வந்தார். சட்டியில் ஊறிக்கிடந்த பயறுக்கு ஒரு துளி உப்புப்போட்டு விட்டு அடுப்பில் வைத்து காஸ் நெருப்பைத் திறந்தார். நெருப்பு எரியவும் யோசனையும் அவருக்குப்போனது.

மூன்று நாளைக்கு முன் பேரப்பிள்ளை தன்னிடம் என்னத்தை தன் கதையில் கேட்டான் என்பதை அவர் இப்போது மீட்டு செய்தார். யோசித்துப் பார்த்தபோது பேரப்பிள்ளை தன்னிடம் அன்போடு கேட்டவை அனைத்தும் அவர் மனதுக்கு இப்போது எல்லாமே இனிப்பான சொற்களாகவே இருந்தன.

அவரின் மனைவி இறந்த சில மாதத்தில் நெருங்கிய உறவுள்ள ஒருத்தி சொன்னாள்

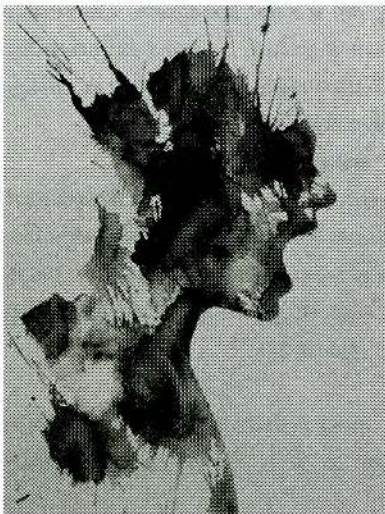
“என்ன செய்யிறது இனியா நீங்கள் உங்கட மனுசிய நினைச்சுக் கொண்டு அப்பிடயே அவவின்ற நினைப்பிலேயே மிச்ச காலத்தை தள்ளுங்கோ” என்றதாக. இன்னொரு உறவினர் தன் ஆய்வுத் தீர்ப்பு மாதிரி இதை சொன்னார். என்னதானப்பா செய்யலாம் இதுகளுக்கு! வாழ்க்கையில் ஒரு ஆள் இருக்க ஓரான் போறது தானே உலகத்தில் நடக்கிற ஒரு சம்பவம்! ஆனாலும் இவர்களை விட என் பேரப்பிள்ளைக்குத்தான் என்னிலே எவ்வளவு ஒரு அக்கறை. எனக்கு அந்தப்பிள்ளை சொல்லுறதக் கேட்டு நடக்கவே விருப்பமில்லை எண்டாலும் என்றை தனிமையின்றை கொடுமையை அந்தச் சின்னப் பிள்ளையே உணர்த்திக்குதே அது எவ்வளவு அக்கறையா பாசமா தெரியுது”

“அம்மப்பா ஏன் நீங்கள் இப்பவும் இன்னொரு கலியாணம் முடிக்கலாம்தானே அம்மப்பா”

அந்தச் சின்ன வயசில இந்த அளவு அறிவு முதிர்ச்சியோட அந்தப்பிள்ளை என்னோட கதைக்கிறதக்கான காரணம் என்றை பேரப்பிள்ளை அவள் வெளிநாட்டிலேயே பிறந்து வளந்ததாகவும் இருக்கலாம்! ஆனாலும் அவள் என்னட கேட்ட கதையை வேறுயாருட்டயும் ஒரு கதைக் காவது இங்க யாருட்டயும் நான் சொல்லேலுமோ”

இப்படி நினைத்ததோடு அவர் பிறகு வேறு ஒரு யோசனையிலும் ஊர்ந்தார். “மகள்தான் இப்பிடி பிள்ளையின்றைச் சொல்லிக் குடுத்தாளோ... அம்மப்பாவிட நீ இப்பிடி கேள் பிள்ளை எண்டு”

பொழிச்சல்

வயிற்றுள் புகையும் பசி
வாழ்க்கையின் வறுமையால்
தள்ளாடி வந்தவன் - வழியில்
தனியொரு மாளிகை
'அன்பு இல்லம்' அதன் பெயர்ப்பலகை
பார்த்தவன் நாவில்
'பனித்துளி' ஊற்றுக்கள்
வெளிக்கதவை
மெதுவாய்த் திறந்தனன் - அந்தோ
பிரளயச் சத்தம்
'பிராண்டல்கள்' நடந்தன
அலறியடித்தவன் குருதி வடிய

புனிதன்

- புனிதன்

குதிக்கால் முட்டிட
எகிறி ஓடினன்
தூரத்தே நின்று
துருவிப் பார்த்தனன்
'அன்பு இல்லம்' அதன்கீழ்
'நாய்கள் கவனம்'
நன்றாய்த் தெரிந்தது!

பசி தீர்க்கும் உணவே நோய் தீர்க்கும் மருந்து

**“புத்தம் புதிய கலைகள் - மஞ்ச
பூதச் செயல்களின் நுட்பங்கள் கூறும்
மெத்த வளருதே மேற்கே - லுந்த
மேன்மைக் கலைகள் தமிழினில் இல்லை”**

என்ற தன் கவிதைவரிகள் மூலம் மகாகவி பாரதி அறிவியல் நூல்கள் தமிழில் இல்லாமையை அல்லது குறைபாட்டினை எண்ணி ஆதங்கப்பட்டான்.

இன்று தமிழ்மொழியில் பல அறிவியல் நூல்களும், அறிவியல் சஞ்சிகைகளும், பருவவெளியீடுகளும், பிரசுரங்களும் தமிழ் நாட்டிலும், ஈழத்திலும் வெளிவருகின்றனவெனினும் அவற்றின் போதாமை இன்னும் தமிழ் மொழிக்குண்டு. அந்த வகையிலே அறிவியல் சார்ந்ததாக - மருத்துவம் எனும் முக்கியமான துறைசார்ந்ததாக ‘பசி தீர்க்கும் உணவே நோய்தீர்க்கும் மருந்து’ எனும் நூலின் வருகை அமைந்திருக்கின்றது.

சுகவாழ்வுக்குத் தேவையான அறிவுரைகள் பழந்தமிழ் ஏடுகளிலே காணப்பட்டாலும் கூட அவை செய்யுள் வடிவங்களிலே உள்ளதால் அவற்றை எல்லோரும் படித்துப் பயன் பெற முடியாது. நோய்களும், நோய்களுக்கான மருந்துகளும் “வாகடம்”களிலே கூறப்பட்டிருந்தாலும் கூட அதில் தேர்ச்சி பெற்றவர்களால்தான் அவற்றைப் படித்துப் புரிந்து கொள்ள முடியும்.

ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சியை எடுத்து நோக்கும் போது முதல் தமிழ் நூலென அறியப்படும் ‘சரசோதிமாலை’ எனும் சோதிட நூலுக்குப் பின்னர் (கி. பி. 1310) வைத்துப்பேசப்படுவது யாழ்ப்பாணத்தில் ஆரியச் சக்கரவர்த்திகள் காலத்தில் (கி.பி. 1250-1621) எழுந்த ‘செகராச சேகரம்’, ‘பரராசசேகரம்’ எனும் வைத்திய நூல்களேயாகும். எனவே மருத்துவத்துறை சார்ந்த நூல்கள் எனும் போது ஈழத்துத் தமிழ் நூல்கள் வரலாற்றில் எமக்கு நீண்டதோர் பாரம்பரியமுண்டு. அத்தகைய பெருமை மிக்க பாரம்பரியப் பின்புலத்தில் ‘பசிதீர்க்கும் உணவே நோய் தீர்க்கும் மருந்து’ எனும் இந் நூலின் வரவைப் பதிவுசெய்யலாம்.

**“நோய்நாடி நோய்முதல் நாடி அநுதணிக்கும்
வாய்நாடி வாய்ப்பச் செயல்”**

என்பது குறள். இப்படியாக மருத்துவச் செய்திகள் பண்டைத் தமிழ்நூல்களில் காணப்பட்டாலும் புலமையுடையோர் மட்டுமே அவற்றைப் புரிதல் கூடும்.

- சொங்கதிரோன்

அதேவேளை
“வாழ்க்கை மந்தம்
வழுதுலங்கா செங்கிரந்தி
கீரை குளுமை - எண்ட
கிளிமொழிக்கு என்ன கறி?”

என்ற மட்டக்களப்புப் பிரதேச நாட்டார் பாடல் தரும் மருத்துவச் செய்தி எல்லோராலும் புரிந்து கொள்ளக் கூடியதாகவுள்ளது.

மேற்கூறப்பட்ட சிந்தனைகளின் அடிப்படையிலே பசிதீர்க்கும் உணவே நோய் தீர்க்கும் மருந்து எனும் நூலை நோக்கும் போது சுகவாழ்க்கைக்குத் தேவையான மிக முக்கியமான உணவுப்பழக்கத்தினை எளியவடிவிலே தொகுத்தும், இலகுவான மொழி நடையிலே அமைத்தும் தருவதால் இதன் சமூகப் பயன்பாடு பாராட்டத்தக்கதாகும். நோய்களைப்பற்றியும், அந்நோய்களுக்குமான மருந்து வகைகளைப் பற்றியும் கூறுவதை விட சுகவாழ்க்கைக்குத் தேவையான உணவு பழக்கவழக்கங்களையும், பண்புகளையும் சிறு பிராயத்திலிருந்தே கடைப்பிடிக்க வேண்டியதன் அவசியத்தை இந்நூல் அதிகம் வற்புறுத்துகிறது. நோய்கள் வராமல் இருப்பதற்கான தற்காப்பு நடவடிக்கைகளை நாம் தவறாது நம் அன்றாட வாழ்வில் உண்ணும் உணவுகளின் மூலம் கடைப்பிடிப்பது அவசியம் என்பதும் இந்நூல் தரும் அறிவுரையாகும்.

இந்நூலாசிரியர் யோகா யோகேந்திரன் அவர்கள் ஆசிரியராகக் கடமையாற்றி ஓய்வு பெற்றவர். தனது ஆசிரிய சேவையிலிருந்து ஓய்வு பெற்றாலும் கூட சமூக சேவையிலிருந்து ஓய்வு பெறக் கூடாது என்ற நல்லெண்ணத்தில் தனது அனுபவங்களினூடாகப் பெற்ற ஆழ்ந்த “ஆரோக்கியம்” சார்ந்த அறிவினை இந்நூலின் மூலமாக இவர் அனைவருக்கும் வழங்கியிருப்பது “யாம் பெற்ற இன்பம். பெறுக இவ்வையகம்” எனும் இவரது மனப்பாங்கினைக் காட்டுகிறது. இவரது இத்தகைய முயற்சி பாராட்டப்பட வேண்டியதொன்றாகும்.

தொடர்பு : திருக்கோவில் யோகா யோகேந்திரன்
'யோகவாசா' கடற்கரைவீதி, திருக்கோவில்
067 2265068, 0773329768

அங்கலாய்ப்பு

- ஒருவா ஒரு -

மூன்று பொதுத் தேர்தல்களில் படுதோல்வியடைந்து 'ஒருமாதிரி' சிறிய வாக்குவித்தியாசத்துடன் (513 வாக்குகள்) வென்று எம்.பி. ஆகிவிட்டேன்.

சற்று நிம்மதிப்பெருமூச்சு விடுமுன்னரே "எனது பிள்ளைக்கு ஒரு வேலை எடுத்து தா!" என்று ஒருவர் "எனது மனைவியின் இடமாற்றத்தைக் கவனியுங்கள்!" என்று ஒரு கணவர், எங்களது ஊர்க்கோயிலை திருத்த நிதி உதவி செய்யுங்கள்" என்று சில கணவர்கள்..... இப்படி ஒரே நச்சரிப்பு!

என் பாடு பெரும் பாடாக இருக்கிறது! கடந்த மூன்று தேர்தல் களிலும் செலவழித்த பணத்தை மீட்டெடுப்பது எப்படி? காணி, வீடு, நகைகள் அனைத்தும் அடைவில்! எல்லாப்பக்கமும் கடன். அவற்றை எப்படியாவது அடைக்கவேண்டும்!

எனது கட்சியைச் சேர்ந்த "சீனியர்" அமைச்சர் எனக்கு எப்படியாவது துணை அமைச்சர் பதவி எடுத்து தருவதாக உறுதியளித்துள்ளார். அவருக்கும் 'ஏதாவது' செய்ய வேண்டும்!

இத்தனை பிரச்சனைகளும் தீர உழைக்கவேண்டும். எப்படியாவது, எந்தவழியிலாவது உழைக்கவேண்டும்! அதுவும் ஐந்து வருடங்களில் உழைத்தாகவேண்டும், ஏனென்றால்! அடுத்ததேர்தலில் மீண்டும் தோற்றுவிட்டால்... மற்றும் எனது ஆளும்கட்சி அடுத்த முறை ஆட்சிக்கு வராவிட்டால்...

எனவே எப்படியாவது இந்த ஐந்து வருடங்களில் உழைத்தேயாக வேண்டும்! அதற்கு ஒரே ஒரு வழி - எனது தொகுதிப்பக்கம் இப்போதைக்கு போகாமல் விடுவதே! சற்று உழைத்த பின்னர், கடன்களை அடைத்த பின்னர், துணை அமைச்சர் ஆனபின்னர் அடுத்த தேர்தல் நெருங்கும் போது ஊருக்குப் போவேன்! எனது அருமை மக்களை சந்திப்பேன்! இது உறுதி!

பொழிச்சல்

எமழுக்கு

கட்டார்வாசி தங்கயுவன்

விடியுமா என்று விடிந்த பொழுதை விழித்துப் பார்க்கும் வெளிநாட்டு வாசிகளின் தாடித்து வாழும் துயரங்கள் அறிந்தால் துப்புரவு செய்ய வெளிநாடு வருவாயா.

அடிக்கிற வெயிலுல தேகங்கள் வா அளவில்லா கூலால் நடுக்கம் உண்டாக படித்த உன் படிப்பு நினைத்து நீ பார்க்க படைத்திட்ட இறைவனும் பரிதாபம் பாரான்.

நடுங்கிடும் காய்ச்சலும் தாய் மடிதேடும் நாவெல்லாம் வரண்டு கண்ணீர்தான் மிஞ்சும் கட்டிட வேலைக்கும் சென்றிட வேண்டும் கஸ்ரத்தினால் உந்தன் வாய்நாளே போகும்

மெழுகாக உருக உன் ஒளி மட்டும் தெரியும் மேகமாய் வாழ்வை இருள் வந்து மறைக்கும் வாழ்ந்திட என்று நீ வெளிநாடு வந்து வாழ்நாளை தொலைத்து வாழ்வதுவும் நன்றோ?

எனது பக்கங்களை
நீ பார்ப்பதற்கும்
உனது பக்கங்களை
நான் பார்ப்பதற்கும்
அவசியமே இல்லை

ஒவ்வொருவருக்கும்...
பக்கங்கள் உண்டு
“வீட்டுக்கு வீடு வாசற்படி”

சரி செய்வதற்கே
சாவு வரை போராட்டம்

அதற்குள் ஏன்?
அடுத்தவன் பானையில்
அகப்பை போடுவான்.

எமது அகப் பையின்
அழுக்குகளை அழகாக்க

பக்கங்களை

பயணத்தல்

- கதிரவன் த. இன்பராசா

ஆண்டுகள் போதாது,
அடுத்தவர் மடுவைக் கிளரியே
ஆண்டுகளைக் கடக்கின்றோம்.

அவனுக்கு நீ கறுப்பாடு
உனக்கு அவன் கறுப்பாடு
ஆளை ஆள் அறுப்பதிலே பெரும்பாடு.

போதும் நிறுத்துங்கள்!
உங்களை முதல் திருத்துங்கள்!

தூவட்டுவகை

கருவண்டு மலர்மீது
கசிகின்ற நறையுண்டு
மருள்கின்ற சிறுபோதும்
உருள்கின்ற உலகே.

உருள்கின்ற அதுபோதும்
நிகழ்கின்ற செயல்கண்டு
ஒருகோடி தூயர் உன்னை
நிறைவாக வாட்ட....

பனிச்சேலை தனைப்போர்த்தி
வெயிற்கானல் நீராடி
வருகின்ற மனிதங்கள்
உருகுகின்ற தறிவாய்

கடையாணி கழருண்ட
நடைவண்டி என அன்னார்
கலுழ்கின்ற விழிநீர் உன்
இளமேனி தழுவும்.

அதுவொன்று நிகழாத
புதிதொன்று தரவென்று
அரள்கின்ற சிலமன்கள்
செயலையும் அறிவாய்.

எதிர்வந்து அனலூட்டம்
தருகின்ற புயல்வான்கள்
எதுவென்று விரிவான
தெளிவும் நீ பெறுவாய்.

முகிலிங்கு கருவுண்டு
மனமொன்றி நிகழ்கின்ற
பிரசவம் உன்மீது
தவறாது நிகழும்.

- நீலா பாலன்

தமிழன்பு

தபாற்காரனின் மணியொலியோடு ஓடிச்சென்று கடிதத்தை வாங்கக் கைகளை நீட்டுகிறாள் சின்னவள். சின்னவளின் சின்னப்பருவம் கடிதத்தை வாங்குவதில் அந்தனை ஆர்வம் 'பதிவுத் தபாலாம், பெரியவங்கடத்தான் கொடுக்கோணாமாம்' சென்றவேகத்தில் திரும்பிக்கொண்டே தபாற்காரனின் உத்தரவை மொழிபெயர்க்கும் அந்தச் சின்னப் பருவம்.

அளைந்த அரிசியை அப்படியே வைத்துவிட்டு கைகளை உதறிக்கொண்டே தபாற்காரனின் அருகில் சென்று அந்தக் கடதாசித்துண்டை வாங்கி அவன் காட்டிய இடத்தில் நிதானமாக "சந்தரி" என்று கையெழுத்துப் போட்டு நிமிர்ந்தபோது, சின்னவள் கையில் கடிதம். அவளுக்கு அவ்வளவு அவசரம். சின்னவளிடம் கடிதத்தை வாங்கி உடைத்தபோது அது ஆங்கிலக் கடிதமானது. ஏமாற்றம் ஒருபுறம் ஆவலோ அதிகமாயிற்று.

எப்படி வாசிப்பது ?...

பின்னேரமாகும்வரை கொஞ்சமும் சாயாது பொறுமையாயிருந்து நேரம் வந்ததும் சின்னவளை இடுப்பில் தாங்கி ஓட்டமும் நடையுமாய் ஒழுங்கைக்கால் நடந்து தருமராசா அண்ணனின் விறாந்தையில் நிற்கிறாள் சந்தரி.

வெளியால் வந்த தருமராசா கடிதத்தை வாங்கி முணுமுணுத்தபடியே வாசித்து முடித்த பெருமிதத்தில் சந்தரியிடம் 'இவன் வேலைக்குப் போட்டவனா?'

ஓமண்ண... மாமாட வேலையக் கேட்டு கடிதம் எழுதினவரு... ரெயில்வே கங்காணி வேல..... கிடைக்கும் என்னுதான் எல்லாரும் சொன்னாங்க....' சந்தரி விளக்கமாக கூறுகிறாள்.

"ஓம் புள்ள அவன்ட அப்பா வேல செய்ததால அந்த வேலய அவனுக்குக் கொடுக்கப்போறாங்க.... நாளயன்டக்கி மருதானைக்கு வரட்டாம்...."

"போனா வேலதான் போல... உடனே போகச் சொல்லு...."

"எங்க அண்ண ?... இவர் பாத்துப் பாத்து இருந்து போட்டு ஒரு வேலையும் செரிவராததால முந்தநாள்தான் நைட் கோச்சில கொழும்புக்குப் போனவர். வேற ஒண்டும் செய்ய ஏலாததால வெளிநாட்டுக்கு போகத்தான் போனவர்...."

சந்தரிக்கு ஒரே யோசனை எப்பிடி அவருக்கு விசளம் சொல்லுற...

இவர் எங்க நிக்கிறாரோ ? தந்தி அடிக்கிற என்டாலும் யாருக்கெண்டு தந்தியடிக்கிற....

போஸ்டர் ஒப்பிசுக்கு போய்த்தான் டெலிபோண் கதைக்கணும்... அதுவும் யாருக்கெண்டு போண் எடுக்கிற....

நைட் கோச்சி ஆறு முப்பந்தஞ்சிக்கு போகும். அங்க போய் யாரிட்டயாவது சொல்லி அனுப்புற என்டாலும்.... இவர் எங்க சந்திக்கிற..... எங்க நிக்காரோ தெரியாதே....

நாளைக்கு காலம்புற சீட்டிபி பஸ்சில கடிதம் கொடுத்து அனுப்பலாம்... எங்க இவர்ச் சந்திக்கிற....

ஒரு வழியும் இல்ல....

பஸ்சில போனா செக்பொயின்ட் பயத்தில ஐடன்டி காட்டையும் எடுத்திட்டு ரெயின்ல போனவர்... ரெயின் என்டா மன்னம்பிட்டியில மட்டும்தான் செக் பண்ணுவாங்க... மூணாம் வகுப்பில சீட்டும் கிடைச்சது.....

என்ன செய்யிற... விசளம் சொல்லி அனுப்ப ஒரு வழியும் இல்ல... வந்தாக் கண்டுக்க வேண்டியதுதான்....

ஒவ்வொரு நாளும் பகலும் இரவும் விரைவாய் நகர சந்தரியின் கண்கள் தேடும் கடப்படியில் கணவன் வரவில் எதுவும் நிகழா நிலைதொடர..... விசளம் சொல்ல வழியில்லாமலே பத்து நாட்கள் கடந்தன.

சின்னவளைப் பள்ளிக்கு அனுப்பிவிட்டு சின்ன வனைக் கழுவ தண்ணிய எடுத்து வைத்துவிட்டு நிமிர கையில் பையுடன் கணவன் வாசலில் வர ஒருவகை மகிழ்ச்சி அவளில்...

ரெயின்ல வந்து பஸ்சு பிடிச்சி இறங்கி இஞ்சால நடந்துவாறார் போல.. சிரித்துக்கொண்டே உங்களுக்கு வேலைக்கு கடிதம் வந்திருக்க்படா... ரெயில்வே கங்காணி வேலயாம்... நல்லம்தானே... ஊரோட இருக்கலாம்...."

அவனுக்கு மகிழ்ச்சியல்ல.. அதிர்ச்சி....

"சவூதிக்குப் போக எல்லாம் செஞ்சாச்சி....." சொல்லிக் கொண்டே கடிதத்தைப் பார்க்கிறான். திகதி தெரிகிறது. தான் அழைக்கப்பட்டு எட்டு நாட்கள் ஆகிவிட்டது. மெதுவாக உள்ளே சென்று உட்கார்ந்து கொண்டே இனி ஒண்டும் செய்யேலா... டிக்கேட்டும் போட்டாச்சி..... நாளையண்டைக்கி பிளைட்.... நான் போய்ப் பாக்கிறன்.... இல்லாட்டி அண்டைக்கி இரவைக்கே சவூதிக்கு போறதான்..... வேற என்ன செய்யலாம்....."

பேரப்பிள்ளைய ஸ்கொலசிப் கிளாசில விட்டுத்து சைக்கிள திருப்பி எடுக்கக்குள்ள கேன்ட்போண் ஒலிக்கிறது.....

'கலோ...!' என்ன பாலன் அண்ணே...! இண்டைக்கு வேலைக்கு வாறதானே.... ? அத்திவாரம் வெட்டணும் கெதியா வாங்க...! மேசன் அழைக்கிறான். கூலி வேலைதான்....

பொழுதுபட்டா ஆயிரம் ரூபா..... ஒரு தருவாங்க... என்ன செய்யிற இந்த வயதிலயும் கஸ்டப்பட்டு வேல செய்யத்தான் வேணும்.... இல்லாட்டி ஆரிட்டக் கேக்கிற....

இப்ப இருக்கிற இந்த கேன்ட்போண் அப்ப இருந்திருந்தா.... ரெயில்வேல கங்காணியா வேல செய்து இப்ப பென்சன் எடுத்திட்டு நிம்மதியா காலாட்டித்து இருந்திருப்பன்.

வளசல் வீரகேடடி

- மிதுவன்

எண்ட அப்பப்பாட காலத்தில வெள்ளக்காரணுகள் கல்லடிப்பாலத்தக் கட்டினதாமெண்டு அப்பா நீட்டுக்கும் சொல்லுவார். அந்தப் பாலத்துக்குள்ளால போறதெண்டா சின்ன வயசில எனக்குச் சரியான பயம். பெரிய ஆழமான மட்டக்களப்பு வாவிக்குமேலால கட்டியிருக்கிற இந்தப் பாலம் வாயிருந்தா எத்தனையோ ஆயிரம் ஆயிரம் உண்மைகள் சொல்லும்.

கல்லடிப் பாலத்தக் "காதலர் பாலமெண்டும்" சொல்லுவாங்க. எத்தனையோ காதல் ஜோடிகள் சேர்ந்துவாழ முடியாம. இந்தப்பாலத்திலிருந்து விழுந்து செத்துப் போயிருக்கிறார்கள்.

நம்மட காத்தான்குடியச் சேந்த ஒரு முஸ்லிம் பொடியனும் மட்டக்களப்புச் சேர்ந்த ஒரு தமிழ் பொட்டையும் உயிருக்குயிராக் காதலிச்சி, சேந்துவாழ முடியாம இந்தப்பாலத்திலிருந்து குதிச்சிச் செத்துப்போன சோக சம்பவமும் இந்தப்பாலத்தில்தான் நடந்திருக்கு. இப்படிப்பல ஜோடிகள். இந்தப்பாலத்தில நிண்டு விளையாட்டாகத் தூண்டில் போட்ட ஒரு சின்னப் பொடியண்ட தூண்டிலில அகப்பட்டுக் கொண்ட ஒரு பாரிய வேளாமின், மீனவர்களெல்லாம் ஒன்று சேர்ந்து "மண்டா"வால ஏறிஞ்சி புடிச்சதும் இந்தக் கல்லடிப்பாலத்தில்தான்.

இவைமட்டுமில்ல நம்மட நாடறிஞ்ச நல்ல கவிஞன் "ராஜபாரதி"யும் இந்தப்பாலத்தில இருந்துதான் துள்ளிப்பாஞ்சி உசிர மாய்த்துக் கொண்டான். இப்படியெல்லாம் சோகக்கதைகள் சொல்லுற இந்தப் பாலத்தப் புதிசாக் கட்டிய பிறகும் பாலத்தில் இருந்து குதிச்சி தற்கொலை செய்யிற விசயம் தொடர் கதையாக இருக்கிறதுதான் எண்ட கவல. கிட்டடியில எஞ்சினியர் பொடியன் ஒருவனும் இப்படிச் செத்துப் போயித்தானாம்.

இந்தப் பாலத்தடியில ஒரு 'தாஜ்மஹால்' கட்ட வேணுமெண்டு நான் அப்பவே நினைச்சிருந்தன். காதலர்கள் ஒருத்தரும் உயிர் தப்பல்ல. அது ஒரு விசயம். அடுத்தது நம்மட கையிலயும் காசில்ல, இந்தப்புதிய பாலமும் இப்படியான பாவங்கள் செய்ய இடம்கொடுக்காம ஏதாவது நல்ல காரியங்களைச் செய்ய உதவி செய்தா நல்லது. அப்பசரி! நிண்டுக்கோ நானும் கல்லடிப்பாலப் பக்கம்தான் போறன். தற்கொலை செய்யிறதாக்கில்ல. காத்துவாங்கத்தான்.

புக்களே

காதல் செய்யுங்கள்

- ஆ.சி. கந்தராஜா

செல்லத்துரை அண்ணைக்கு “ஹெளஸிங் கொமிஷன்” வீடு கிடைத்து விட்டது...! அதுதான் அன்றைய மூத்தோர் ஒன்றுசூடலில், முக்கிய “பேசு”பொருள்.

செல்லத்துரை அண்ணை சிட்னிக்கு புலம் பெயர்ந்து வந்து இரண்டு வருடங்கள்தான் ஆகிறது. அதற்குள் எப்படி ‘ஹெளஸிங் கொமிஷன்’ வீடு கிடைத்தது? என மூத்தவர்கள் மூக்கில் விரலை வைத்தார்கள். சிலருக்கு இது ஆச்சரியம், பலருக்கோ பெரும் ஆதங்கம். மொத்தத்தில் எல்லோருடைய வயிறும் இதனால் புகைந்தது. பெற்றோர் பிள்ளைகள் இணைப்பு விசாவில் ஆஸ்திரேலியா வருபவர்களுக்கு 104 கிழமைகளின் பின்னர், “சென்ஸிவ்” பென்ஷன் கிடைக்கும். இது தானாகவே நடக்கும் சங்கதி. ஆனால் பென்ஷனுடன் செல்லத்துரை அண்ணைக்கு ‘ஹெளஸிங் கொமிஷன்’ வீடும் கிடைத்ததைத்தான், பலராலும் விளங்கிக் கொள்ள முடியவில்லை.

செல்லத்துரை அண்ணை, ஊரிலேயே வலு சுழியன். கமத்தொழில் சங்கம், கிராம அபிவிருத்தி சங்கம், சனசமூக நிலையம் என, அவர் வன்னியில் ஆதிக்கம் செலுத்தாத அமைப்புக்கள் இல்லை. அந்த அருபவம் ஆஸ்திரேலியாவிலும் கைகொடுத்ததால் பிடிக்கிறவனைப் பிடித்துச் சட்டத்திலுள்ள ஓட்டைகளில் புகுந்து விளையாடி, அரசாங்கத்துக்குச் சொந்தமான ‘ஹெளஸிங் கொமிஷன்’

வீட்டைப் பெற்றுவிட்டார். அதுவும் விசாலமான காணியுடன் ஒரு தனி வீடு!

இரு வாரங்களுக்கு ஒருமுறை, செல்லத்துரை அண்ணைக்கும், மனைவி தங்கம்மா அக்காவுக்கும் 1322 டொலர்கள் பென்சன் கிடைக்கிறது. அதில் மிகச் சொற்ப தொகையையே வீட்டு வாடகை. குறைந்த கட்டணத்தில் நாள் முழுவதும் ரெயினிலும், பஸ்ஸிலும் சுற்றித் திரிய மேலதிக வசதி. பிறகென்ன? ராஜ வாழ்க்கைதான்!

செல்லத்துரை அண்ணையின் பூர்வீகம் யாழ்ப்பாணம் என்றாலும் சிறிமாவோ அரசாங்க காலத்தில் கமம் செய்யவென, முத்தையன் கட்டில் குடியேறியதால் அவர் எப்பொழுதும் தன்னை “வன்னியான்” என்றே சொல்லிக் கொள்வார். ஈழப் போராட்டத்துக்கு முன்னர் வன்னியில் இயங்கிய யாழ் எதிர்ப்புச் சங்கத்தின் நிரந்தர தலைவரும் இவரே. அரசாங்கம் கொடுத்த காணிக்கு மேலதிகமாக, அடாத்தாகக் காட்டை வெட்டி கமம் செய்து தனது ஒரே மகனையும் பாக்குத்தருக்கு படிப்பிச்சுப் போட்டார். மருமகனும் பாக்குத்தர்தான், ஆனால் யாழ்ப்பாணம்!

ஆடின காலும் பேசிய வாயும் ஓயாது என்பார்கள். செல்லத்துரை அண்ணை இங்கும் தனக்கு கிடைத்த வீட்டின் பின் வளவில், ஊரில் தனக்கு பரிச்சயமான மரம் செடி கொடிகளை நட்டு வளர்க்கத் துவங்கினார்.

ஆஸ்திரேலிய சீதோஸ்ண நிலைக்கு சில மரங்கள் குறண்டிப்போகும். உடனே என்னைத் தொடர்பு கொள்வார். ஜனவரி 26ம் திகதி, ஆஸ்திரேலியா தினம். சிட்னியில் அன்று அரச விடுமுறை.

என்னுடைய மனைவி மெல் பனில் வசிக்கும் மகள் வீட்டுக்குப் போக, நான் சோம்பலை அடைகாத்து வீட்டில் பொழுதைப் போக்கினேன். காலை பத்து மணி இருக்கும். கைத்தொலைபேசி சிணுங்கியது. மறு முனையில் செல்லத்துரை அண்ணை.

இண்டைக்கு வீட்டிலை நண்டுக்கறி தம்பி, மத்தியானச் சாப்பாட்டுக்கு வந்திட்டுப் போவன், என படு கரிசனையாக அழைத்தார்.

சோழியன் குடுமி சும்மா ஆடாதென்பது எனக்குத் தெரியும். இருந்தாலும் தங்கம்மா அக்காவின் கைப்பக்குவத்தில் சமைக்கப்படும் காரமான நண்டுக்கறியை நினைத்த தும் நாக்கில் ஐலம் ஊறியது. அடுத்த அரை மணி நேரத்தில் செல்லத்துரை அண்ணை வீட்டில் ஆஜரானேன்.

நண்டுக்கறி முக்கைத் துளைத்தது. தங்கம்மா அக்கா நண்டுக்கறிக்குத் தோதாக குசினியில் முருங்கை இலைச் சொதி வைத்துக்கொண்டு நின்றார்.

பின் வளவில், புடலங்கொடிக்கு தண்ணீர் விட்டபடி, இஞ்சாலை வாதுப்பி, எனக் குரல் கொடுத்தார் செல்லத்துரை அண்ணை.

நல்ல விசாலமான காணி. குடிபுகுந்த சில மாதங்களுக்குள் வளவைச் சோலையாக்கியிருந்தார். கனகாம்பரம், மல்லிகை, நித்திய கல்யாணி என வன்னியில் அவர் நாட்டி வளர்த்த பூமரங்கள் முன்வளவிலும், பின்வளவில் மரக்கறி செடிகள் ஒருபுறமும் வேலியோரமாக கறி மொந்தன் வாழையும் செளித்து வளர்ந்து நின்றன. தோதான இடத்தில் கொடிகளை நட்டுவளர்த்து, புடலை படர அழகான பந்தலும் அமைத்திருந்தார். பின்வளவில் நட்ட கத்தரி வெண்டி மிளகாய் செடிகள் அனைத்தும் காய்த்துக் குலுங்கி மதமதப்பாக நின்றன. வாழைகளும் வஞ்சகம் செய்யவில்லை.

வணக்கம் அண்ணை! வன்னியை அப்பிடியே வேரோடை கிளப்பி வந்து, பின் வளவிலை வைச்சிருக்கிறியள், என பேச்சை ஆரம்பித்தேன்.

அது சரிதானடா தம்பி, பாவலும் புடலையும் பூசனியும்தான் எனக்கு “டிமிக்கி” விடுகினம். நிறையப் பூக்குது, ஆனால் பிஞ்சு பிடிக்குதில்லை, என நேரடியாகவே

அன்று விரிந்த ஆண்பூவை பறித்து, அதன் இதழ்களை அகற்றினால் மகரந்தப்பை துலக்கமாகத் தெரியும். அதை பெண்பூவில் ஒத்திவிடலாம். பூரணமான விளைவைப் பெற, ஒரு சிறிய தூரிகையால் மகரந்தப் பையை வருடினால் மகரந்த மணிகள் தூரிகையின் முடியில் ஒட்டிக்கொள்ளும். அதை பெண்பூவின் குறியில் தடவிவிடலாம்.

விஷயத்துக்கு வந்தார் செல்லத்துரை அண்ணை.

நிறையக் காய்க்க, செடிகொடிகளுக்கு கலியாணம் கட்டி வைக்க வேணும், என்றேன் நான். சிரிக்காமல் என்னுடைய பகிடிக்கு(!) எந்தவித ரியாக்ஷனையும் காட்டாது, விஷயத்துக்கு வா என்றார், படு சீரியஸ்ஸாக. எப்பொழுதும் தன்னுடைய விஷயத்தில் அவர் கண்ணாயிருப்பார். அதுதான் அவரது பலம்!

நண்டுக்கறி வாசனை பின் வளவுக்கும் பரவ, எனக்கு வயிற்றைக் கிள்ளியது. நேரத்தை மினக் கடுத்தாமல், அவருக்கு விளங்கக்கூடிய மொழியில் நான் சொல்லத் துவங்கினேன். பூக்களில் இரண்டு வகைகள் உண்டு. ஒன்று, ‘ஒருலிங்கப்பூக்கள்’ மற்றது “இருலிங்கப்பூக்கள்”. விங்கம்..? ஆண் மகரந்தமும் பெண் சூலகமும் ஒரே பூவில் இருந்தால் அவை இருலிங்கப்பூக்கள். ஆண் மகரந்தம் தனியாக ஒரு பூவிலும், பெண் சூலகம் தனியாக வேறொரு பூவிலுமிருந்தால், அவை ஒருலிங்கப் பூக்கள். விவசாயிகள் வேறு விதமாக இவற்றை ஆண்பூக்கள், பெண் பூக்கள் எனவும் சொல்வார்கள்.

ஓ! புடலை, பாவல், பூசனிவகை, பீர்க்கு, செக்கறி அனைத்தும் ஒரே குடும்ப தாவரங்கள் (குக்குபிற்றாஷி குடும்பம்). இத்தாவரங்களில் ஆண்பூக்களும் பெண் பூக்களும் ஒரே கொடியில், ஆனால் பிறம்பு பிறம்பாக இருக்கும். இப்படி இரண்டு வகைப் பூக்களும் ஒரே தாவரத்தில் இருந்தால் அவற்றை ஓரில்ல தாவரம் என்பார்கள்.

ஓஹோ...!

பனையிலும் பேர்ச்சையிலும் ஆண்பூக்களும் பெண் பூக்களும், வேறு வேறு மரங்களில் காணப்படும். இவை ஆண்மரம், பெண் மரம் எனவும் ஈரில்லத் தாவரம் எனவும் அழைப்பார்கள்.

எட அப்பு, நானென்ன, தாவரவியல் சோதனை எடுக்கவே விரிவுரை நடத்துறாய்? உன்ரை அறிவியல் விளக்கங்களை ஒருபக்கம் விட்டிட்டு, புடலை, பாவல், பூசனி விஷயத்துக்கு வா என, கருமத்தில் கண்ணாய் இருந்தார் செல்லத்துரை அண்ணை.

இது பழக்க தோஷம் அண்ணை. காலாதிகாலமாய் இதையே திரும்ப திரும்ப படிப்பிக்கிறதாலை, வாயைத் திறந்தால் “ஓட்டமற்றிக்காக” எல்லாம் வந்திடுது. புடலை, பாவல், பூசனி வகைத் தாவரங்களில் முதலில் பூப்பது

ஆண்பூக்கள். சற்று தாமதமாகவே பெண்பூக்கள் தோன்றும். இதை கொஞ்சம் விரிவாய் சொல்லு தம்பி.

குத்துமதிப்பாகச் சொன்னால் பத்து ஆண் பூக்களுக்கு ஒரு பெண்பூ (10:1) என்ற வகிதத்திலேயே புடலை, பாவல், பூசனி வகைக் கொடிகளில், பூக்கள் தோன்றும்.

அது சரி, என்றை புடலங் கொடியிலை வெள்ளை வெள்ளையாய் ஊரிப்பட்ட பூக்கள் விரிஞ்சிருக்கு. இதிலை ஆண்பூ எது? பெண் பூ எது?

புவின் அடிப்பகுதி (பூக்காம்புக்கு மேலே) சின்ன புடலங்காய் போல தடித்திருந்தால் அவை பெண் பூக்கள். (பாவல் பெண்பூவில் சின்ன பாவல் காய் போல தடித்திருக்கும்) இது குக்குப்பிற்றாஷி குடும்ப தாவரங்கள் அனைத்துக்கும் பொதுவானது.

நீ சொல்லுற விளக்கமெல்லாம் விளங்குது. இனி, பிஞ்சு பிடிக்கிறதுக்கு என்ன வழி எனச் சொல்லு. மகரந்த மணிகள், பெண் குறிக்கு கடத்தப்பட்டு சூலகத்தை அடைந்தால் மாத்திரமே சூலகம் கருக்கட்டி, காயாக மாறும். ஓகே

மகரந்தச் சேர்க்கை, பெரும்பாலும் காற்றாலும் பூச்சிகளாலும் நடைபெறும். பூச்சிகளால் நடக்கும் தாவரங்களின் பூக்கள் கவர்ச்சிகரமான நிறம் கொண்ட இதழ்களையும் அதிக தேனையும் கொண்டிருக்கும்.

புடலங் கொடியின் பூக்கள் பெரும்பாலும் இரவில் மலரும். அதனால்தான் அவை பூச்சிகளுக்கு இரவில் தெரியும் வண்ணம் பால் வெள்ளை நிறமாக இருக்கிறது. தம்பி, நான் கேட்ட கேள்விக்கு நீ இன்னும் மறுமொழி சொல்வேயில்லை, சுத்தி வளைக்காமல் விஷயத்துக்கு வா, என மீண்டும் அவசரப் படுத்தினார் செல்லத்துரை அண்ணை.

புடலை, பாவல், பூசனி வகைத் தாவரங்களில் பத்துவீதமான பூக்களே காயாகும். அதுவும், பெண் பூக்களில் பூச்சிகள் மூலம் மகரந்தச்சேர்க்கை நடந்து, சூலகம் கருக்கட்டினால் மாத்திரம் பிஞ்சு பிடிக்கும். அதற்காகத்தான் விவசாயிகள் பண்ணைகள், தோட்டங்களில் தேனீக்கள் வளர்ப்பது.

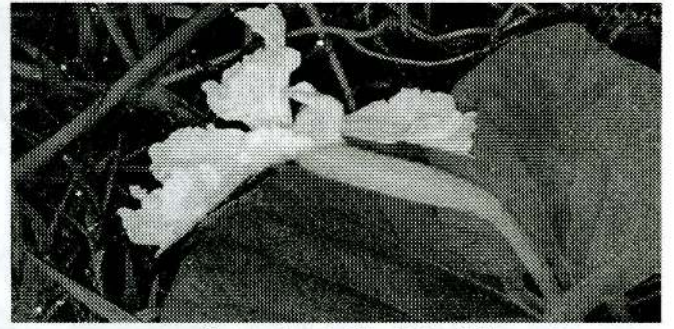
குடியிருப்பு பகுதிகளில், தேனீக்களின் வரத்துக் குறைவு இதற்கு மாற்று வழி ஏதேனும்? அதற்காகத்தான் “பூக்களுக்கு கலியாணம் கட்டி வைக்கவேணும்”.

இதே பகிடிக்கு(!), முன்னர் சிரிக்காத செல்லத்துரை அண்ணை இப்பொழுது தன்னை மறந்து, வாய்விட்டு சிரித்தார்.

நான் தொடர்ந்தேன்.

அன்று விரிந்த ஆண்பூவை பறித்து, அதன் இதழ்களை அகற்றினால் மகரந்தப்பை துலக்கமாகத் தெரியும். அதை பெண்பூவில் ஒத்திவிடலாம்.

பூரணமான விளைவைப் பெற, ஒரு சிறிய தூரிகையால் மகரந்தப் பையை வருடினால் மகரந்த மணிகள் தூரிகையின் முடியில் ஒட்டிக்கொள்ளும். அதை பெண்பூவின் குறியில் தடவிவிடலாம்.

புடலையின் பூக்கள் இரவில் விரிவதால் மகரந்த மணிகள் வெய்யில் வெப்பத்துக்கு காய முன்னர் அதிகாலையிலேயே இதைச் செய்யவேண்டும்.

நிஜமாகவா? வயதுபோன நேரத்திலை, அதுவும் விடியக்காலமை எழும்பி இதைச் செய்யச் சொல்லுறாய், எனக் கண் சிமிட்டிய செல்லத்துரை அண்ணை, கத்தரி, மிளகாய், வெண்டிப் பாத்திக்கு என்னைக் கூட்டிச் சென்றார். அவர் அங்கு என்ன கேட்கப் போகிறார் என்று எனக்குத் தெரியும். எனவே நான் சொல்லத் துவங்கினேன்.

கத்தரி, வெண்டி, தக்காளி, மிளகாய் மற்றும் பயத்தை, அவரை எல்லாம் இருலிங்கப் பூக்களைக் கொண்டிருக்கும். இவற்றில் பெண்குறியும் அதைச்சுற்றி மகரந்தப்பைகளும் ஒரே பூவில் இருக்கும். இதனால் கலப்பமாக மகரந்தச் சேர்க்கை நடந்து பிஞ்சு பிடிக்கும். “வீட்டோடை மாப்பிளை” எண்டு சொல்லன், என என்னுடைய பகிடையைத் திரித்து, எனக்கே மடைமாற்றினார் செல்லத்துரை அண்ணை.

இப்படியாக பலதம்பத்தம் பேசி செடிகொடிகளுடன் உறவாடிக் கொண்டிருந்த எங்களை தங்கம்மா அக்கா சாப்பிட அழைத்தார்.

சும்மா சொல்லப்படாது. நண்டுக் கறியுடன் இறால் பொரியல், அதற்குத் தோதாக வறட்டல் பருவத்தில் நல்லெண்ணை விட்டு இறக்கிய பயத்தங்காய், உள்ளி மிளகு சீரகம் குத்திப் போட்டு வைத்த பருப்பு, முருங்கையிலை போட்ட தேங்காய் பால் சொதி என தங்கம்மா அக்கா அமர்க்களப்படுத்தி இருந்தார். வயிறு முட்ட சாப்பிட்டு, மிஞ்சிய நண்டுக் கறியையும் வாங்கிக் கொண்டே வீடு வந்து சேர்ந்தேன்.

இதன் பின்னர் செல்லத்துரை அண்ணையிடமிருந்து எந்தவித அலை பேசி அழைப்பும் வரவில்லை. மாசி மாதத்தில் வரும் சிவராத்திரி அபிஷேகத்தின்போது செல்லத்துரை அண்ணையை கோவிலில் சந்தித்தேன். விடியக் காலமை எழும்பின கையோடை நீ சொன்னதுதான் எனக்கு வேலை. பூக்களுக்கு கலியாணம்! நிறைய பிஞ்சு பிடிக்குது, என்றார் வாயெல்லாம் பல்லாக.

இதில் பெரிய சூக்குமம் எதுவுமில்லை. மரம் செடி கொடிகள் எல்லாம் மனிதனின் நண்பர்களே. அவற்றை எப்படி வழிப்படுத்துகிறோம் என்பதில்தான் நமது வெற்றி அடங்கி இருக்கிறது என்றேன் நான்!

நன்றி : www.thenee.com

செங்கதிரின் தொடர் வரவு வாசகர்களின் கைகளில்...

உங்கள் ஆதரவோடு நாம் கலை இலக்கியப் பணியாற்றக் காத்திருக்கின்றோம்.

வாசக நண்பர்களின் **ரூபா: 1,000.00**
ஆண்டுக் கட்டணம் (தபால் செலவு உட்பட)

மனமுவந்து நிதிவழங்கி
செங்கதிரின் தொடர் வருகைக்கு உதவுங்கள்.

இலுவலர் அன்பளிப்புச் செய்து அன்பு எழுத்துக்கள் அனைவருக்கும் எமது உளம்நிறைந்த நன்றிகள்.

உதவும் கரங்களே!

செங்கதிர் சஞ்சிகை தொடர்ந்து வெளிவந்து பல எழுத்தாளர்களை உருவாக்கித் தடம் பதித்தது. பொருளாதார நிலையால் நின்று, தீன்று முனைப்புடன் மீண்டும் கதிர்விரித்தெழுகின்றது. இதனை உகக்குவித்து வழிப்படுத்தி நிலைத்து வெளிவர உங்கள் கரங்களை விரியுங்கள்.

உங்கள் நிதி அன்பளிப்புக்களை

கொமர்சல் வங்கி

மட்டக்களப்புக் கிளையின்

சேமிப்புக் கணக்கு 8105043364 இல் வைப்பினிடுங்கள்.

காசோலையாயின் **T.Gopalakrishnan** அல்லது **A.R.A.Croos**

எனும் பெயருக்கு வரைந்து எமது அலுவலகத்திற்கு அனுப்பிவையுங்கள்.

செங்கதிருக்கு எழுதுங்கள். புதிய எழுத்தாளர்களை எழுதத் தூண்டுங்கள்.

- கட்டுரைகள்.
- சீறுகதைகள்.
- கவிதைகள்
- விமர்சனங்கள்.
- கலை இலக்கியச் செய்திகள்

உட்பட ஏனைய ஆக்கங்களையும் ஆக்கி அனுப்புங்கள். பொருத்தமானவை பிரசுரிக்கப்பெறும்

செங்கதிரைத் தொடர்புகொள்ள தபால் முகவரி:

“செங்கதிர்” அலுவலகம்.

45A, பிரதான வீதி,

சின்ன ஊறணி,

மட்டக்களப்பு.

e-mail : senkathirbatti@gmail.com

Facebook : [Facebook.com / Senkathir Batti](https://www.facebook.com/SenkathirBatti) Viber : 0759492861 Senkathir Batti
Whats App : 0759492861 Senkathir Batti IMO : 0759492861 Senkathir Batti

செங்கதிருக்கு எங்கள் வாழ்த்தும் வரவேற்பும்

குமரன் புத்தக இல்லம்

Kumaran Book House டூரன் லான் ஓட்டர்

No.39, 36th Lane, Colombo 06, Sri Lanka
 Tel: +94112 364 550, +94 773 608 321 E-mail : kumbhbk@gmail.com
www.kumaranbookhouse.com

அகன்ற ஆழ்ந்த அறிவிற்காய் Towards Deeper and Wider Knowledge

சின்பழகன் குடும்பினால்
 வணாசரிங்கா அச்சகத்தில் அச்சிடப்பட்டு
 வெளியிடப்பெற்றது

